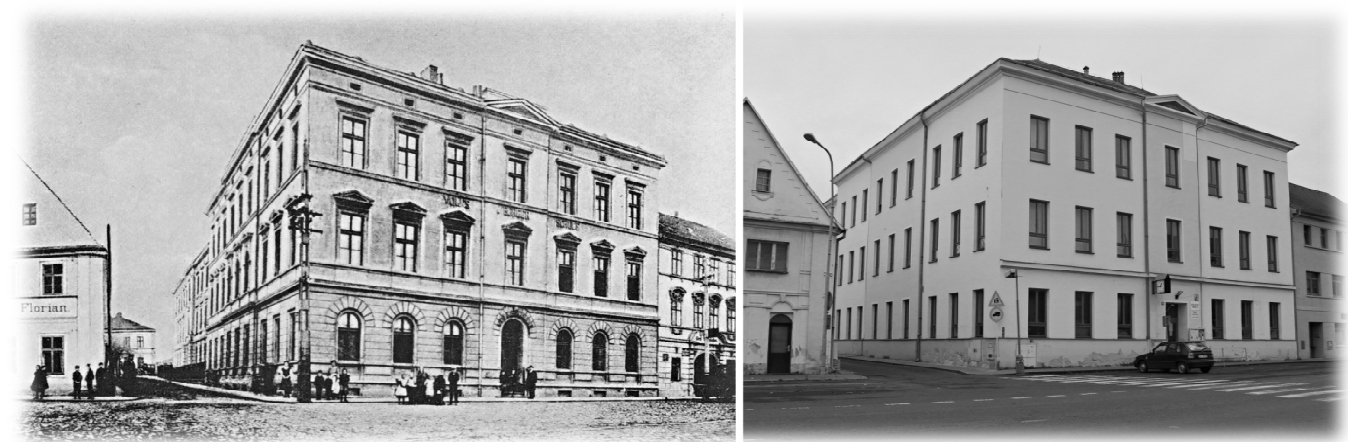


CHABAŘOVICE

(okr. Ústí nad Labem, Ústecký kraj)

BUDOVA ŠKOLY

č.p. 17 a 404



STAVEBNĚHISTORICKÝ PASPORT

Mgr. Miroslav Nový - Mgr. Eliška Nová, Ph.D.
říjen 2020 - leden 2021



OBSAH

TITULNÍ LIST_____1

URBANISTICKÝ KONTEXT

A ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA BUDOVY_____2

DĚJINY OBJEKTU_____3

 Prameny, mapy, plány, ikonografie, literatura_____5

HISTORICKÉ PŘÍLOHY

 Historické mapy a plány_____6

 Historická ikonografie_____16

EXTERIÉR_____19

 Popis uličních fasád č.p. 17_____20

 Popis uličních fasád č.p. 404_____24

 Popis dvorních fasád č.p. 17_____27

 Popis dvorních fasád č.p. 404_____29

INTERIÉR_____31

 Rozbor interiéru č.p. 17_____32

 Přízemí_____32

 Suterén_____36

 1. patro_____40

 2. patro_____43

 Podkroví_____46

 Rozbor interiéru č.p. 404_____49

 Přízemí_____49

 Suterén_____53

 1. patro_____57

 2. patro_____59

 Podkroví_____62

STAVEBNĚHISTORICKÝ VÝVOJ OBJEKTU_____66

HODNOCENÍ_____67

GRAFICKÉ PŘÍLOHY_____68

 Stavebněhistorické vyhodnocení

TITULNÍ LIST

ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE OBJEKTU

Objekt	budova školy
Číslo popisné	17 a 404
Ulice	Husovo náměstí / ul. U Haly
Parc. č.	548/1, 548/2
GPS	50°40'21.33"N, 13°56'28.51"E
Obec	Chabařovice
Kat. území	Chabařovice
Okres	Ústí nad Labem
Kraj	Ústecký
Kult. památka	-
Plošně památkově chráněné území	městská památková zóna
Vlastník	Město Chabařovice, Husovo náměstí 183, 403 17 Chabařovice

OBJEDNATEL SHP

Město Chabařovice, Husovo náměstí 183, 403 17 Chabařovice

ZÁKLADNÍ INFORMACE O ZPRACOVATELÍCH PASPORTU

Zodpovědný zpracovatel SHP/
zpracovatel terénní fáze SHP:

Mgr. Miroslav Nový
Stříbrnické nivy 1850/15
400 11 Ústí nad Labem
IČ: 86791737
mobil: 728 340 103, 725 428 722
e-mail: miroslav.novy@centrum.cz

Dějiny objektu:

Mgr. Eliška Nová, Ph.D.

DOBA ZPRACOVÁNÍ

terénní průzkum:	říjen 2020
zpracování:	listopad 2020 - leden 2021

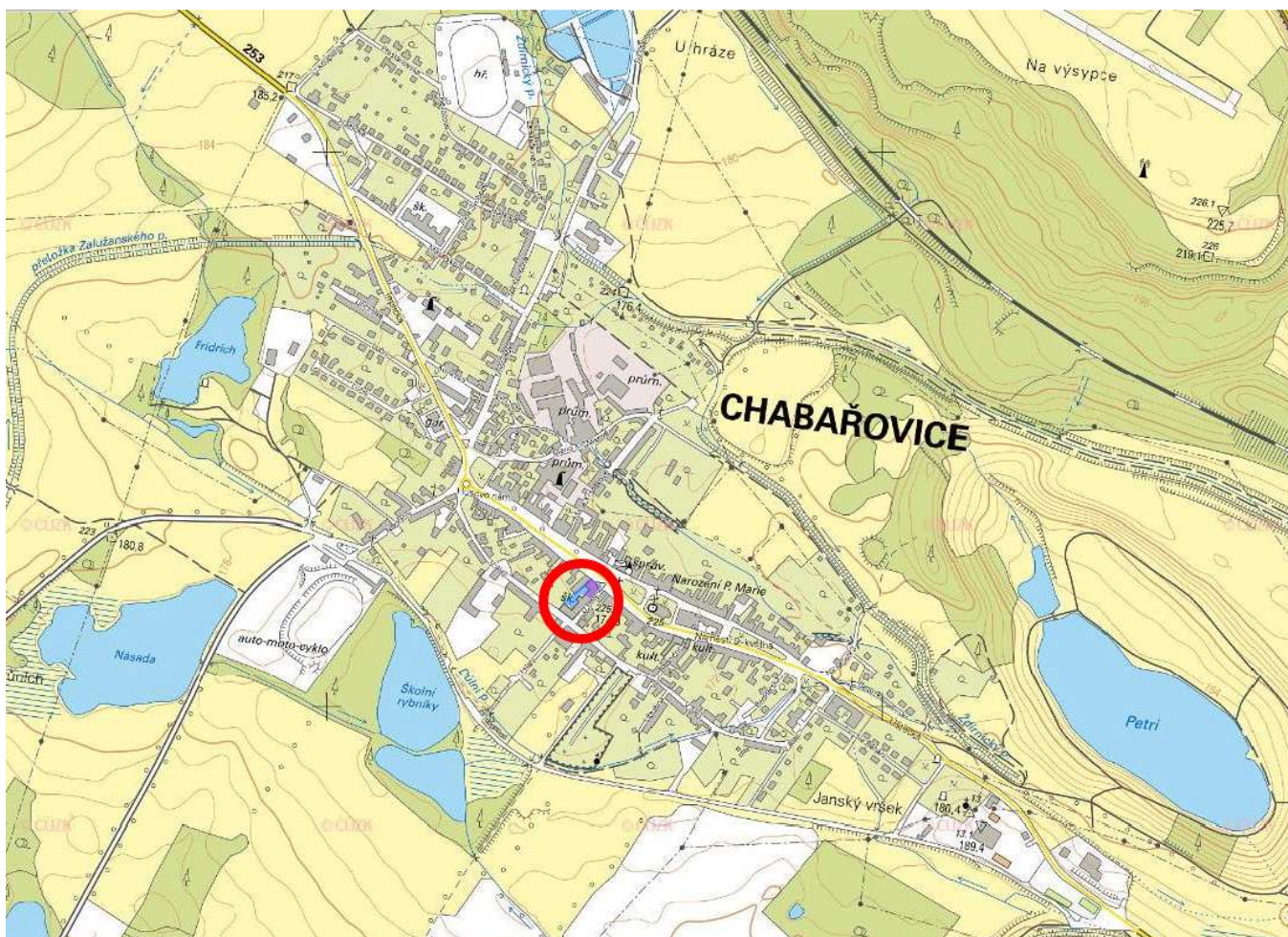
DŮVOD ZPRACOVÁNÍ PASPORTU

Stavebněhistorický pasport byl zpracován v souvislosti se zamýšlenými stavebními úpravami předmětné budovy, která není evidovanou nemovitou kulturní památkou, nachází se nicméně na plošně památkově chráněného území (městská památková zóna Chabařovice). V objektu se v současné době nachází lidová škola umění, mateřská škola a škola základní.

URBANISTICKÝ KONTEXT A ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA BUDOVY

URBANISTICKÝ KONTEXT

Objekt základní umělecké školy, mateřské školky (s č.p. 17) a základní školy (s č.p. 404) - souhrnně ho budeme dále nazývat pouze jako *škola* - se nachází v intravilánu města Chabařovice, v jeho samotném jádru. Objekt prochází hloubkou bloku vymezeného na severu Husovým náměstím (sem se obrací hlavní průčelí č.p. 17), na východě ulicí U Haly (sem se obrací boční průčelí č.p. 17 a hlavní průčelí č.p. 404) a na jihu a západě ulicí V Aleji.



Mapa Chabařovic s vyznačením pozice budovy školy č.p. 17 a 404
(zdroj: cuzk.cz)

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA

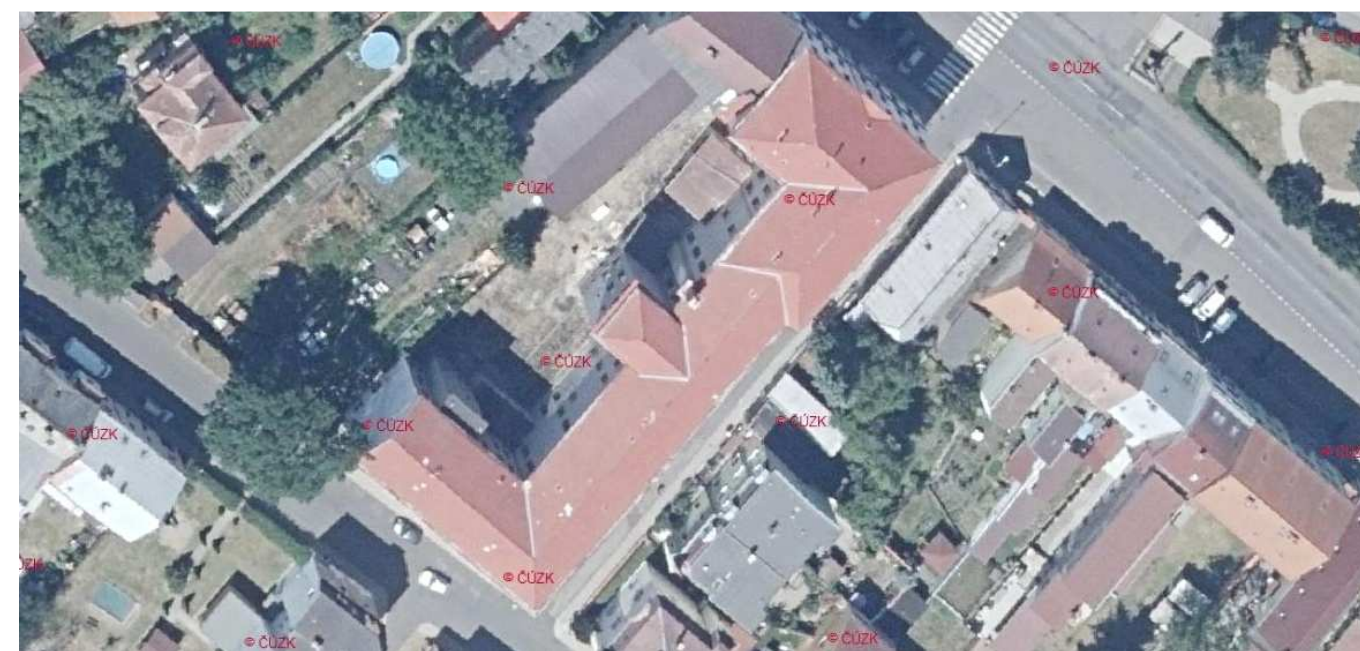
Objekt školy je zděnou dvoupatrovou, částečně podsklepenou stavbou, která byla vystavěna ve třech samostatných stavebních fázích, v místě starší domovní zástavby, která kvůli tomu byla odstraněna. Starší fázi objektu (výstavba v letech 1875-76) reprezentuje kratší severní část budovy s č.p. 17, k níž na západě přiléhá sousední dům č.p. 18. Tato má v základu půdorysnou stopu písmene L, tvořenou severním křídlem souběžným s jižní linií Husova náměstí a k němu kolmo navazujícím křídlem východním, souběžným s ulicí U Haly. K východnímu křídlu na západě (směrem do dvora) přiléhá ještě zděný přízemní přístavek obdélného půdorysu. Tato starší část školy je kryta valbovou střechou kopírující půdorysnou stopu obou křídel. Krytinou jsou vláknocementové šablony červené barvy.

Mladší fázi školy (výstavba ve dvou etapách 1894 a 1903) pak představuje delší část s č.p. 404. Rovněž hmota této části je v základním půdorysném schématu dvoukřídlá - delší východní křídlo (do ulice U Haly) a k němu na jihu kolmo navazující kratší

jižní křídlo (do ulice V Aleji). K východnímu křídlu se na západě (do dvora) připojuje dvoupatrový rizalit a přístavek kolny. Drobnější přístavky se přimykají i k severnímu průčelí křídla jižního. Křídla ukončují sedlové střechy. Nad rizalitem východního křídla je střecha valbová. Krytinou jsou vláknocementové šablony červené barvy.



Výřez z aktuální katastrální mapy Chabařovic s vyznačením pozice budovy školy č.p. 17 a 404
(zdroj: cuzk.cz)



Výřez z letecké mapy Chabařovic s budovou školy č.p. 17 a 404
(zdroj: cuzk.cz)

DĚJINY OBJEKTU

Chabařovice leží na plošině při Ždírnickém potoce asi 7 km západně od Ústí nad Labem. Oblast byla osídlena už v raném středověku, založení vsi Chabařovic však souvisí až s vrcholně středověkou kolonizací. První písemná zmínka pochází až z roku 1352. Urbanistická struktura je dána dlouhou vřetenovitě se rozšiřující návší s farním kostelem uprostřed. Nejprve ves spadala pod panství hradu Oseka (Rýzmburka), později připadla ke Krupce. V roce 1520 byly Chabařovice povýšeny na městečko. V letech 1584-1601 patřily Chabařovice městu Litoměřice, od roku 1601 tvořily součást panství Chlumec, a to až do konce patrimoniálního období. Poté se staly samostatným městem a sídlem soudního okresu.

Zásadní se pro město stala těžba uhlí, jehož ložiska byla objevena už v roce 1774, k výraznému rozvoji těžby však došlo až v druhé polovině 19. století, mj. v souvislosti se zprovozněním ústecko-teplické dráhy. Těžba uhlí se městu stala téměř osudnou. Už od konce 2. světové války se uvažovalo o těžbě na území města. V roce 1977 byl otevřen jižně od města lom Chabařovice, kvůli němuž bylo zlikvidováno několik obcí. Za obět padlo i chabařovické Dolní předměstí. V Chabařovicích byla vyhlášena stavební uzávěra. V roce 1986 byly Chabařovice připojeny k Ústí nad Labem a počítalo se s jejich likvidací. Tyto plány se podařilo po roce 1989 zastavit, od roku 1990 jsou Chabařovice opět samostatným městem. Těžba v lomu Chabařovice byla zastavena v roce 1997.

Školní budova, označená dnes popisnými čísly 17 a 404, vznikla ve více etapách a postupně v ní byly umístěny obecná dívčí a chlapecká škola, chlapecká měšťanka a dívčí měšťanka, po druhé světové válce pak základní škola, mateřská škola, zvláštní škola a základní umělecká škola. Prameny k její historii jsou však poměrně torzovité. Bohužel se nedochovala dobová plánová a spisová dokumentace k výstavbě. Základní informace ke stavbě přináší městská kronika. K její první etapě uvádí údaje i tiskem vydaná kronika kaplana (pozdějšího děkana) Gustava Mattaucha, některé však nepůsobí příliš věrohodně. Dochována je také kronika chlapecké měšťanské školy, která však nezaznamenává první období, kdy byla vystavěna část do náměstí jakožto škola obecná.

Chabařovická škola byla v 19. století umístěna v domě č.p. 93, kde byly tři školní třídy a byt učitele. Jelikož z rozvojem Chabařovic počet žáků stoupl na 600, nemohla budova naprosto postačovat těmto potřebám a tři další třídy tak několik let fungovaly v pronajatých prostorách v hostincích č.p. 102 a 148.¹

V roce **1874** koupila obec dům č.p. 14, v němž byl umístěn hostinec „Graf Westphalen“. Už předtím odkoupila sousedící dům č.p. 13, oba za účelem výstavby nové školní budovy. Téhož roku se v domě č.p. 59 oběsil adjunkt daňového úřadu Alexander Walter, které své jmění ve výši několika set zlatých odkázal obecné škole.²

V roce **1875** byla realizována nejprve demolice domů č.p. 13 a 14 a poté započala výstavba nové školy. Zakázku získal v dražbě městský radní Josef Haschke, který nabídl částku o 21 ¼ zl. nižší, než byl rozpočet. Jeho dědici (protože Haschke mezitím zemřel) však při stavbě tratili 6800 zlatých a přišli po soudních sporech o svůj majetek. Kronikář uvádí, že v rozpočtu, který zhotovil zednický mistr Ferdinand Leinweber, bylo rozpočtováno o 62 tis. cihel méně, než bylo užito. Také vápna bylo spotřebováno o 800 strychů více. Leinweberovi údajně k rozpočtování velkých objektů chyběly znalosti.³ Dle Gustava Mattaucha byl autorem plánů stavby Ferdinand Leinweber mladší. Náklady činily údajně 50.284 zlatých 89 krejcarů, státní subvence byla ve výši 8000 zl. Stavba byla dokončena v srpnu **1876** a 24. září 1876 byla škola slavnostně vysvěcena. Mattauch však zároveň uvádí, že Josef Haschke, který stavební zakázku získal, byl pekařským mistrem, což je tvrzení zcela nevěrohodné. Za předchůdce budovy označuje domy č.p. 14 a 15.⁴

11. března **1893** povolila zemská školní rada zřízení chlapecké měšťanské školy. Jelikož stávající budova postačovala pouze potřebám školy obecné, bylo rozhodnuto o postavení nové budovy navazující na obecnou školu. Plány pro stavbu dodal

okresní stavební úřad v Teplicích a 13. září 1893 je schválila okresní školní rada. Rozpočet stavby byl 36.795 zl. 46 kr. rakouské měny. Stavba započala 5. února **1894** a obci byla předána 24. srpna 1894; realizoval ji ústecký stavitel Alwin Köhler. Dle školní kroniky budova obsahovala při dokončení v přízemí jednu učebnu a byt ředitele, v prvním patře dvě učebny, místnost na školní pomůcky, úřední kancelář a kabinet, v druhém patře dvě učebny, kreslírnu a kabinet. Byla vybavena nízkotlakovým parním topením firmy B.E. Körting z Vídně a splachovacími záchody. Otevření školy bylo stanoveno na 1. září 1894.⁵ Dle městské kroniky přístavbou 3 třídy obecné školy přišly o okna na jižní straně a staly se tak temnými.⁶ Ve fondu Archiv města Chabařovice je bez jakéhokoliv kontextu zachován řez A-B datovaný 1. prosince 1893 a signovaný stavitelem R. Walterem. Z něj vyplývá, že nad vstupem do školy z boční ulice byla navržena výrazná střecha ve tvaru komolého jehlanu (která však nebyla realizována). Plánovaná střešní krytina zřejmě byla břidlicová. Rub plánu obsahuje údaj o schválení z 1. března 1894 a kolaudaci 28. srpna 1894.⁷ Slavnostní otevření školy se konalo 2. září 1894. Nejprve sloužil děkan Gustav Mattauch slavnostní mši v kostele, poté budovu školy vysvětil za doprovodu pěveckého spolku. Předání budovy jejímu řediteli se účastnili i okresní školní inspektor a starosta Chabařovic. Školní rok byl zahájen se 124 žáky.⁸ Měšťanská škola byla tříletá, přičemž první ročník tvořily vždy dvě paralelní třídy.

Od 1. listopadu **1902** byla chlapecká obecná škola sloučena pod jedním ředitelem s chlapeckou měšťanskou školou.⁹ Narůstající počet žáků a snad už i příprava otevření dívčí měšťanky si vyžádalo další rozšíření budovy školy. Náklady přístavby byly přibližně 80.000 korun. Do jejího 2. patra se od 18. května **1903** nastěhovala chlapecká měšťanka, přičemž její uprázdňené třídy byly přenechány chlapecké obecné škole. Zmíněno je též založení nové školní zahrady kvůli zabrání původní zahrady přístavbou.¹⁰ Během prázdnin 1903 bylo dokončeno také přízemí a 1. patro přístavby, do něhož bylo umístěno osm tříd obecné školy.¹¹ Přístavba nové budovy a tělocvičny byla kolaudována 30. září 1903.¹²

Od 1. září **1904** byla otevřena dívčí měšťanka. Její první třída byla umístěna do druhého patra přední budovy. Dělicí zeď mezi budovami byla v chodbě proražena, aby žákyně mohly využívat kreslírnu.¹³

Ve druhé polovině prosince **1924** bylo zavedeno elektrické světlo i do tříd, kde dosud nebylo.¹⁴ (Kdy byla do školy zavedena elektřina, kronika nesděluje.)

Ve dvacátých letech se musela škola dělit o své prostory i se školou s českým vyučovacím jazykem. Německá obecná a měšťanská škola byla umístěna v budově č.p. 404 a byla na podzim **1926** popsána takto: Prostory přízemí jsou užívány státní školou s československým vyučovacím jazykem (smíšená obecná a měšťanská škola). Jeden pokoj v přízemí je vykázán k bydlení školníkovi Lorenzovi. V 1. patře slouží 2 učebny ještě k využití české školy a 1 kabinet je nárokován jako obecní knihovna. Stavební stav dvoupatrové břidlicí kryté budovy je všeobecně ještě dobrý. Parní topení neodpovídá zcela

⁵ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 1-2

⁶ AM Ústí n.L., AM Chabařovice, i.č. 44 Pamětní kniha (Gedenkbuch II.) 1836-1915, f. 34v

⁷ AM Ústí n.L., AM Chabařovice, i.č. 176 Stavební záležitosti, ev.č. 76

⁸ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 9-10

⁹ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 50

¹⁰ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 51

¹¹ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 54

¹² AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 56

¹³ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 62

¹⁴ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 177

¹ Mattauch, Gustav: Chronik der Stadt Karbitz, Karbitz bei Aussig a.E. 1880, s. 52

² AM Ústí n.L., AM Chabařovice, i.č. 44 Pamětní kniha (Gedenkbuch II.) 1836-1915, f. 23

³ AM Ústí n.L., AM Chabařovice, i.č. 44 Pamětní kniha (Gedenkbuch II.) 1836-1915, f. 23v

⁴ Mattauch, Gustav: Chronik der Stadt Karbitz, Karbitz bei Aussig a.E. 1880, s. 52

potřebám vytápění chlapecké a dívčí školy. Vodovod dodává dobrou pitnou vodu. Záchody a jejich splachování nejsou bez závad a vyžadují zlepšení. Tělocvična, která je přistavěna, je chlapeckou a dívčí školou užívána společně, stejně jako dvůr a zahrada ležící naproti škole. Tato je dělena tak, že každá z obou škol – pro dívky a chlapce – užívá svou část.¹⁵ Česká škola se přestěhovala v září 1929 do své nově postavené budovy v dnešní Masarykově ulici (tzv. jubilejní škola).¹⁶

O prázdninách **1927** byly provedeny v budově četné opravy. V křídle (*Flügelgebäude*) byly záchody zřízeny úplně nově, opatřeny automatickým splachováním a porcelánovými mísami, bedněnými příčkami na železných nosnících. Také záchody hlavní budovy byly opraveny. Práce prováděla firma Baudis z Ústí (17.700 Kč). Zlepšení se dočkalo také topení (úpravy kotle – Thost-Werke Liberec). Byly opraveny stěny kotelny a obnoveny výmalby chodeb, učeben a kanceláře.¹⁷

O prázdninách **1929** bylo opravováno tělocvičné nářadí, dlažba dvora, byl prodloužen komín vytápění a opraveny malby stěn.¹⁸

Z roku **1932** je dochován plán stávajícího stavu dívčí školy od Richarda Waltera (Ing. R. Water & Co., stavební podnikatelství Chabařovice). Zahnuje půdorysy části do náměstí s částí bočního křídla a hlavní průčelí. V pravé místnosti při vstupu z náměstí byla umístěna školka, další prostory všech pater zaujímaly učebny. Chodba v 1. patře končila ředitelnou, do náměstí naopak skladem pomůcek, ve 2. patře byly na stejných místech jen sklady pomůcek.¹⁹

O prázdninách **1938** prošla škola generální opravou. Stavitel Schlosser a inženýr Walter provedli obnovu fasádních omítek celé budovy. Byly opraveny okapy a bleskosvody. V interiéru byla provedena nová výmalba. Lavice a další poškozený mobiliář byly opraveny, tabule natřeny.²⁰

Od inženýra Waltera (dle razítka „Inženýrská kancelář, stavební podnikatelství Ing. Richard Walter, úředně zkoušený a přisezný civilní inženýr ve stavebnictví a stavitel, Chabařovice“) je také dochována nedatována dokumentace stávajícího stavu budovy chlapecké školy, pocházející pravděpodobně také z 30. let 20. století (může souviset s výše uvedenou generální opravou). Místnosti jsou označeny čísly. V prvním patře to jsou 28 chodba, 29 knihovna, 30, 32, 34-37 třídy, 31 sklad pomůcek, 33 ředitelna, 38-41 a 42-46 záchody, 47 schodiště, v druhém patře 48 chodba, 49 sklad pomůcek, 50 kreslárna, 51, 53-56 třídy, 51 sklad pomůcek, 57-60 a 61-65 záchody, 66 schodiště, v suterénu 1 předsíň, 2 uhelna, 3 kotelna, 4 schody.²¹

V roce **1955** byly provedeny úpravy kotelny.²²

V roce **1968** bylo provedeno zaměření stávajícího stavu školy a projekt 1. etapy rekonstrukce, a sice střechy (výměna taškové krytiny za osinkocementové šablony).²³

V roce **1970** byla projektována II. a III. etapa rekonstrukce školy. Do roku 1974 mělo být zachováno využívání budovy mateřskou školou, II. ZDŠ a zvláštní školou, v roce 1974 však měla být II. ZDŠ přestěhována do Chlumce a v budově měla být mateřská škola, zvláštní škola a hudební škola (LŠU). První etapou byla oprava střešní krytiny, hromosvodů a klempířských prvků, k níž není dochována žádná dokumentace. V druhé etapě měla být renovována starší budova do náměstí a část novější budovy včetně bytu školníka, demolovány přístavky ve dvoře, vybudováno 6 šaten (přístavba), výtah na popel, ve

třetí etapě měla být renovována novější část budovy, zbořena tělocvična, vybudováno nové sociální zařízení a kuchyně. Měla být vyměněna okna, dveře. Teracová dlažba na chodbě se měla opravit, rýhovaná dlažba vybourat a nahradit PVC. Fasádní omítka šlechtěna břizolitová, stříkaná v okrovém odstínu.²⁴ V dokumentaci se hovoří o zredukované verzi rekonstrukce. Jejím důvodem nepochybně byla plánovaná likvidace Chabařovic v souvislosti s těžbou. V roce 1972 při návrhu rekonstrukce stropů se totiž výslovně uvádí, že škola má být s likvidací obce zbourána v roce 1990. Stávající stropy tvořené trámovou nosnou konstrukcí, záklopem, škvárovým násypem a povříslovým podhledem totiž vykazovaly nepřipustný průhyb a statické poruchy (šlo o budovu do náměstí a část do ulice U Haly). Byly navrženy dvě alternativy řešení, není však zřejmé, která byla realizována.²⁵

V roce **1977** proběhla rekonstrukce části budovy užívané mateřskou školou (boční a zadní křídlo). Kapacita školky byla rozšířena o další dvě oddělení ze 60 na celkem 120 dětí. V prvním patře byly upraveny třídy uvolněné základní školou, dále bylo vybudováno hygienické zařízení a v přízemí šatny pro všechna 4 oddělení, jídelna pro 3. a 4. oddělení, vedle kuchyně zřízen sklad jídla. Stavební povolení bylo uděleno 5. dubna 1977. Kolaudační rozhodnutí bylo vydáno 13. října 1977. Projektovou dokumentaci vypracoval K. Hovorka z Ústí nad Labem.²⁶

Po „sametové“ revoluci v roce 1989 došlo k revizi plánů těžby a Chabařovice tak zůstaly – včetně budovy školy – zachovány.

V roce **1993** byla provedena plynofikace školy.²⁷ Projektovou dokumentaci zpracoval ing. Charvát už v květnu 1992.²⁸

V roce **1996** byla vyměněna eternitová střešní krytina červené barvy.²⁹

V roce **1999** byla provedena generální oprava fasády a repase oken firmou Obnova památek s.r.o. Nátěr byl proveden silikátovou barvou. Přestože byly ve spodní partii užity sanační omítky, došlo k jejich opadávání (průčelí do ulice U Haly) a práce byly ještě v záruční době v roce 2003 reklamovány.³⁰

V roce **2009** byla projektována rekonstrukce kuchyně školy i školky.³¹

¹⁵ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 194-195

¹⁶ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 220

¹⁷ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 200

¹⁸ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 210

¹⁹ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 37

²⁰ AM Ústí n.L., Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích, sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187, s. 285

²¹ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 35

²² MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 33

²³ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 33

²⁴ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 36

²⁵ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 38

²⁶ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 34

²⁷ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 36

²⁸ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 37

²⁹ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 33

³⁰ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 35

³¹ MěÚ Chabařovice, stavební úřad, archiv, kt. 33, 35A

PRAMENY, PLÁNY, IKONOGRRAFIE, LITERATURA

PRAMENY

Archiv města Ústí nad Labem (AM Ústí n.L.)

Archiv města (AM) Chabařovice

i.č. 44 Pamětní kniha (Gedenkbuch II.) 1836-1915

i.č. 176 Stavební záležitosti, ev.č. 76

Měšťanská škola chlapecká v Chabařovicích

sign. OA/IV-2/45 Školní kronika chlapecké měšťanské školy 1895-1939, poř.č. 187

Městský úřad Chabařovice (MěÚ Chabařovice)

stavební úřad, archiv, kt. 33, 34, 35, 35A, 36, 37, 38

PLÁNY

A. Celkové a katastrální

1843: Císařský povinný otisk stabilního katastru, 1:2880 [ÚAZK Praha, sign. CO 2464]

1843 s mladšími změnami (asi do 80. let 19. stol.): Originální mapa stabilního katastru, 1:2880[ÚAZK Praha, sign. OR 2627]

1843-1860: Reambulovaná mapa stabilního katastru, 1:2880 [NA Praha, RM, sign. Li 182]

1909: Tzv. vyřazená katastrální mapa, stav k r. 1909, 1:2880 [ÚAZK Praha, sign. 2464]

Pozn.: Indikační skica stabilního katastru nemá dochován intravilán obce.

B. Plány objektu

1893: *Schnitt A-B* (Řez A-B), stavitel R. Walter, 1:100 [AM Ústí n.L., AM Chabařovice, i.č. 176 Stavební záležitosti, ev.č. 76]

1932: *Plan über die Mädchen- Volks- und Bürgerschule in Karbitz No. 17* (Plán dívčí obecné a měšťanské školy v Chabařovicích), Richard Walter, měřítko neuvedeno (1:100), půdorys sklepa, přízemí, 1. a 2. patra, nárys průčelí do náměstí, příčný řez [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 37]

s.d. (30. léta 20. století): *Knaben- Volks u. Bürgerschule in Karbitz* (Chlapecká obecná a měšťanská škola v Chabařovicích), Richard Walter, měřítko neuvedeno, kótováno (1:100), půdorys sklepa, 1. patra, 2. patra, krovu, příčný řez, nárys průčelí do boční ulice (3 listy) [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 33, 35]

1968: 2. *ZDŠ Chabařovice – starý stav*, Okresní stavební podnik, 1:50 [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 33]

1968: *ZDŠ Chabařovice – rekonstrukce školy – I. etapa*, Okresní stavební podnik, 1:100, půdorys střechy [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 35]

1970: *II. ZDŠ Chabařovice – zredukovaný projekt rekonstrukce*, Okresní stavební podnik Ústí nad Labem, 1:50, půdorysy, řezy, pohledy [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 37]

1971: 2. *mateřská škola Chabařovice – úpravy*, 1:50 [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 35]

1977: *Rekonstrukce mateřské školy ve II. ZDŠ v Chabařovicích*, K. Hovorka, 1:50, dílčí půdorys přízemí a 1. patra [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 34]

2009: *Stavební úpravy kuchyně školy v Chabařovicích*, Calergo, Ing. Jiří Háek, 1:50 [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 33]

2009: *Stavební úpravy kuchyně mateřské školky v Chabařovicích*, Jiří Pazour, 1:50, dílčí půdorys stávajícího a nového stavu [MěÚ Chabařovice, stavební úřad, kt. 37A]

LITERATURA

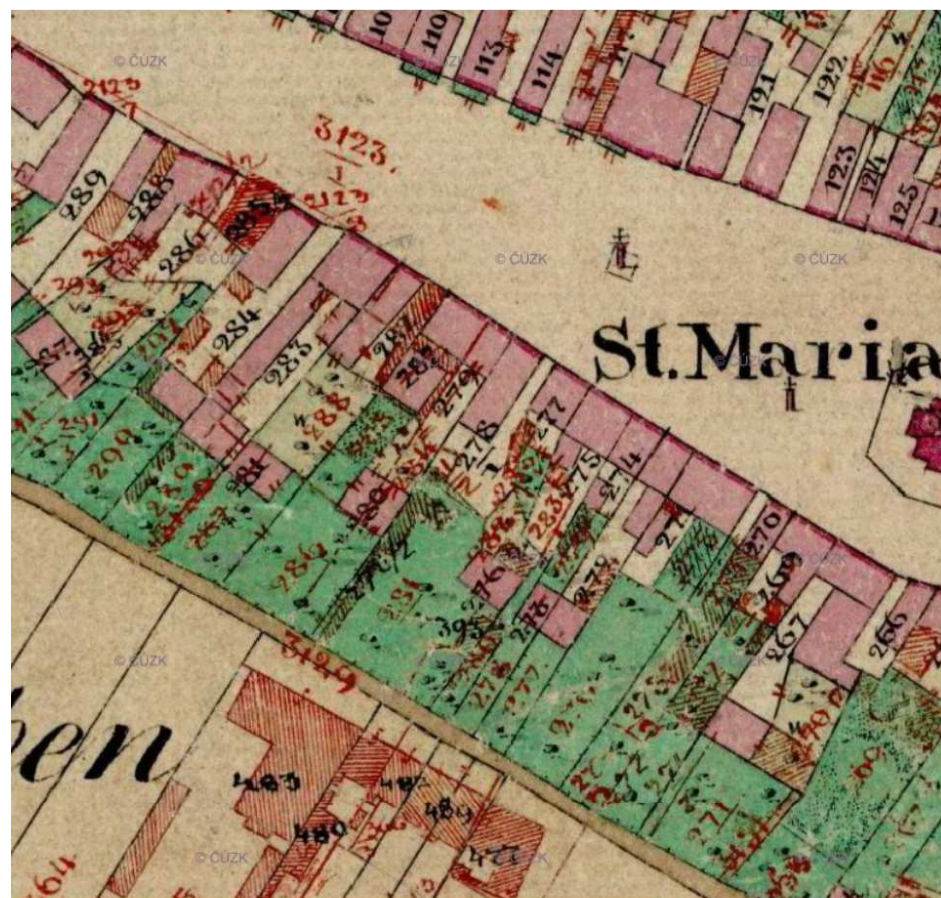
Kaiser, Vladimír – Kaiserová, Kristina a kol.: Dějiny města Chabařovic, Chabařovice 1998

Kuča, Karel: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku II., Praha 1997

Mattauch, Gustav: Chronik der Stadt Karbitz, Karbitz bei Aussig a.E. 1880

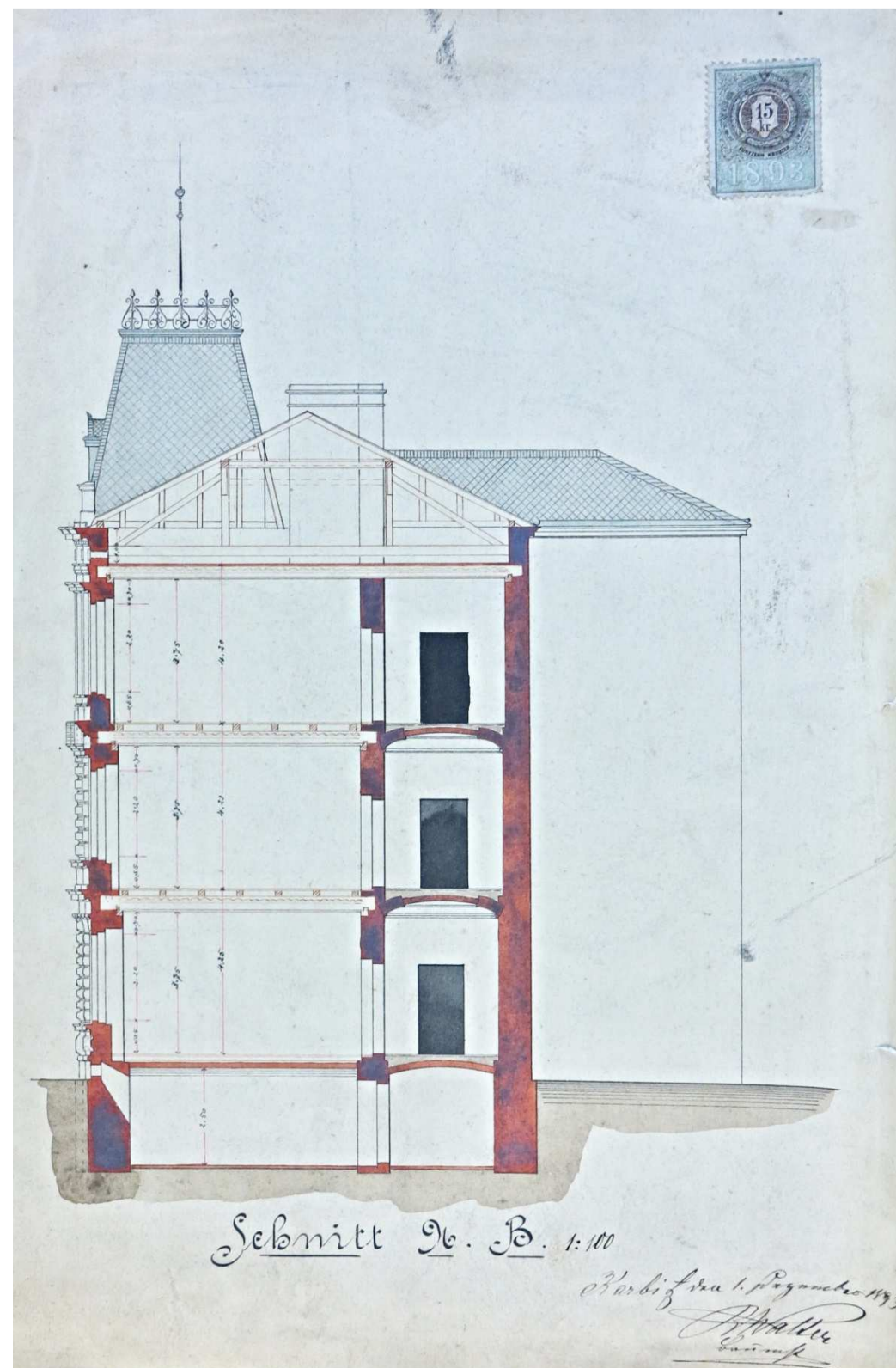
Simon, G.: Geschichte der Stadt Karbitz und ihre Umgebung, Karbitz 1922

HISTORICKÉ MAPY A PLÁNY

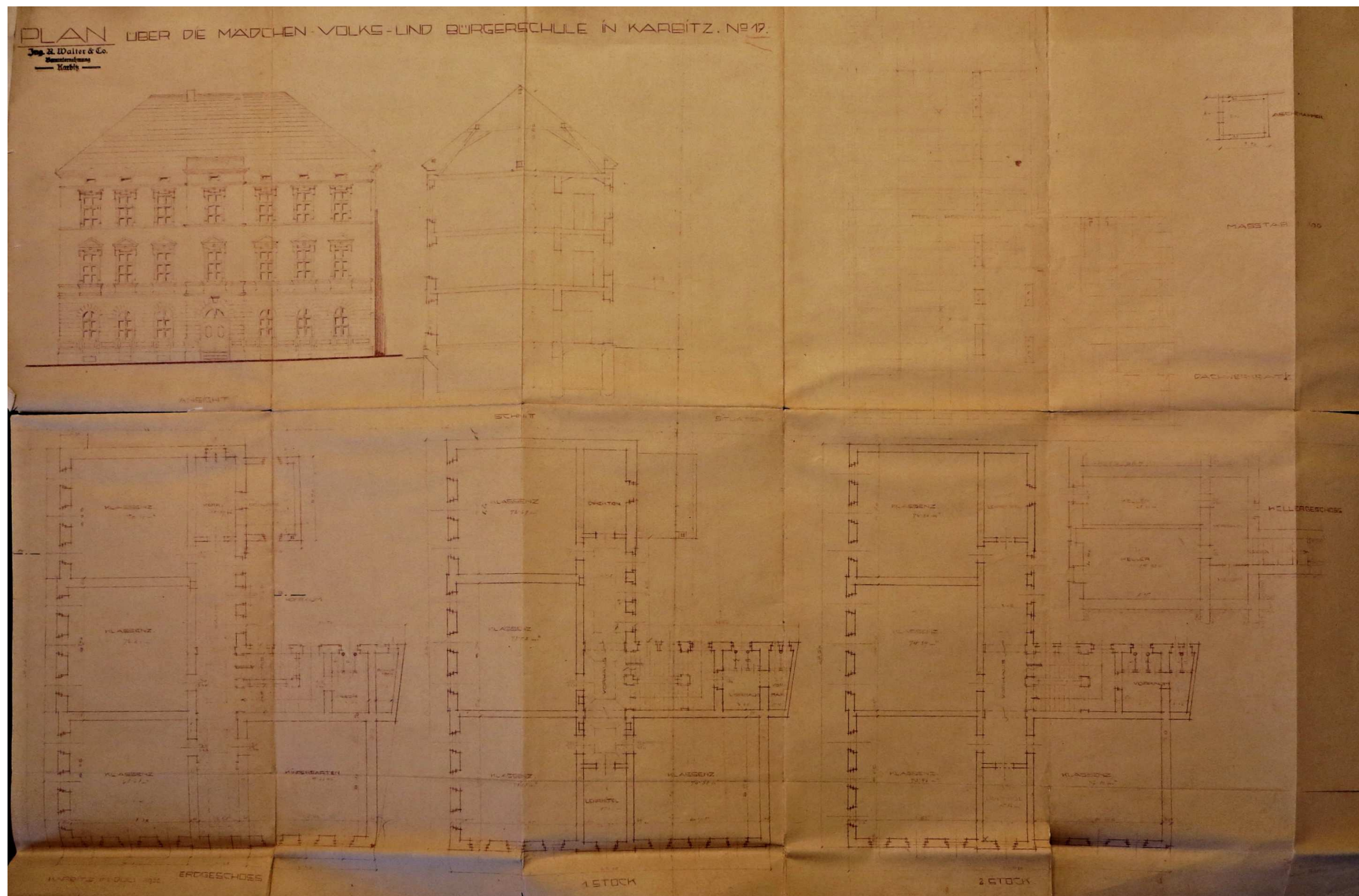


1843: Výřez z originální mapy stabilního katastru se zakreslenými změnami asi do 80. let 19. století (plán nahoře).

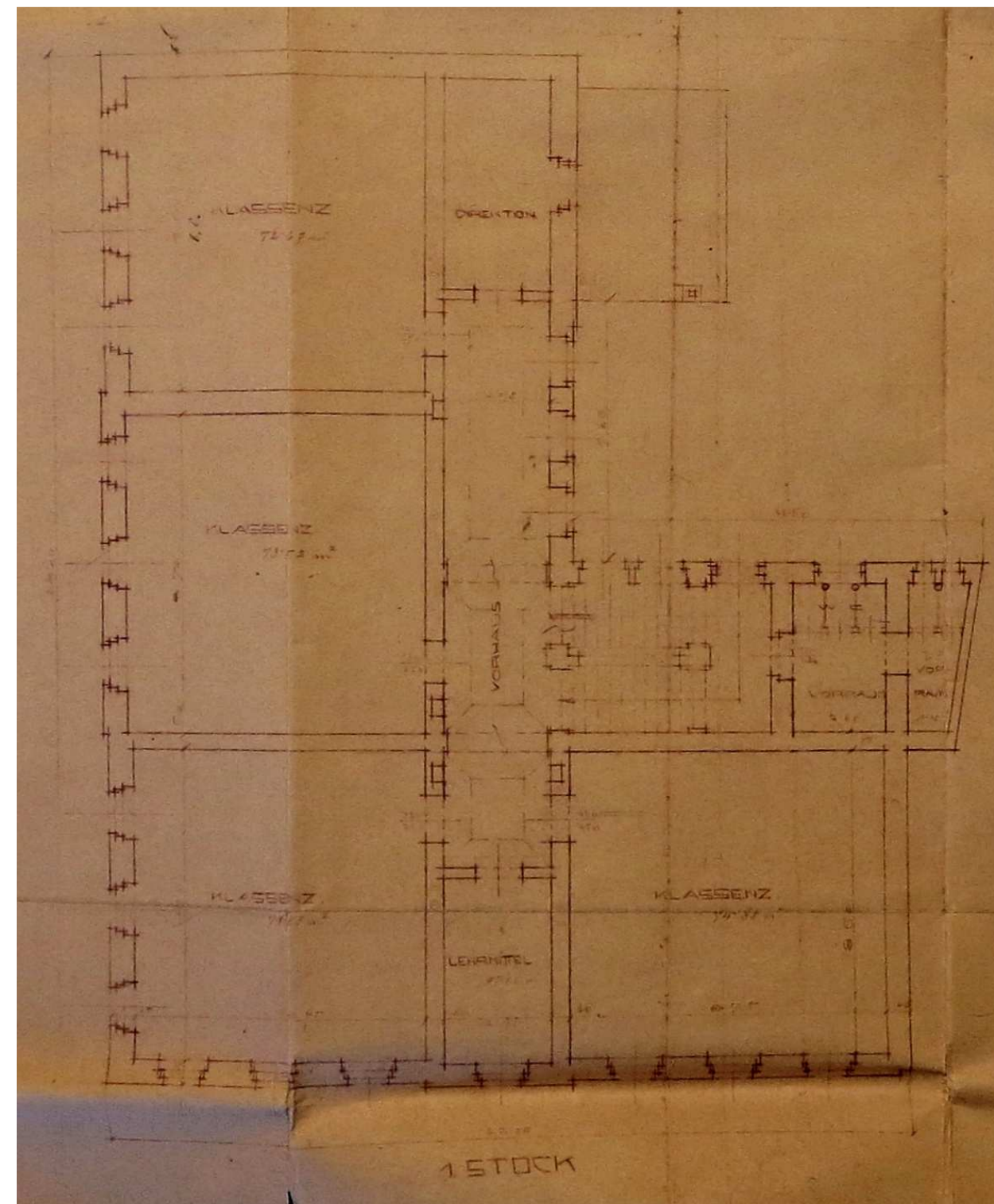
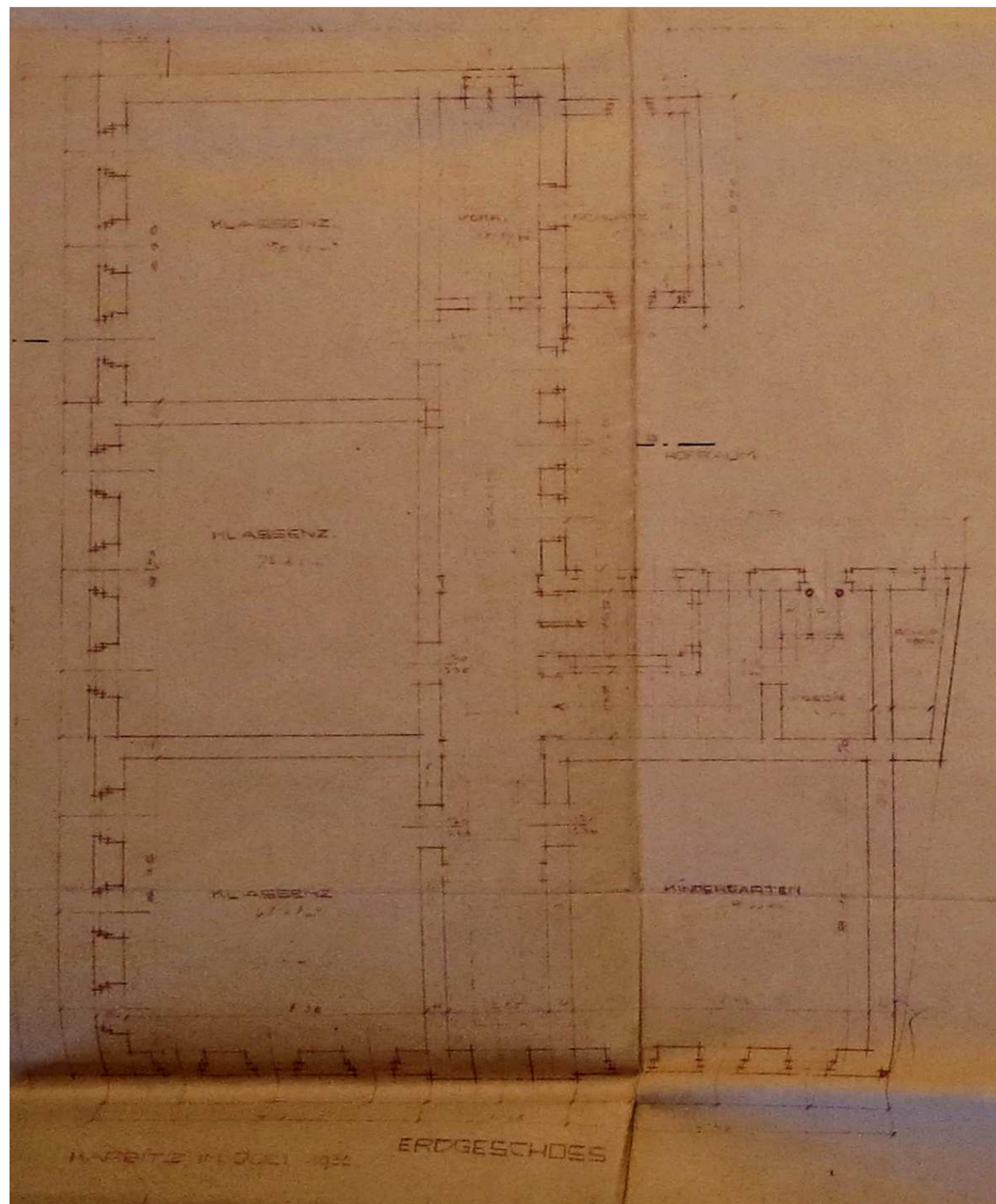
1909: Výřez z tzv. vyřazené katastrální mapy, na níž je již v plném obryse zachycena budova školy č.p. 17 a 404 (plán dole)



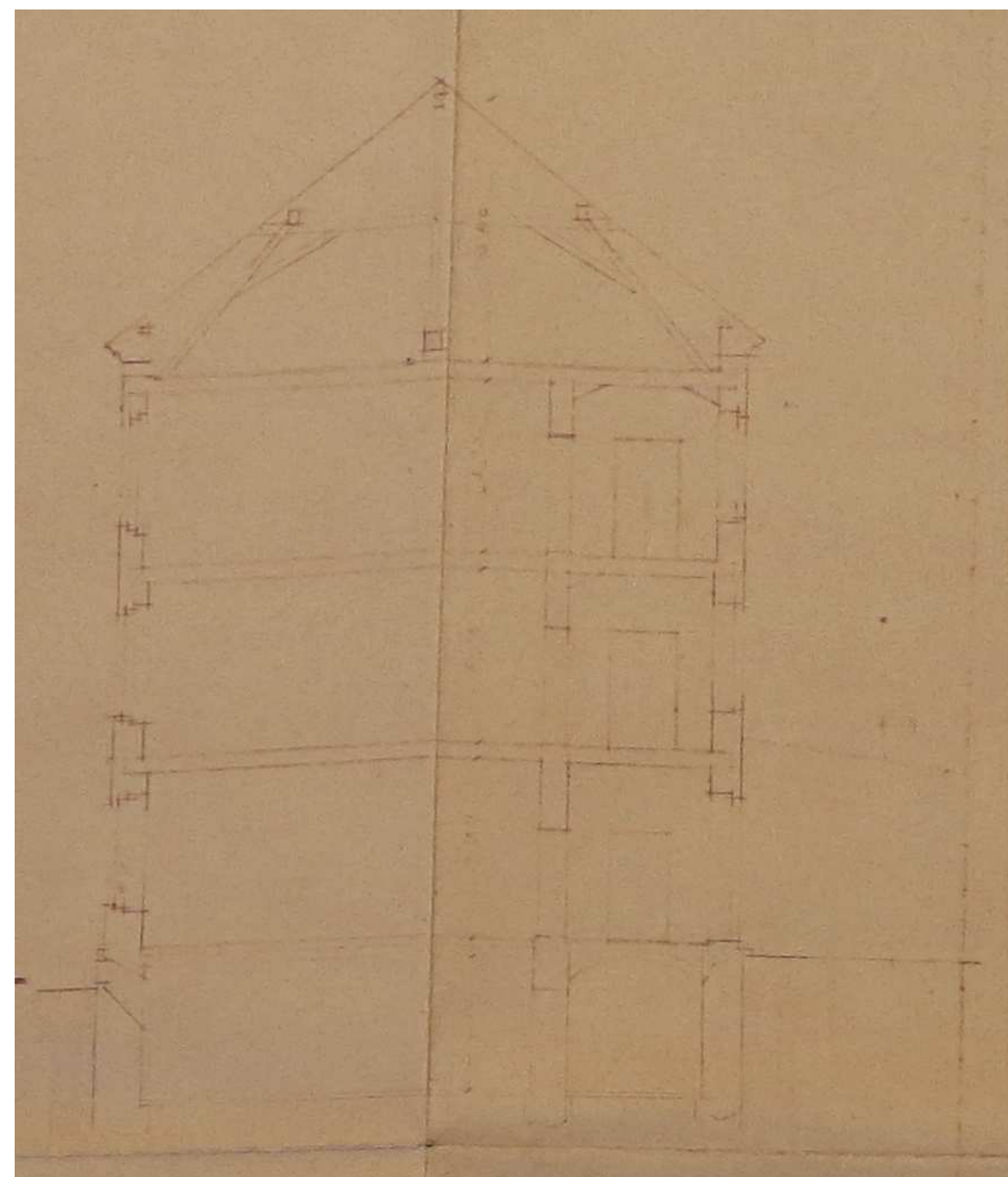
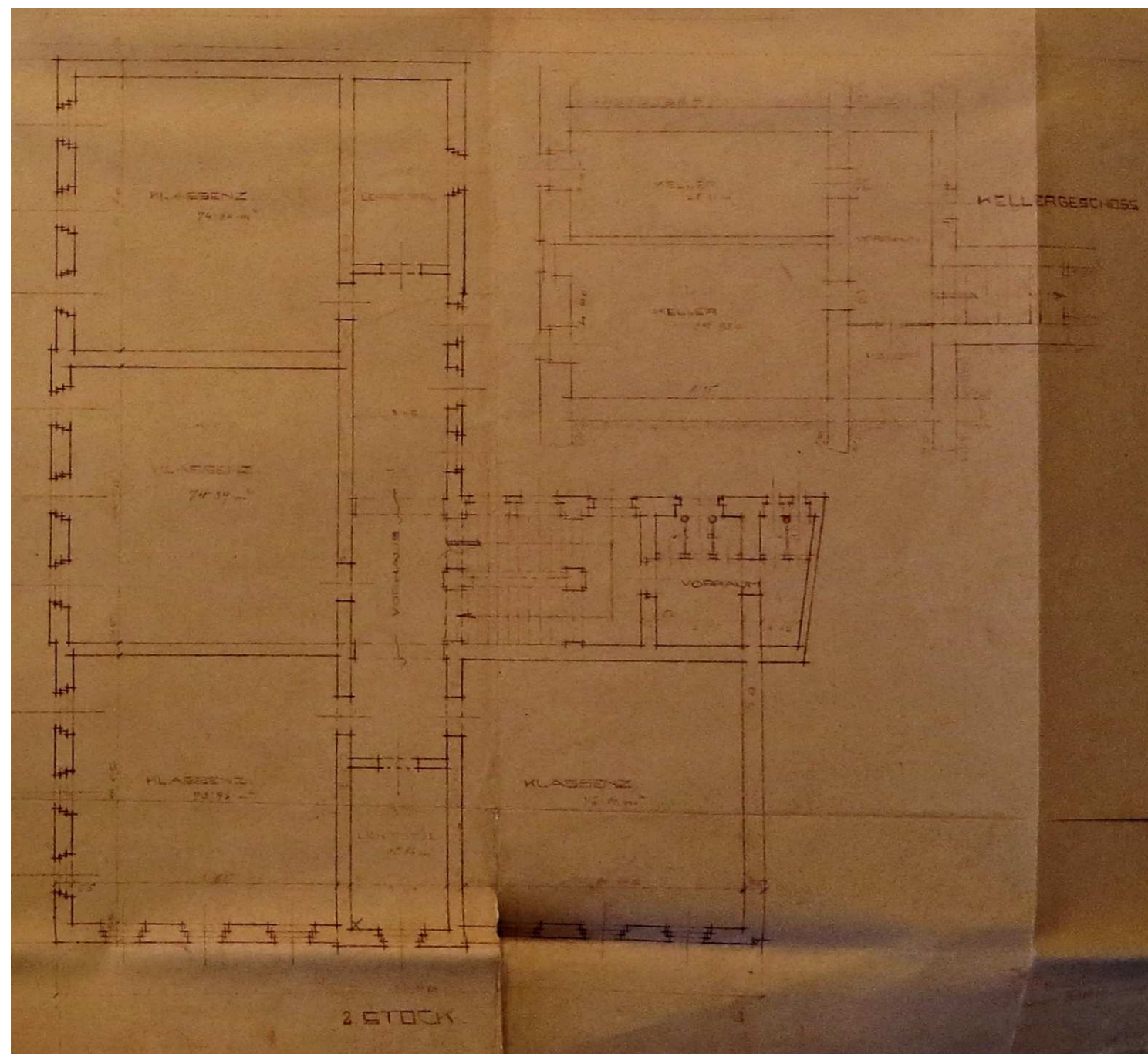
1893: Původní plán ke stavbě dnešní severní části č.p. 404, podepsaný stavitelem R. Walterem. Jedná se o příčný řez stavbou severně od schodišťového rizalitu při pohledu k jihu



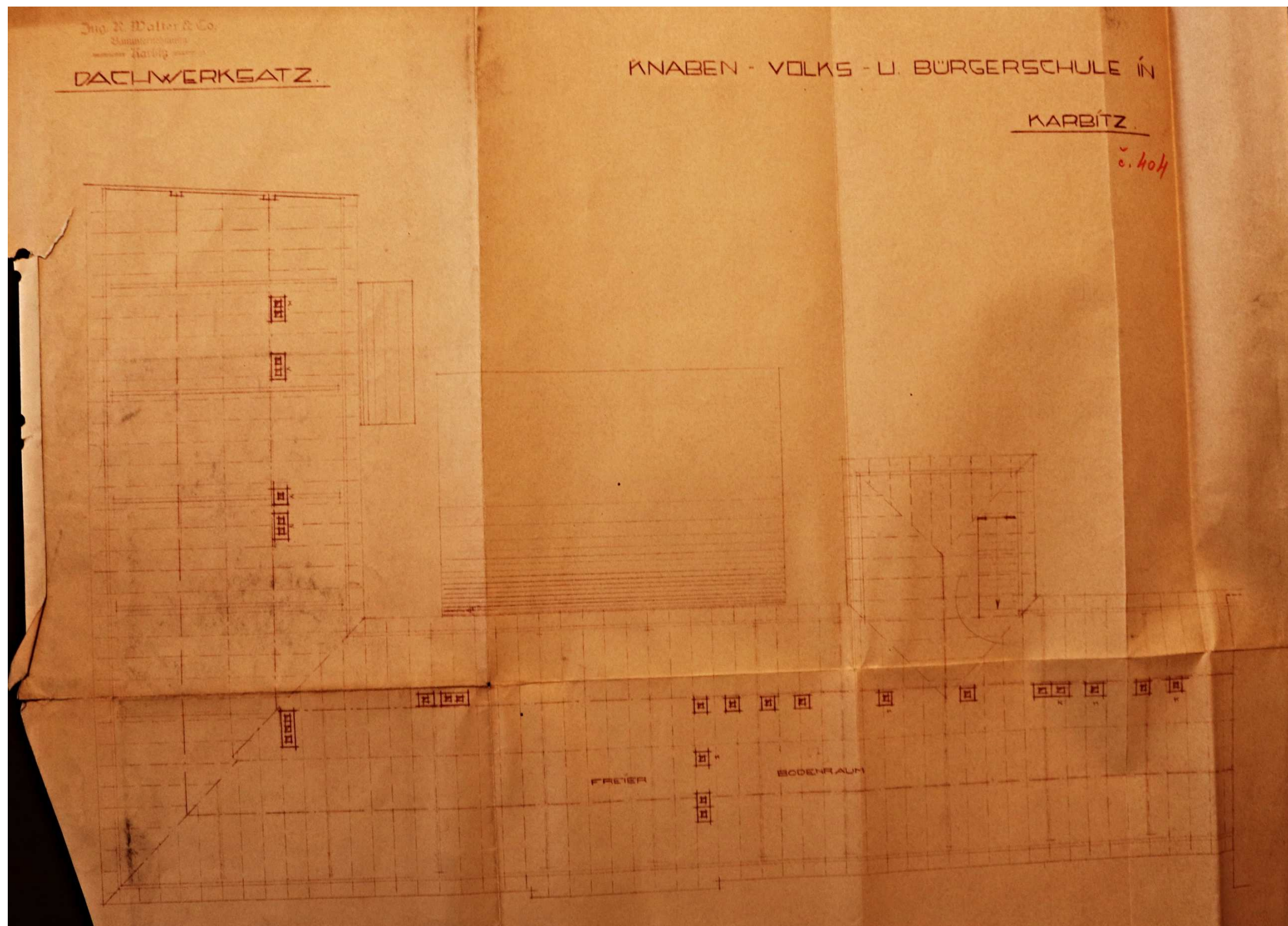
1932: Plán budovy č.p. 17 od Ing. Richarda Waltera zachycující stav k uvedenému roku. Nahoře vpravo je náčrt severního průčelí do náměstí. Vpravo od něho příčný řez východním křídlem budovy při pohledu k jihu. Zcela vpravo nahoře půdorys krovu. V dolní polovině plánu je, bráno zleva, zakreslen půdorys přízemí, 1. patra, 2. patra a suterénu



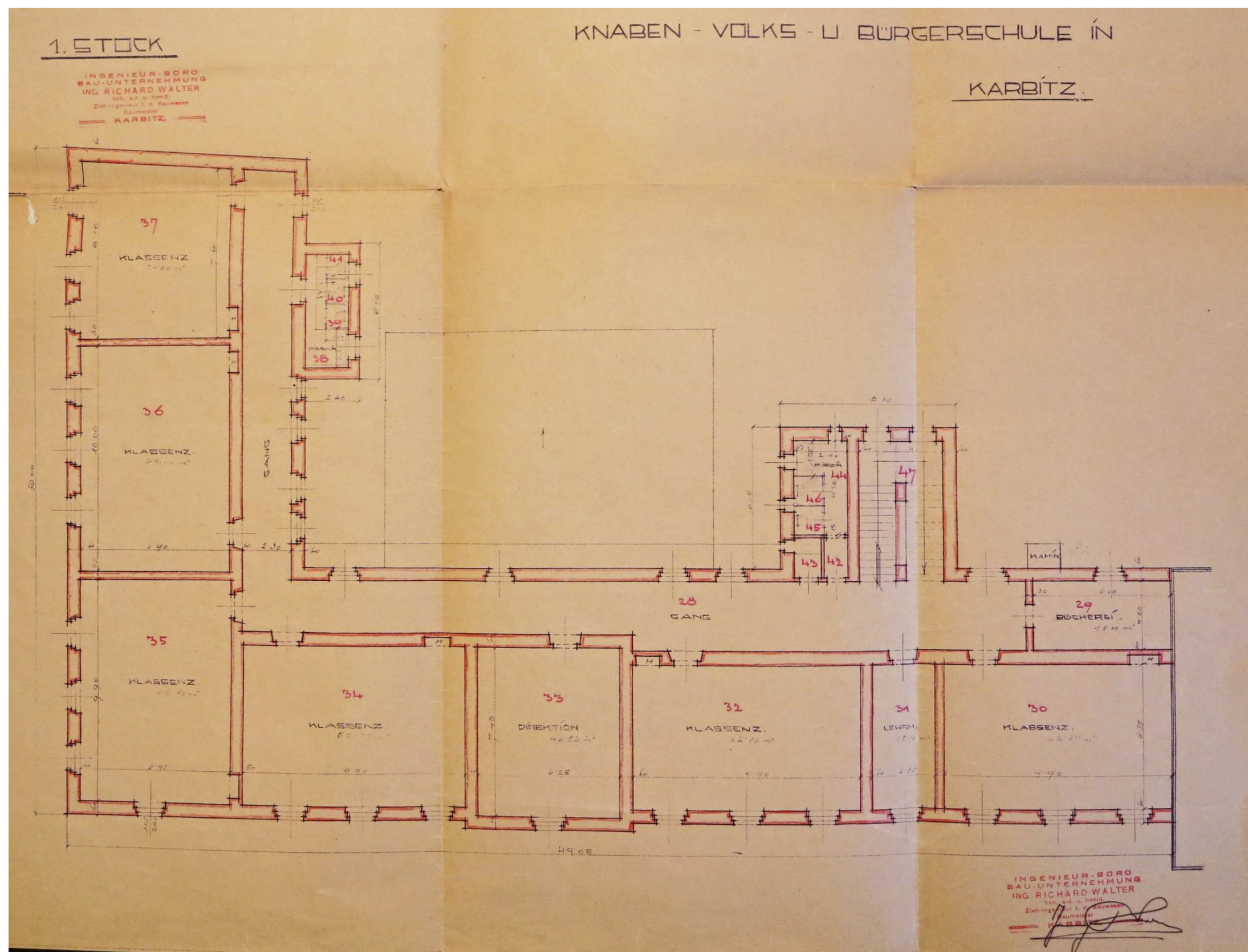
1932: Plán budovy č.p. 17 od Ing. Richarda Waltera zachycující stav k uvedenému roku.
Vlevo detail půdorysu přízemí, vpravo 1. patra



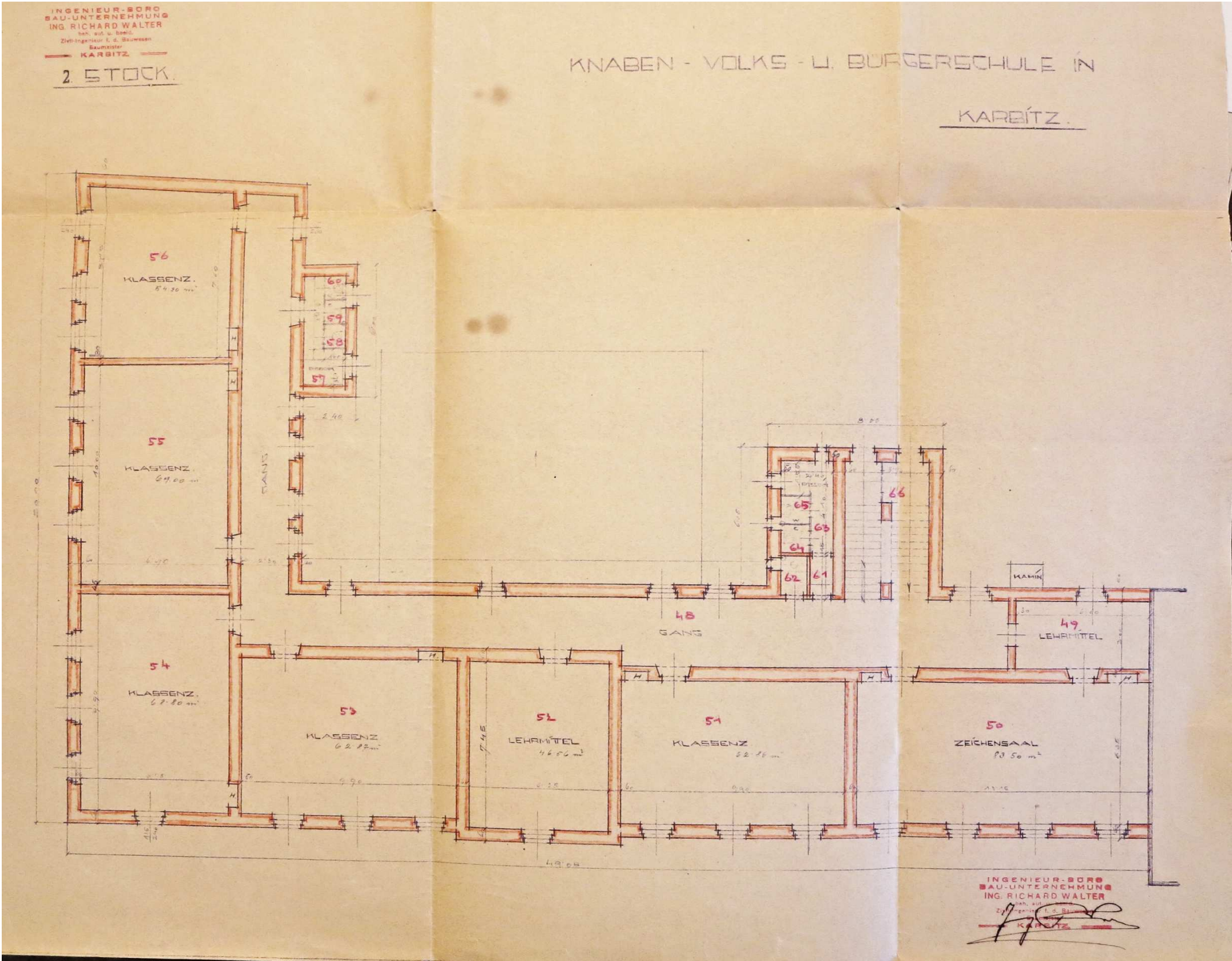
1932: Plán budovy č.p. 17 od Ing. Richarda Waltera zachycují stav k uvedenému roku.
Vlevo detail půdorysu 2. patra, vpravo příčný řez východním křídlem



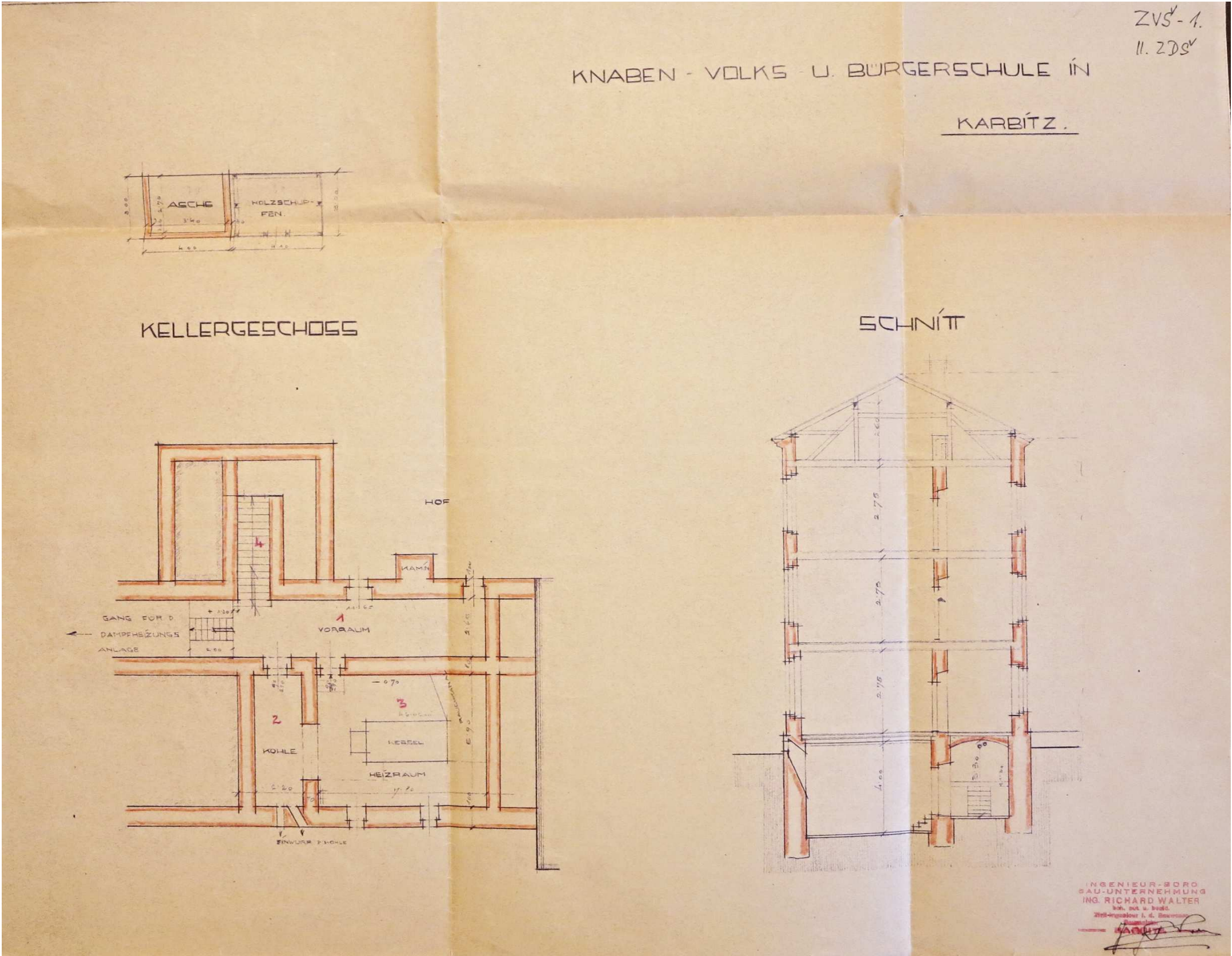
30. léta 20. století (?): Půdorys krovu č.p. 404 od Ing. Richarda Waltera



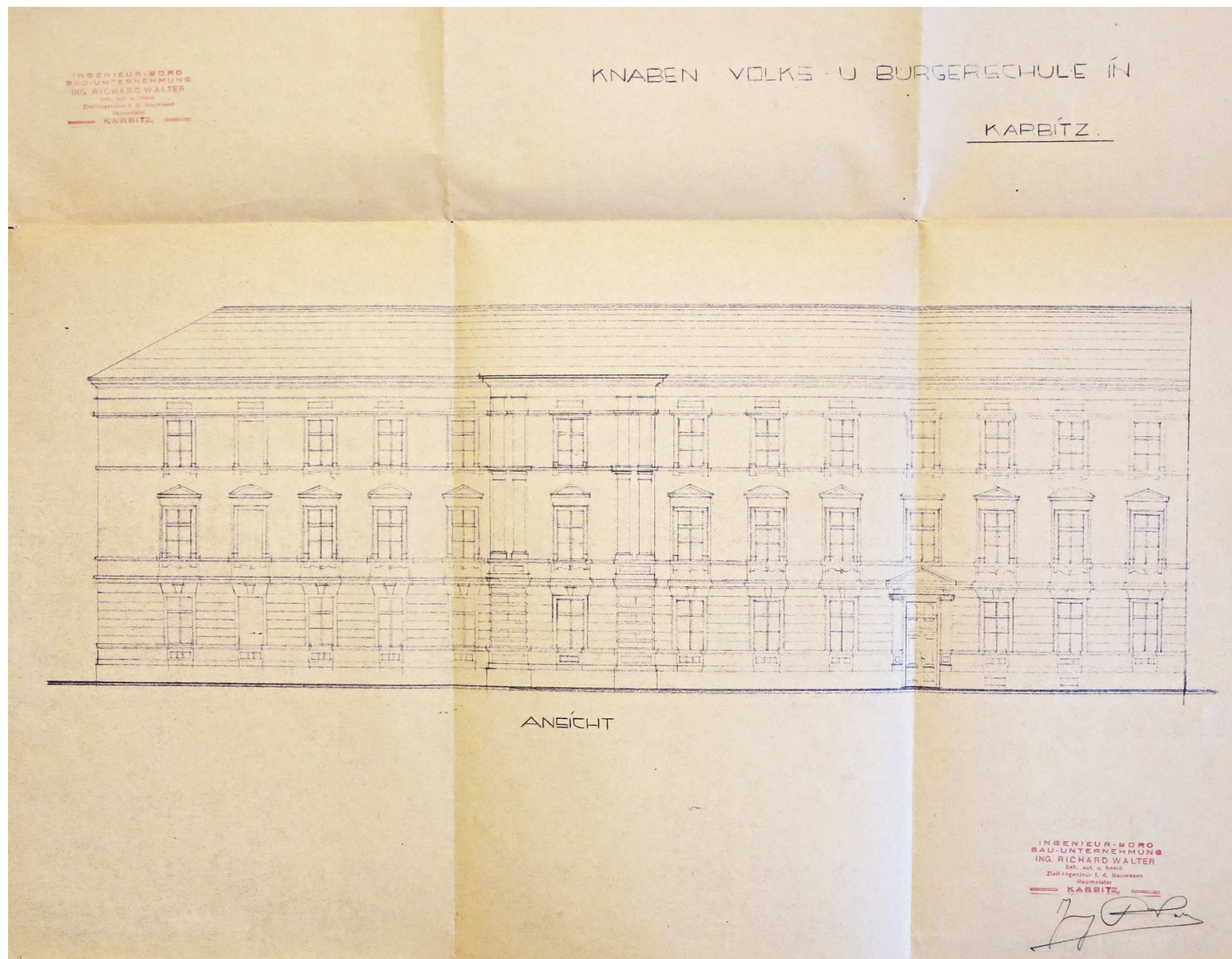
30. léta 20. století (1938 ?): Půdorys 1. patra č.p. 404 od Ing. Richarda Waltera



30. léta 20. století (1938 ?): Půdorys 2. patra č.p. 404 od Ing. Richarda Waltera

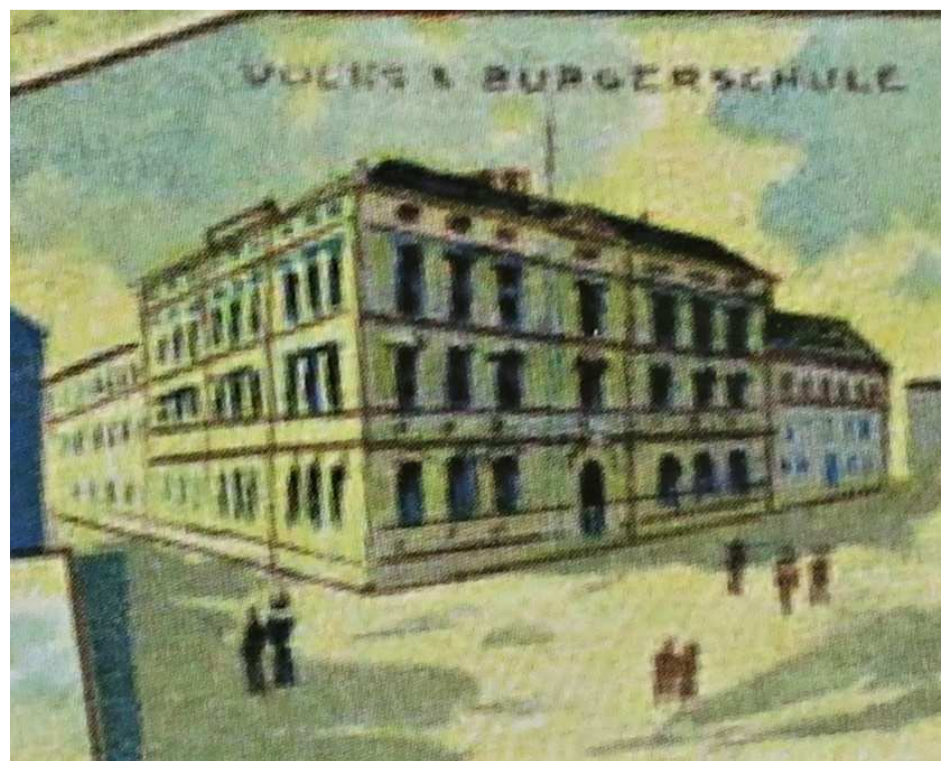


30. léta 20. století (1938 ?): Půdorys suterénu č.p. 404 a příčný řez východním křídlem při pohledu k jihu od Ing. Richarda Waltera



30. léta 20. století (1938 ?): Náčrt východní uliční fasády č.p. 404 od Ing. Richarda Waltera

HISTORICKÁ IKONOGRAFIE



1898

Výřez z litografické pohlednice. Škola je na ní zachycena při pohledu od severovýchodu. K budově č.p. 17 již přiléhá starší severní část č.p. 404



Před 1903

Výřez z pohlednice. Škola je na ní zachycena při pohledu od východu. K budově č.p. 17 (vlevo) již přiléhá starší severní část budovy s č.p. 404



Okolo 1910

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od západu



Okolo 1910

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od severozápadu



Okolo 1910

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od západu



Okolo 1910

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od severovýchodu



Okolo 1925

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od východu



1928

Pohled na školu z dnešní ulice U Haly
(pohled k severu k náměstí)



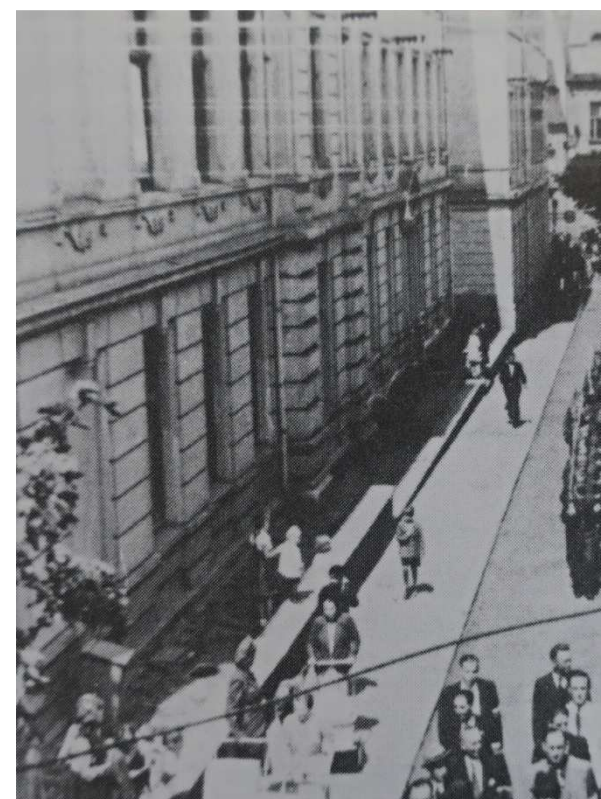
1935

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od západu



1940

Pohled na budovu č.p. 17 z náměstí od východu.
Fasády jsou již zbaveny frontonů oken v patře a nadokenních říms ve 2. patře



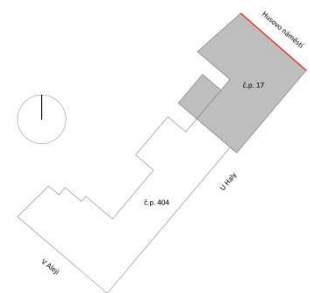
1945

Pohled na školu z dnešní ulice U Haly
(pohled k severu k náměstí)

EXTERIÉR

POPIS ULIČNÍCH FASÁD Č.P.17

Severní průčelí - stávající stav

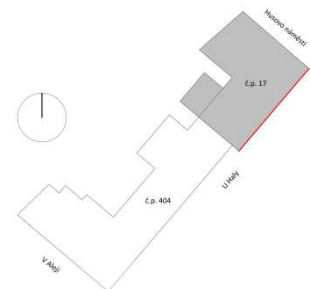


Novodobě upravené hlavní vstupní dvoupatrové průčelí, obracející se do Husova náměstí. V ose je akcentováno v celé výšce mělce předstupujícím jednoosým rizalitem. Je sedmiosé, a to ve všech podlažích, což odpovídá původnímu stavu z doby výstavby. Fasáda je plochá s pozůstatky původního architektonického členění. Přízemí nad terénem člení vysoký sokl (po okna přízemí). Veškerá okna fasády jsou na výšku obdélná, stejně tak i vstup v přízemí v osovém rizalitu, do něhož jsou vloženy tři schodišťové stupně. Přízemí od patra odděluje kordónová římsa. Fasáda je ukončena výraznou profilovanou korunní římsou s drobným zubořezem a vysokým plochým pásem vlysu v místě půdní nadezdívky. V místě rizalitu se z hlavní římsy zdvihá nízký trojúhelný štít. Veškeré výplně otvorů jsou nové plastové.

Severní průčelí - původní stav

Na základě získaných historických fotografií a pohlednic lze věrohodně rekonstruovat původní vzhled průčelí, které mělo historizující novorenesanční podobu, s omítkou hladké struktury. Nad terénem byla fasáda členěna nízkým soklem ukončeným výraznou římsou. Vyjma středové osy, zvýrazněné mělce předstupujícím rizalitem, byl sokl ve zbylých osách členěn nízkými naležato obdélnými slepými sklepními okénky. Nad soklem byla zvýrazněna parapetní partie oken v přízemí, která byla oproti dnešnímu stavu na výšku obdélná půlkruhově ukončená. Vespod byla akcentována průběžnou podokenní římsou. Při nárožích a mezi jednotlivými otvory byly pod parapetní římsou obdélné boky a pod okny pravoúhlé vpadliny. Půlkruhově ukončený byl i osově umístěný vstup. Plocha přízemí byla členěna pásovou rustikou. Oblouky oken zvýrazňovaly rustikové archivolty. Přízemí od patra oddělovala profilovaná kordónová římsa. Okna v patře byla na výšku obdélná, rámovaná profilovanými šambránami s uchy v horních rozích. Na nízké suprafenestry oken byly nasazeny trojúhelné frontony. Pod okny probíhala průběžná parapetní římsa. Plocha parapetu byla pod okny členěna mělce vystupujícími plochými poli. Nad středovou trojicí oken byl vyveden plastický nápis VOLKS BÜRGER SCHULE. Druhé patro od prvního oddělovala mezipatrová římsa. Přímou na tu byla nasazena opět na výšku obdélná okna. I tato byla lemována profilovanými šambránami s uchy v horních rozích. Nad jednotlivými okny byly profilované přímé nadokenní římsy. Průčelí vrcholilo nízkou půdní nadezdívkou stylizovanou do podoby kladí složeného z architrávu, vlysu a výrazné profilované hlavní římsy s drobným zubořezem a ve vrcholu s akroteriiemi v nároží a na osy nad okny. Vlys architrávu byl nad okny druhého patra prolomen sedmi malými naležato obdélnými půdními okénky zvýrazněnými profilovanými šambránami s uchy ve všech čtyřech rozích. Nad středovým rizalitem se zdvihal nízký trojúhelný štít, který byl součástí nízké obdélné atiky.

Východní průčelí - stávající stav



Novodobě upravené boční dvoupatrové průčelí, obracející se do ulice U Haly (v minulosti ulice Školní, či německy Schulgasse). Ve všech podlažích je členěno devíti okenními osami rozmístěnými v rytmu 3-3-3. Prostřední tři osy náleží mělce předstupujícímu rizalitu (osovost odpovídá původnímu stavu). Fasáda je plochá. Jediným pozůstatkem původní architektonické úpravy je korunní římsa, ovšem s novodobě upravenou profilací. Přízemí nad terénem člení vysoký sokl (po okna přízemí). Veškerá okna fasády jsou na výšku obdélná. Veškeré výplně otvorů jsou nové plastové.

Východní průčelí - původní stav

I zde můžeme na základě získané historické ikonografie provést rekonstrukci původního výrazu této boční fasády, která měla historizující novorenesanční podobu, navazující na vstupní průčelí severní. I toto bylo opatřeno hladkou omítkou. Trojice středních os vymezovala mělký rizalit probíhající celou výškou průčelí. Nad terénem byla fasáda členěna nízkým soklem ukončeným výraznou římsou. Sokl byl členěn nízkými naležato obdélnými sklepními okénky, vyjma tři středových os (v místě rizalitu) slepých. Nad soklem byla zvýrazněna parapetní partie oken v přízemí, která byla na výšku obdélná (neopakoval se zde tedy tvar oken v přízemí fasády do náměstí). Vespod byla akcentována průběžnou podokenní římsou. Při nárožích a mezi jednotlivými otvory byly pod parapetní římsou obdélné boky a pod okny pravoúhlé vpadliny. Plocha přízemí byla členěna pásovou rustikou. Rustikovými klenáky byla zvýrazněna i nadpraží oken. Přízemí od patra oddělovala profilovaná kordónová římsa. Okna v patře byla na výšku obdélná, rámovaná profilovanými šambránami s uchy v horních rozích. Na nízké suprafenestry oken byly nasazeny trojúhelné frontony. Pod okny probíhala průběžná parapetní římsa. Plocha parapetu byla pod okny členěna mělce vystupujícími plochými poli. Druhé patro od prvního oddělovala mezipatrová římsa. Přímou na tu byla nasazena opět na výšku obdélná okna. I tato byla lemována profilovanými šambránami

s uchy v horních rozích. Nad jednotlivými okny byly profilované přímé nadokenní římsy. Průčelí vrcholilo nízkou půdní nadezdívkou stylizovanou do podoby kladí složeného z architrávu, vlysu a výrazné profilované hlavní římsy s drobným zubořezem a ve vrcholu s akroteriiemi v nároží a nad trojicemi krajních os. Vlys architrávu byl nad okny druhého patra prolomen devíti malými naležato obdélnými půdními okénky zvýrazněnými profilovanými šambránami s uchy ve všech čtyřech rozích. Nad středovým rizalitem se zdvihala nízká obdélná atika, v níž byl římskými číslicemi vyveden letopočet dokončení výstavby školy (MDCCCLXXVI).



Budova č.p. 17 při pohledu od SV



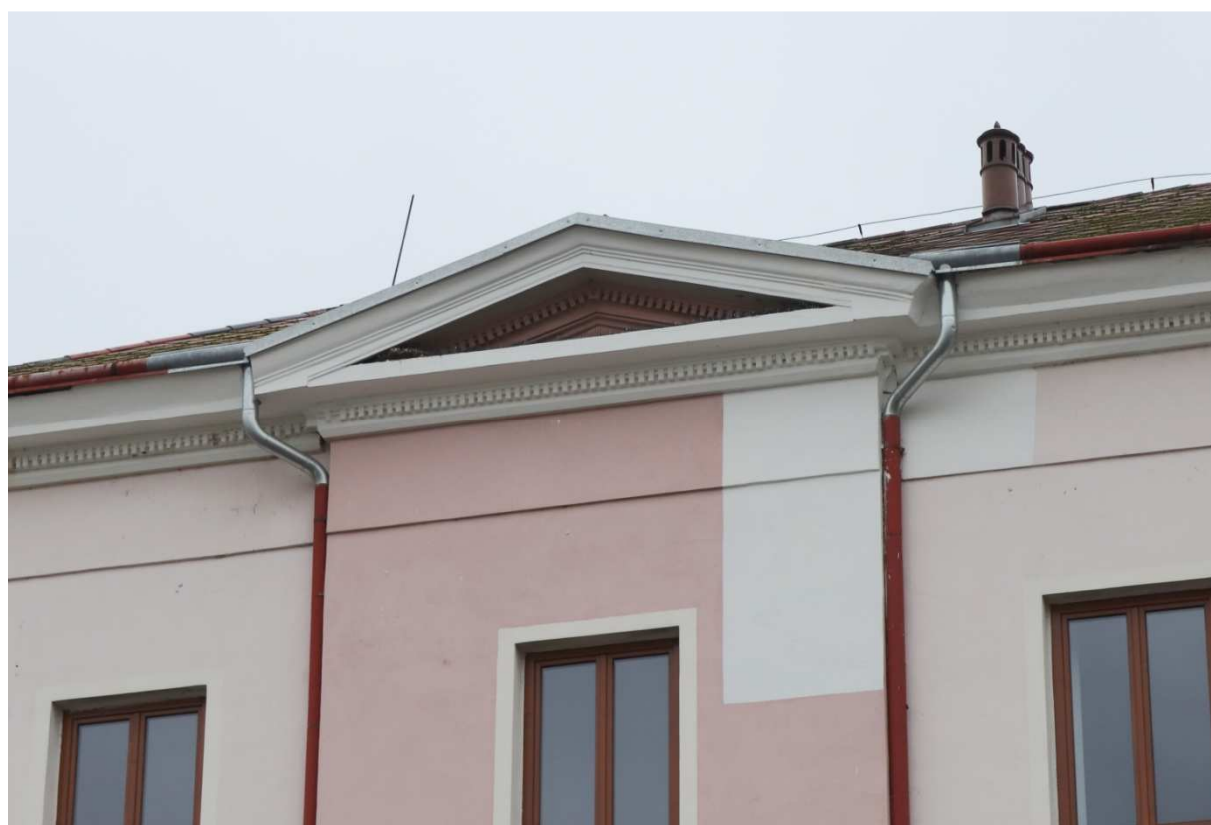
Stávající stav severního průčelí č.p. 17



Severní průčelí budovy č.p. 17. Detail stávajícího stavu korunní římsy



Severní průčelí budovy č.p. 17. Detail trojúhelného štítu rímalitu



Severní průčelí budovy č.p. 17. Středová partie s rímalitem v úrovni 2. patra



Severní průčelí budovy č.p. 17. Detail stávajícího stavu římsy na severozápadním nároží



Stávající stav východního průčelí č.p. 17. Dále vlevo navazuje průčelí budovy č.p. 404



Východní průčelí budovy č.p. 17. Stávající stav korunní římsy na severovýchodním nároží



Torzo původní korunní římsy a původní okénko půdní nadezdívky budovy č.p. 17 dochované u jižního průčelí východního křídla (dnes skryté v podkroví č.p. 404)



Detail římsy a okénka viz snímek vlevo



Původní okénko půdní nadezdívky budovy č.p. 17 dochované u jižního průčelí východního křídla (dnes skryté v podkroví č.p. 404) se znatelným otiskem odstraněné šambrány s uchy



Torzo původní korunní římsy budovy č.p. 17 dochované u jižního průčelí východního křídla (dnes skryté v podkroví č.p. 404). Zuborez je složen z prefabrikovaných částí



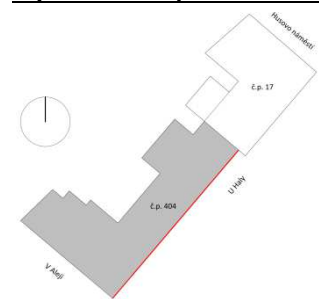
Torzo původní korunní římsy budovy č.p. 17 dochované u jižního průčelí východního křídla (dnes skryté v podkroví č.p. 404)



Torzo původní korunní římsy budovy č.p. 17 dochované u jižního průčelí východního křídla (dnes skryté v podkroví č.p. 404)

POPIS ULIČNÍCH FASÁD Č.P.404

Východní průčelí - stávající stav



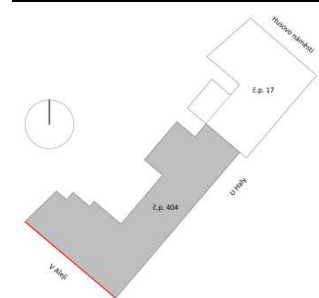
Novodobě upravené hladké vstupní průčelí obracející se do ulice U Haly. V současné podobě je členěno pouze dvanácti okenními osami, a to ve všech nadzemních podlažích. Rytmus os bráno od jihu je 1-3-1-7. Od severně navazující starší části školy je průčelí zapuštěno (odsazeno do hloubky). Osmá osa od severu je akcentována mělce vysazeným rizalitem probíhajícím výškou fasády. Nad terénem fasádu člení plochý sokl. V sedmé ose od severu se nachází na výšku obdélný vstup do objektu. Veškerá okna jsou na výšku obdélná. Výplně otvorů jsou novodobě plastové. Průčelí je ukončeno korunní římsou s novodobě upravenou profilací.

Již z rozvrhu fasády lze vydedukovat dvoufázovost budovy s č.p. 404. První fázi této části školy reprezentuje prvních sedm okenních os od severu, u nichž středovou osu v přízemí tvoří vstup do objektu (ještě lépe je to znát na vnitřní dispozici). Druhá fáze - rozšíření - pak na první jižně navázala uvedeným jednoosým rizalitem.

Východní průčelí - původní stav

Na základě získané historické ikonografie můžeme rekonstruovat původní výraz této vstupní fasády, která měla historizující podobu, odlišnou od novorenesančních průčelí starší severní části školy. Omítka byla hladká. Oproti stávajícímu stavu byla fasáda členěna celkem třinácti okenními osami. Rytmus dnešních os de facto vychází z původního stavu, pouze mezi dnešní první a druhou osou od jihu byla umístěna ještě jedna osa - ve všech nadzemních podlažích tvořená slepými okny. Soklovou partii, která byla rozhodně členitější, než dnes, vzhledem ke kvalitě získaných snímků rekonstruovat věrně nelze. Okna v přízemí byla propojena průběžnou podokenní římsou. Plochu přízemí pokrývala pásová rustika. Rustikovaná byla i nadpraží oken, která navíc byla zvýrazněna osově umístěnými plastickými klenáky. První patro od přízemí oddělovala výrazná profilovaná kordónová římsa. Nad vstupem do objektu se z této zdvihal trojúhelný fronton. Parapetní partie oken prvního patra byla vespod (nad kordónem) členěna nízkým soklíkem, pod okny procházela průběžná parapetní římsa. Mezi soklíkem a touto římsou byly parapety zvýrazněny mělce předstupujícími plochými poli (svislými pásy), pod parapetní římsou s plastickým motivem. Okna byla rámovaná profilovanými šambránami. Na nízké suprafenestry oken byly nasazeny trojúhelné a segmentové frontony. Pouze plocha rizalitu byla v patře pokryta rustikovými pásy. V obou patrech pak boky rizalitu spínaly dvojice pilastrů. Rovněž okna druhého patra lemovaly profilované šambrány. Ty dosedaly na přímé podokenní římsy, propojené v délce fasády vodorovným pásem. Nadpraží oken akcentovaly profilované přímé nadokenní římsy, které byly de facto součástí architrávu kladí, jímž fasáda vrcholila (vymezuje nízkou půdní nadezdívku). Vlys - plochu nadezdívky - členily v místě oken omítkové naležato obdélné rámy (iluze půdních okének). Kladí vrcholilo hlavní profilovanou římsou.

Jižní průčelí - stávající stav



Novodobě upravené hladké průčelí obracející se do ulice V Aleji. Fasáda, zde dnes bez soklu, je členěna devíti okenními osami, vyjma přízemí, které má pouze osm os. Rytmus os bráno od západu je 1-2-3-3. Třetí otvor v přízemí od západu zaujímá na výšku obdélný vstup do objektu. Veškerá okna jsou na výšku obdélná. Výplně otvorů jsou novodobě plastové. Průčelí je ukončeno korunní římsou s novodobě upravenou profilací.

Jižní průčelí - původní stav

K předmětné fasádě bohužel nebyla získána historická obrazová dokumentace. Nicméně se lze oprávněně domnívat, že průčelí mělo identickou architektonickou úpravu s východním průčelím č.p. 404 popsáním výše.



Stávající stav východního průčelí č.p. 404. Dále vpravo navazuje předstupující část školy s č.p. 17



Stávající stav východního průčelí č.p. 404



Stávající stav východního průčelí č.p. 404 - levá část s rizalitem



Stávající stav východního průčelí č.p. 404. Dále vpravo navazuje předstupující část školy s č.p. 17



Východní průčelí č.p. 404. Detail cihelného zdiva soklu v místě rizalitu



Východní průčelí budovy č.p. 404. Stávající stav korunní římsy



Stávající stav jižního průčelí č.p. 404



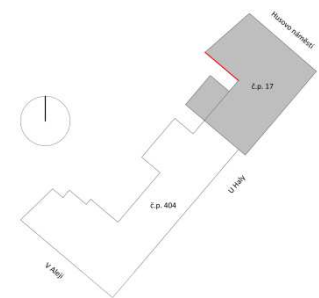
Stávající stav jižního průčelí č.p. 404



Jižní průčelí budovy č.p. 404. Stávající stav korunní římsy

POPIS DVORNÍCH FASÁD Č.P.17

Jižní průčelí severního křídla - stávající stav



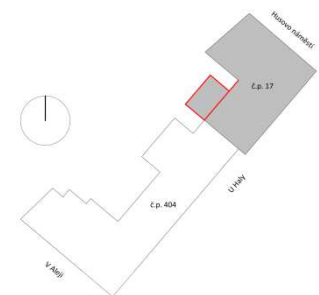
Ploché průčelí, obracející se do dvora školy, pokryté novodobým břízlitovým nástřikem. V přízemí lze pod lokálně opadanou omítkovou vrstvou sledovat charakter zdiva. Ve viditelných partiích převažuje užití pálených cihel v kombinaci s lomovým kamenem (sporadicky zastoupen). Západní dvouosá část fasády je zvýrazněna po celé výšce mělce předstupujícím rizalitem, otevřeným ve třech výškových úrovních malými na výšku obdélnými okénky, což samo o sobě odkazuje na to, že tu byly již od počátku umístěny záchody. Vlevo (západně) k rizalitu přiléhá původní přístavek nedosahující celkové výšky zbylé části průčelí. I tento je ve třech výškových hladinách prolomen dvojicemi malých na výšku obdélných okének. Přístavek je ukončen pultovou stříškou se sklonem k jihu. Z jeho hřebene stoupá dvouprůduchový větrací komín. I tento přístavek tak bez všech pochyb od počátku plnil funkci záchodů.

Vpravo (východně) od výše uvedeného rizalitu se nachází okna související se schodištěm, které budovou stoupá od přízemí až do podkrovní, a také z přízemí do suterénu. Okna při rizalitu odpovídají pozici mezipodest schodiště a dvojice oken vpravo od nich schodišťovým ramenům. Všechna jsou pravoúhlá.

Veškeré výplně okenních otvorů jsou novodobé, vesměs plastové.

Fasáda je ukončena korunní římsou s novodobě upravenou profilací.

Západní průčelí východního křídla vč. přístavku - stávající stav



Ploché průčelí, obracející se do dvora školy, pokryté novodobým břízlitovým nástřikem, dvoupatrové. Starší části školy náleží plocha v rozsahu prvních čtyř okenních os od severu (dále plynule, a to ve shodné výškové hladině, navazuje dvorní průčelí východního křídla mladší části školy).

V přízemí první osu zleva zaujímá na výšku obdélné okno, vpravo od něho následuje na výšku obdélný vstup do objektu. V rozsahu třetí a čtvrté osy k průčelí přiléhá nízký zděný přístavek s de facto plochou střechou a zdmi pokrytými rovněž břízlitovým nástřikem. Západní strana přístavku je prolomena čtveřicí naležato obdélných oken, rozmístěných v rytmu 2-2. Rytmus identických na výšku obdélných oken v prvním a druhém patře je, bráno od severu, 3-1.

Veškeré výplně okenních otvorů jsou novodobé plastové.

Fasáda je ukončena korunní římsou s novodobě upravenou profilací, navazující na hlavní římsu jižní fasády severního křídla.



Pohled na stávající stav dvorních průčelí budovy s č.p. 17, s přístavkem při východním křídle



Pohled na stávající stav dvorních průčelí budovy s č.p. 17



Stávající stav jižního průčelí severního křídla č.p. 17



Jižní průčelí severního křídla č.p. 17. Detail zdiva



Levá část západního průčelí východního křídla č.p. 17



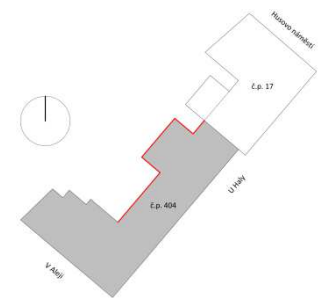
Pohled do koutu mezi severním a východním křídlem č.p. 17 v úrovni přízemí



Západní průčelí východního křídla č.p. 17 s přístavkem

POPIS DVORNÍCH FASÁD Č.P.404

Západní průčelí východního křídla - stávající stav



Ploché průčelí, obracející se do dvora školy, pokryté novodobým břizolitovým nástřikem, dvoupatrové. Plynule, bez jakéhokoliv přechodu, navazuje na dvorní průčelí východního křídla starší severní části školy. V přízemí lze pod lokálně opadanou omítkovou vrstvou sledovat charakter zdiva. Ve viditelných partiích převažuje užití pálených cihel, v soklové partii v kombinaci s lomovým kamenem.

V severní části fasády je její součástí shodně vysoký rizalit pravoúhlé půdorysné stopy, obsahující v sobě schodiště propojující jednotlivá nadzemní podlaží a také schodiště do suterénu. Krom něho jsou zde místnosti hygienického zázemí školy. Západní strana rizalitu je trojosá. První dvě osy zleva vždy náleží mezipodestám schodiště. V přízemí levou krajní osu zaujímá na výšku obdélný vstup do objektu. Vpravo od něho je čtvercové okno. V dalších dvou výškových úrovních jsou dvojice oken na mezipodestý větší na výšku obdélné. Ve vrcholové partii jsou menší čtvercová okna. Pravou krajní osu rizalitu, resp. jeho západní stěny tvoří malá na výšku obdélná okénka; po jednom v přízemí a obou patrech budovy. Trojosá je rovněž jižní strana rizalitu s malými na výšku obdélnými okénky rozmístěnými v rytmu 1-2 (trojice v přízemí a rovněž v obou patrech).

Rizalit i ostatní část průčelí nad terénem člení plochý sokl. K severní straně rizalitu v úrovni přízemí přiléhá zděný přístavek, ukončený pultovou střechou se sklonem k severu. Zdi přístavku, s místy viditelným cihelným zdivem, jsou pokryty břizolitovým nástřikem. Na západní straně je přístavek opatřen širokým pravoúhlým otvorem uzavřeným dvoukřídlými ven otvíravými dřevěnými vraty, s křídly zavěšenými na dvojici vnějších železných pásových závěsů osazených na železné háky. V místě tohoto přístavku z průčelí východního křídla školy vystupuje hranolové těleso komínu (vyzděno z pálených cihel).

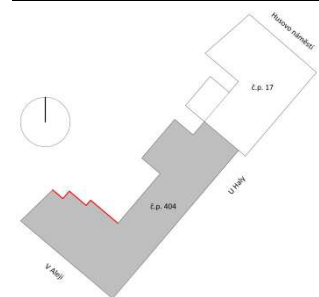
Po stranách komínu se nachází po ose na výšku obdélná okna. Vlevo od komínu od přízemí až do druhého patra, vpravo pouze v úrovni pater.

Vpravo (jižně) od rizalitu je fasáda východního křídla v přízemí i obou patrech otevřena identickými na výšku obdélnými okny. V přízemí rozmístěnými v rytmu 2-2, v patře 2-2-1 a ve druhém patře 2-1-1.

Veškeré výplně okenních otvorů jsou novodobé plastové.

Fasáda je ukončena korunní římsou s novodobě upravenou profilací. Tato obíhá rovněž výše zmíněný komín i rizalit.

Severní průčelí jižního křídla vč. přístavků - stávající stav



Ploché průčelí, obracející se do dvora školy, pokryté novodobým břizolitovým nástřikem, dvoupatrové. V pravé (západní) polovině z něho předstupuje poměrně mělký dvoupatrový záchodový rizalit obdélné půdorysné stopy. Pod lokálně opadanou omítkovou vrstvou je u něho viditelné zdivo z pálených cihel. Severní strana rizalitu je v přízemí opatřena čtveřicí malých na výšku obdélných okének rozmístěných v rytmu 2-2. V obou patrech jsou o něco nižší na výšku obdélná okénka, po dvojicích, v rytmu 1-1.

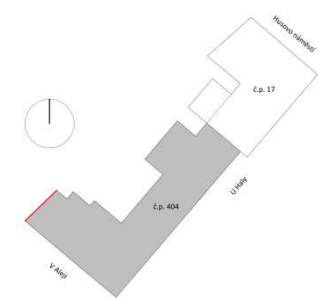
Vlevo (východně) k rizalitu přiléhá přízemní zděný záchodový přístavek (vložen do kouta mezi východní a jižní křídlo objektu), pokrytý břizolitovým nástřikem a na severní straně opatřeným trojicí identických naležato obdélných oken, pravidelně rozmístěných.

Dvorní fasáda jižního křídla vlevo od výše uvedeného rizalitu je v prvním i druhém patře čtyřosá, tedy o čtveřicích identických na výšku obdélných oknech rozmístěných v rytmu 2-2. Vpravo od rizalitu je pak v přízemí prolomena dvojicí menších na výšku obdélných oken a v patrech pak po jednom na výšku obdélném okně větším.

Veškeré výplně okenních otvorů jsou novodobé plastové.

Fasáda je ukončena korunní římsou s novodobě upravenou profilací.

Západní průčelí jižního křídla - stávající stav



Ploché štítové průčelí (ukončeno trojúhelným štítem), omítnuté, je pouze v úrovni přízemí prolomeno dvojicí pravoúhlých oken s novými plastovými výplněmi.



Dvorní průčelí č.p. 404 při pohledu k jihu



Pohled k severovýchodu na schodišťový rizalit západního průčelí východního křídla č.p. 404



Západní průčelí východního křídla č.p. 404. Vlevo dvě krajní severní osy s komínem.
Vpravo západní průčelí schodišťového rizalitu



Západní průčelí schodišťového rizalitu východního křídla č.p. 404. Detail zdiva



Západní průčelí východního křídla č.p. 404, část vpravo od schodišťového rizalitu

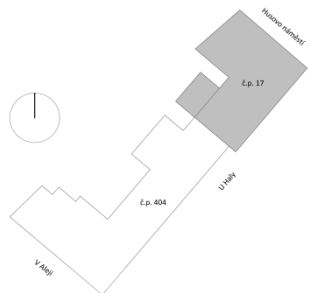


Stávající stav severního průčelí s přístavky jižního křídla č.p. 404

INTERIÉR

ROZBOR INTERIÉRU Č.P.17

Přízemí - stávající stav



Z náměstí se vstupem ve střední ose vejde do vestibulu (1.01) zastropeného původní zrcadlovou klenbou. Na tento jižně navazuje úzký trakt s chodbou (1.12), z níž zcela na jihu byly sekundárně vyděleny prostory 1.25 a 1.26. Chodba, oddělená od vestibulu příčkou s dvoukřídlými plastovými dveřmi, je ve svém původním rozsahu sklenuta čtyřmi poli původní zrcadlové klenby. V rozsahu druhého pole klenby od jihu se z chodby na západě vchází na dvůr, v rozsahu prvního pole od jihu se pak západně vstupuje do přízemního plochostropého přístavku při východním křídle objektu, obsahujícího v sobě drobnou předsíň (1.18) a z ní přístupné dvě větší prostory 1.19 a 1.20.

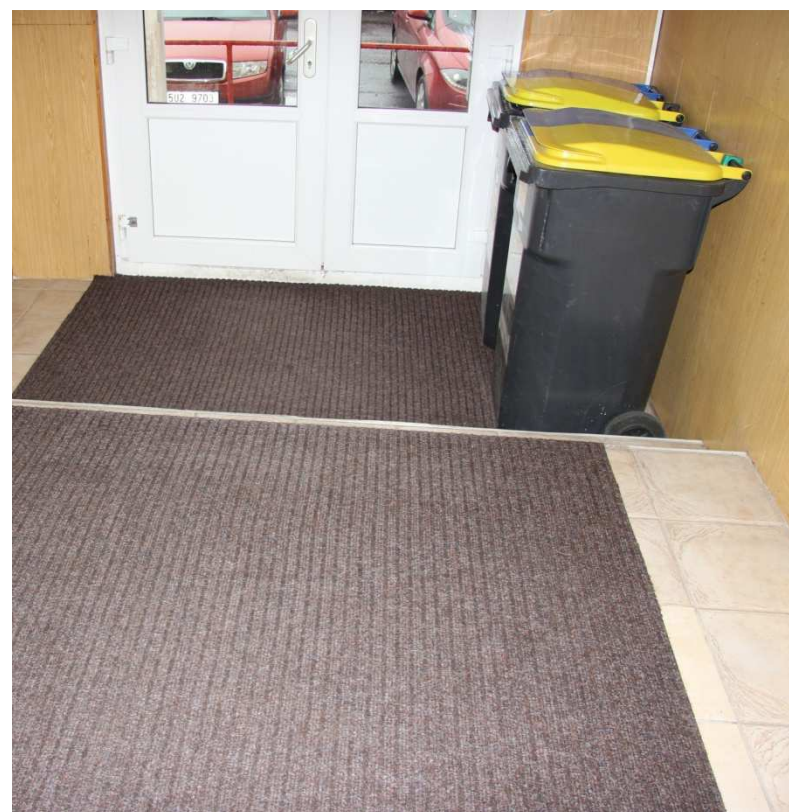
Západně od vestibulu se vstupem z náměstí má severní křídlo objektu podélně dvoutraktové uspořádání. Hlubší plochostropý trakt do náměstí má dnes dvoudílné schéma. Užší díl, přístupný z vestibulu i navazující chodby obsahuje prostory 1.02 a 1.03; širší díl je pak členěn do prostor 1.04a až 1.04e. Zadní mělký trakt obsahuje v první řadě původní schodiště do patra (viz níže), přístupné z chodby, dále oproti úrovni chodby částečně zahlobenou prostoru před vstupem na schodiště do suterénu (1.13), zastropenou původní segmentově valenou klenbou. Z té se dále na západě vchází do prostor 1.14 a 1.15, které zastropuje společná původní segmentově valená klenba. Z místnosti 1.15 pak vede na západě vstup do poslední místnosti předmětného zadního traktu, označené jako 1.16. I tato má zastropení původní segmentově valenou klenbou.

Východně od vestibulu se vstupem z náměstí je trakt do ulice U Haly členěn do tří plochostropých dílů, přístupných z výše uvedené chodby. První (severní) z dílů je rozčleněn příčkami do dnešních místností 1.05, 1.06, 1.07, 1.08, 1.09 a 1.10. Druhý - prostřední - díl od severu je rozčleněn do stávajících tří prostor 1.11, 1.21 a 1.23. Konečně poslední jižní díl je opět sekundární příčkou rozdělen do prostor 1.22 a 1.24.

Schodiště do patra je dvouramenné s mezipodestou. Obě ramena jsou přímá. Mezipodesta je zastropena původní zrcadlovou klenbou.



Č.p. 17_přízemí_Vestibul 1.01_Detail zrcadlové klenby při pohledu k severu



Č.p. 17_přízemí_Vestibul 1.01_Pohledy k severu



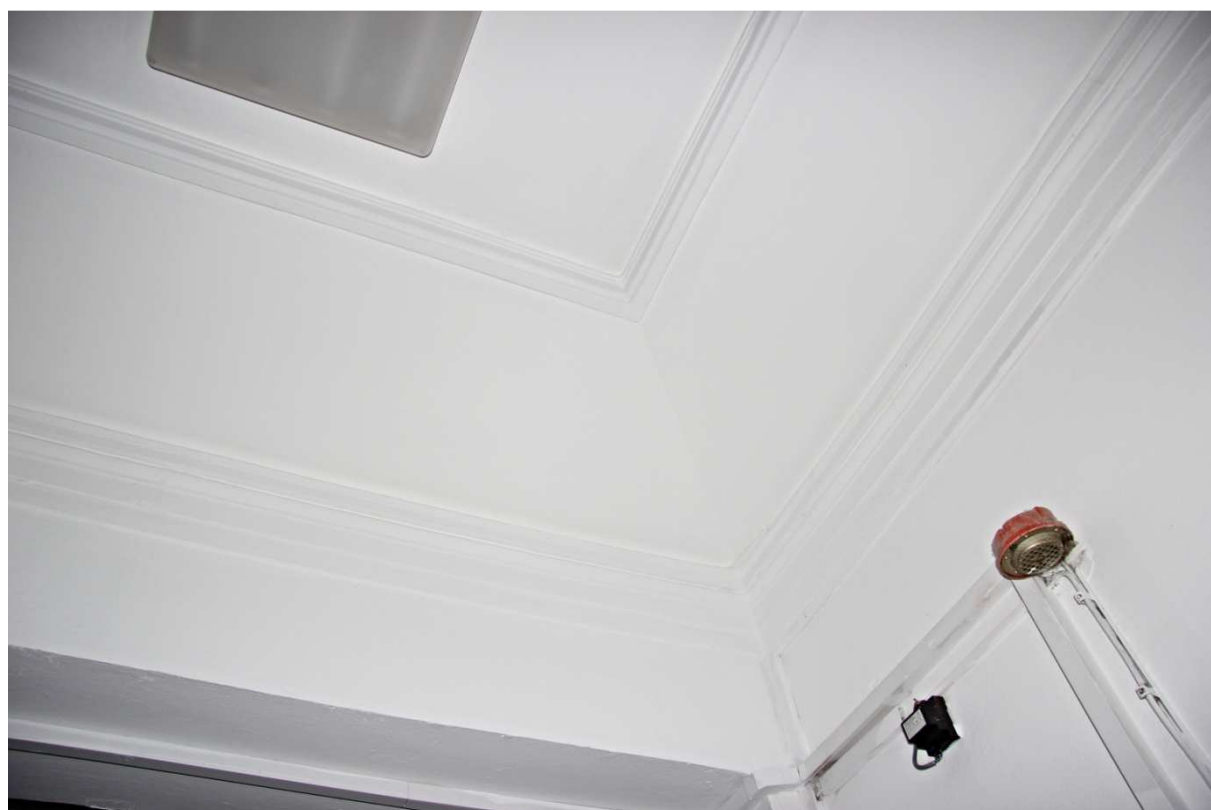
Č.p. 17_přízemí_Chodba 1.12_Průhled k jihu. Vzadu vstup do 1.25



Č.p. 17_přízemí_Chodba 1.12_Průhled k severu



Č.p. 17_přízemí_Vlevo pohled k severu z místnosti 1.03 do 1.02_Vpravo pohled k západu z 1.03 do 1.04a až 1.04e



Č.p. 17_přízemí_Chodba 1.12_Detail zrcadlové klenby



Č.p. 17_přízemí_Vstup z chodby 1.12 do prostory 1.13 (pohled k východu z 1.13).
Vpravo detail původní římsy nad nadpražím tohoto vstupu





Č.p. 17_přízemí_Místnost 1.13_Vlevo pohled k jihu. Vpravo pohled k severu



Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Vlevo pohled na spodní rameno z chodby 1.12.
Vpravo pohled na spodní rameno z mezipodesty 2.01



Č.p. 17_přízemí_Místnost 1.16_Vlevo pohled k jihu. Vpravo pohled k severu



Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Vlevo pohled na horní rameno z chodby 2.08 v patře.
Vpravo pohled na horní rameno z mezipodesty 2.01



Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Detail původního překladu nad nástupem na horní rameno z mezipodesty 2.01



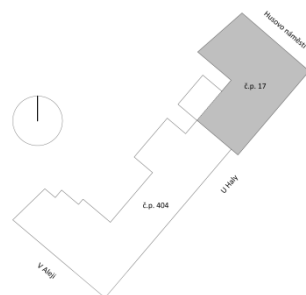
Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Detail původní zrcadlové klenby mezipodesty 2.01



Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Západní stěna mezipodesty 2.01



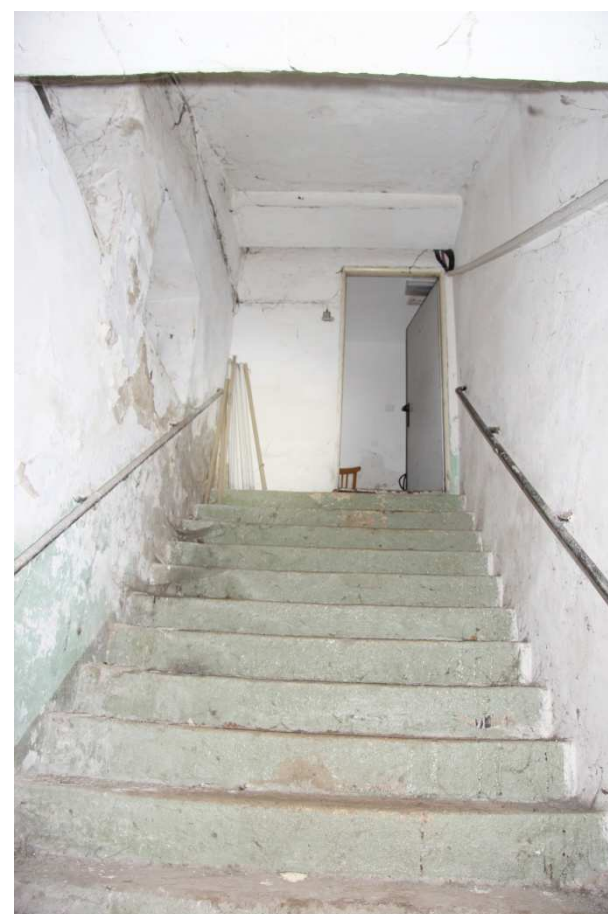
Č.p. 17_přízemí_Schodiště do 1. patra_Detail původních patek pilastrů v místě mezipodesty 2.01

Suterén - stávající stav

Do suterénu se sestoupá po jednoramenném přímém schodišti, situovaném na vertikální osu vůči spodnímu rameni schodiště do patra budovy. Stupně schodiště jsou kamenné - pískovcové. Samotný suterén se rozprostírá pod střední trojosou partií východního křídla.

Z výše uvedeného schodiště se sestoupí do chodby 0.01, sklenuté třemi poli původních segmentově valených kleneb. Na severu je od této zdi se vstupem oddělena prostora 0.02 (shodné hloubky s 0.01), která je rovněž zastropena původní segmentově valenou klenbou. Na jihu se 0.01 otevírá do navazující sekundárně vzniklé plochostropé chodby 0.05, která tvoří spojnici se suterénem pod navazující budovou č.p. 404.

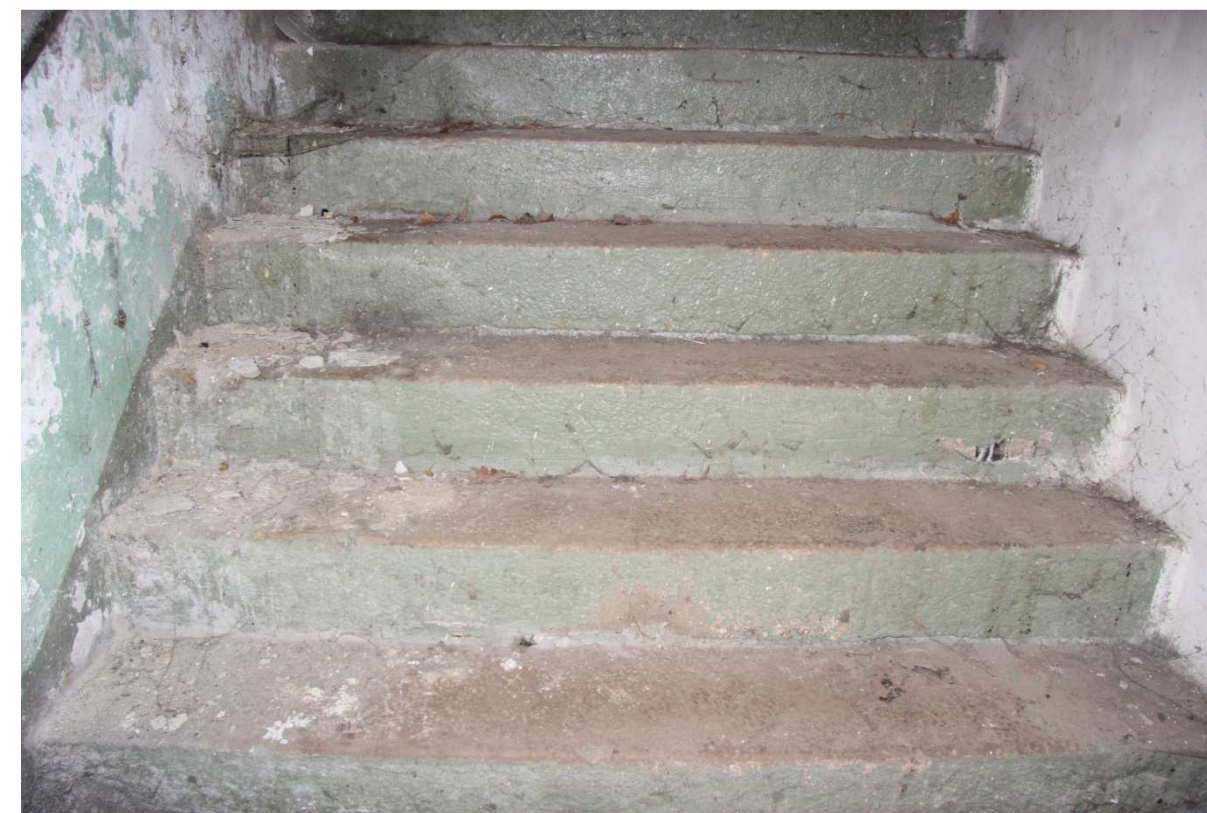
Východně z chodby 0.01 vedou vstupy do dvou sklepů. Severní z nich (0.03) je svojí plošnou výměrou větší. Zaklenut je původní elipticky valenou klenbou. Jeho podlaha je kryta původními kamennými dlaždicemi pravoúhlého formátu. Menší, jižní ze sklepů (0.04) je rovněž klenutý - původní stlačená valená klenba. Jeho podlaha je opatřena dlažbou z pálených cihel obdélného formátu.



Č.p. 17_suterén_Schodiště z přízemí_Vlevo pohled k východu. Vpravo pohled k západu



Č.p. 17_suterén_Schodiště z přízemí_Okénka s původními záklenky v jižní stěně



Č.p. 17_suterén_Schodiště z přízemí_Detail původních kamenných stupňů



Č.p. 17_suterén_Chodba 0.01_Pohled k severu. Vzadu vstup do 0.02



Č.p. 17_suterén_Prostora 0.02_Pohled k severu



Č.p. 17_suterén_Chodba 0.01_Pohled k jihu k navazující chodbě 0.05



Č.p. 17_suterén_Sklep 0.03_Průhled k východu



Č.p. 17_suterén_Sklep 0.03_Průhled k západu



Č.p. 17_suterén_Sklep 0.04_Průhled k východu



Č.p. 17_suterén_Sklep 0.03_Detail původní kamenné dlažby



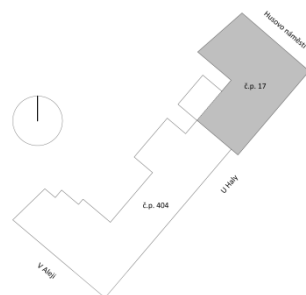
Č.p. 17_suterén_Sklep 0.04_Průhled k západu



Č.p. 17_suterén_Sklep 0.04_Detail cihelné dlažby (zřejmě nepůvodní)



Č.p. 17_suterén_Chodba 0.05_Průhled k severu k chodbě 0.01

1. patro - stávající stav

Do patra se vystoupá po dvouramenném schodišti, jehož obě ramena jsou přímá. Ramena jsou oddělena původní zrcadlovou klenbou sklenutou mezipodestou (2.01), z níž se na západě vchází do prostoru hygienického zázemí 2.02 - 2.05 a dále prostor 2.06 - 2.07.

Z horního ramene výše uvedeného schodiště se na východě vchází do chodby 2.08, orientované v ose sever-jih. Chodba je sklenuta třemi poli původní zrcadlové klenby. Na jihu je od této příčky s prostupem oddělena ještě krátká část chodby 2.16, opět zastropená polem původní zrcadlové klenby; tato je komunikačně propojena vstupem s patrem části budovy s č.p. 404. Na severu je od 2.08 zdí oddělena menší plochostropá prostora 2.10 v šířce chodby, orientovaná do náměstí.

Východně od chodby se rozkládá širší trakt, o třech plochostropých dílech, které jsou z chodby přístupné. Severní z dílů je sekundárními příčkami rozdělen do dnešních místností 2.11 - 2.13. Střední díl zaujímá prostora 2.14 a jižní díl prostora 2.15.

Západně od chodby 2.08 se do náměstí nachází díl s plochostropou místností 2.09 (přístupný z chodby).



Č.p. 17_1. patro_Chodba 2.08_Průhled k jihu. Vzádu vstup do 2.16



Č.p. 17_1. patro_Chodba 2.08_Vlevo průhled k severu; vzadu vstup do 2.08. Vpravo pohled k severozápadu do severní části chodby



Č.p. 17_1. patro_Chodba 2.08_Pohled na západní stěnu s okny s původními záklenky v jižní části chodby



Č.p. 17_1. patro_Chodba 2.08_Detail původní zrcadlové klenby



Č.p. 17_1. patro_Učebna 2.15_Pohled k jižní stěně



Č.p. 17_1. patro_Učebna 2.15_Pohled k východní stěně s okny s původními záklenky

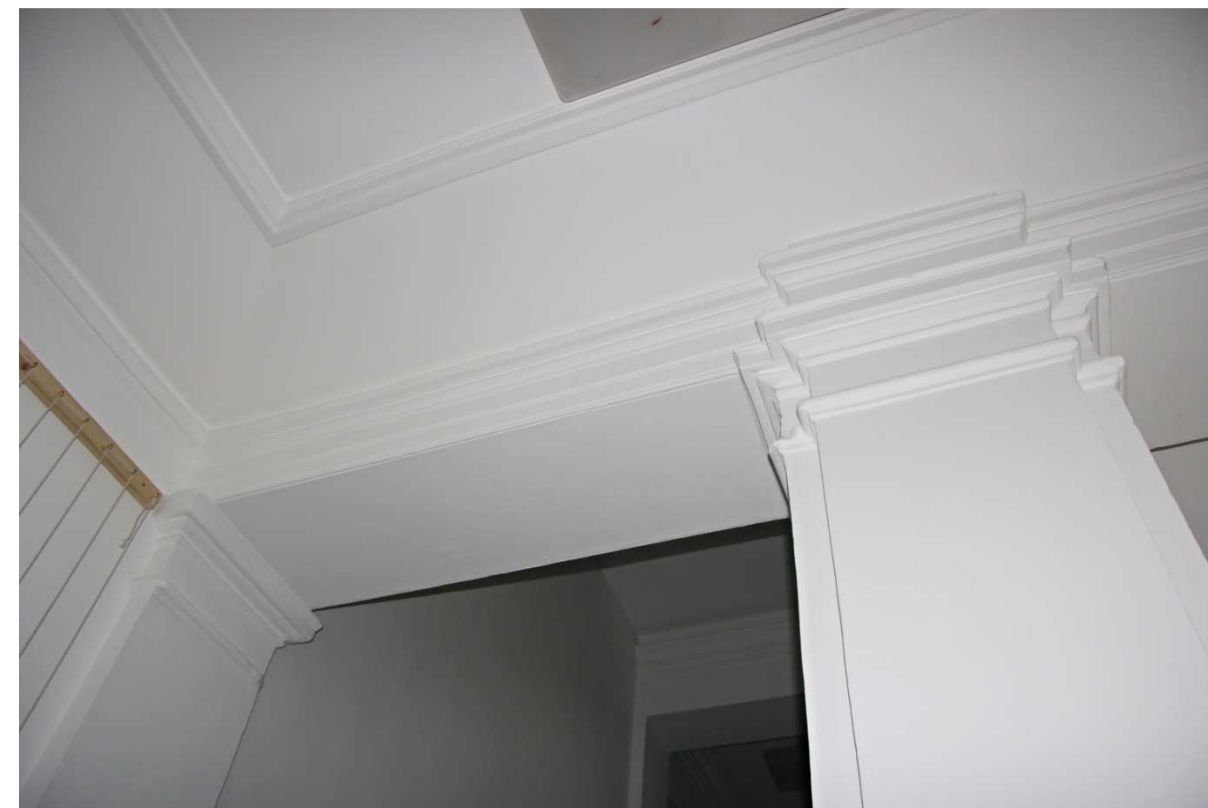


Č.p. 17_1. patro_Schodiště do 2. patra_Vlevo pohled na spodní rameno z chodby 2.08 v patře.
Vpravo pohled na spodní rameno z mezipodesty 3.01





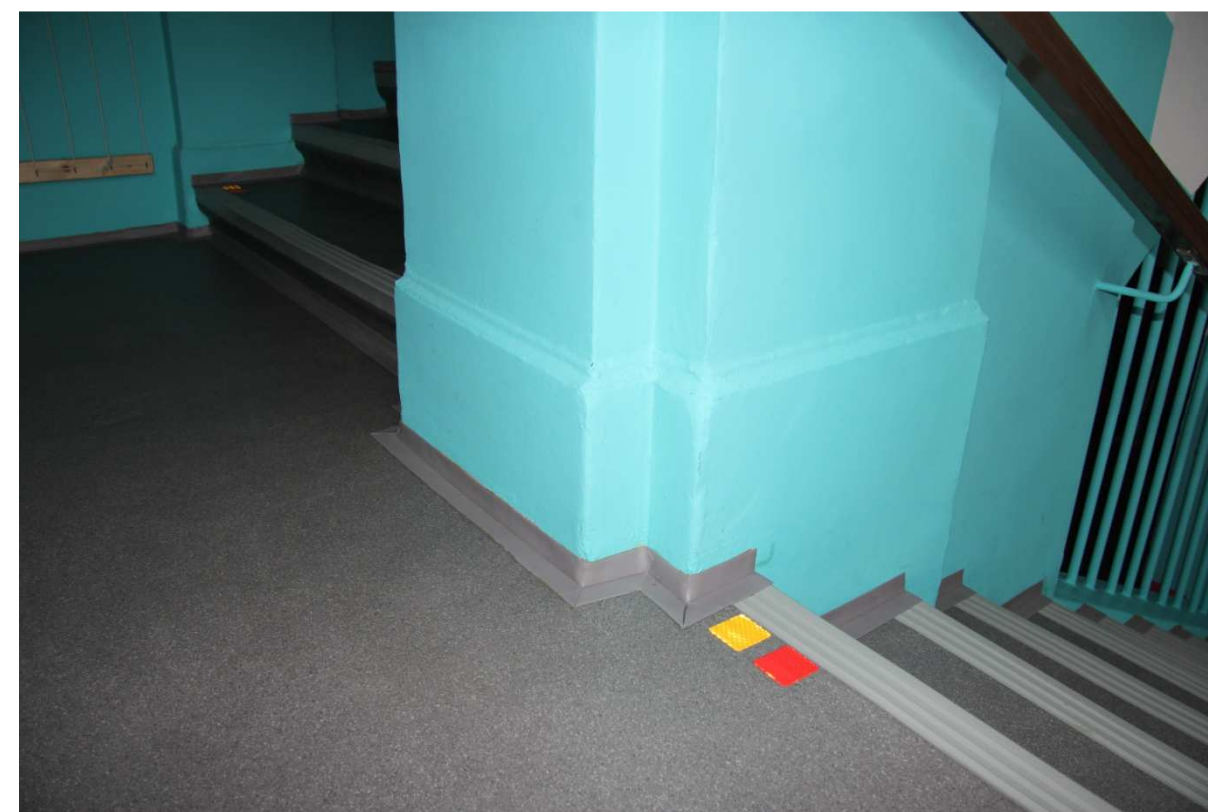
Č.p. 17_1. patro_Schodiště do 2. patra_Vlevo pohled na horní rameno z chodby 2.08 v patře.
Vpravo pohled na horní rameno z mezipodesty 3.01



Č.p. 17_1. patro_Schodiště do 2. patra_Detail původní zrcadlové klenby a hlavic pilastrů mezipodesty 3.01

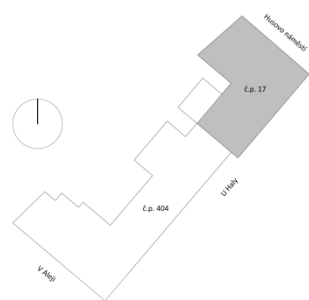


Č.p. 17_1. patro_Schodiště do 2. patra_Detail překladu nad nástupem na horní rameno
z mezipodesty 3.01



Č.p. 17_1. patro_Schodiště do 2. patra_Detail původních patek pilastrů v místě mezipodesty 3.01

2. patro - stávající stav



Do 2. patra se vystoupá po dvouramenném schodišti, jehož obě ramena jsou přímá. Ramena jsou oddělena původní zrcadlovou klenbou sklenutou mezipodestou (3.01), z níž se na západě vchází do prostoru hygienického zázemí 3.02 - 3.05 a dále prostor 3.06 - 3.07.

Z horního ramene výše uvedeného schodiště se na východě vchází do chodby 3.08, orientované v ose sever-jih. Chodba je dvojicí překladů dělena do tří nestejně dlouhých polí. Každé z nich je plochostropé, přičemž pod stropem obíhají profilované podstropní římsy. Na jihu je od této příčky s prostupem oddělena ještě krátká část chodby 3.22, plochostropá (bez podstropní římsy); tato je komunikačně propojena vstupem s 2. patrem části budovy s č.p. 404. Na severu je od 3.08 zdí oddělena menší plochostropá prostora 3.10 v šířce chodby,

orientovaná do náměstí.

Východně od chodby se rozkládá širší trakt, o třech plochostropých dílech, které jsou z chodby přístupné. Severní z dílů je sekundárními příčkami rozdělen do dnešních místností 3.11 - 3.13. Střední díl je opět příčkami rozčleněn do celkem čtyř místností 3.14 - 3.17. Stejně je to pak i u dílu jižního, kde jsou příčkami vyděleny místnosti 3.18 - 3.21.

Západně od chodby 2.08 se do náměstí nachází díl s plochostropou místností 3.09 (přístupný z chodby).



Č.p. 17_2. patro_Chodba 3.08_Průhled k jihu. Vzadu vstup do 3.22



Č.p. 17_2. patro_Chodba 3.08_Průhled k severu. Vzadu vstup do 3.10



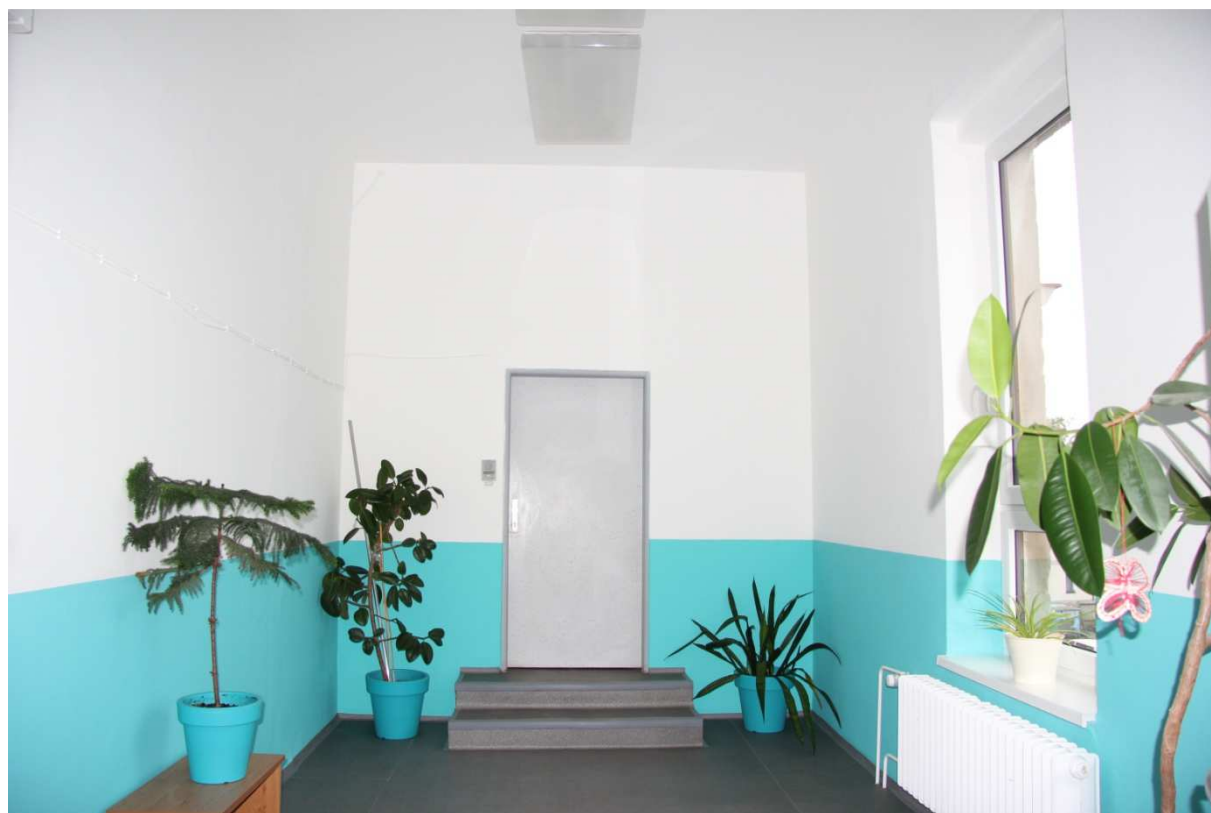
Č.p. 17_2. patro_Chodba 3.08_Pohled na západní stěnu s okny s původními záklenky v jižní části chodby



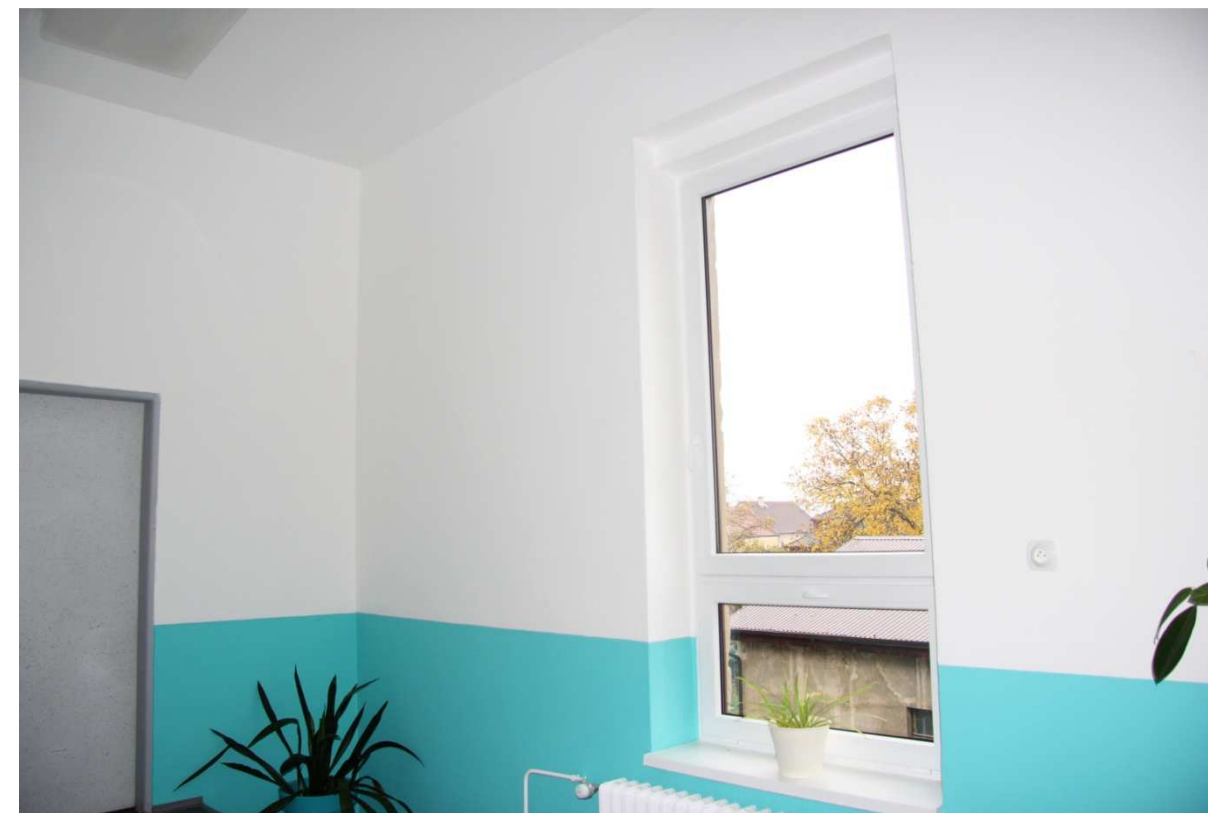
Č.p. 17_2. patro_Chodba 3.08_Detail původní podstropní římsy



Č.p. 17_2. patro_Místnost 3.22_Pohled k severu



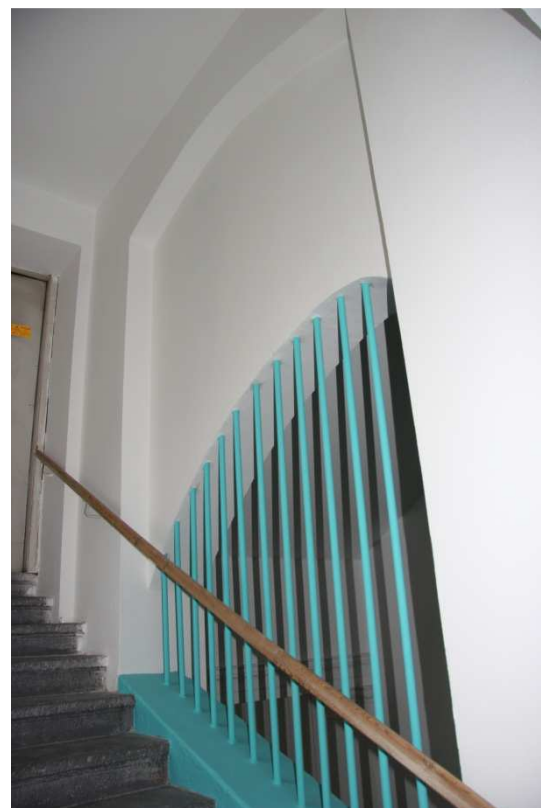
Č.p. 17_2. patro_Místnost 3.22_Pohled k jihu. Vzadu vstup do sousední budovy č.p. 404



Č.p. 17_2. patro_Místnost 3.22_Pohled na západní stěnu



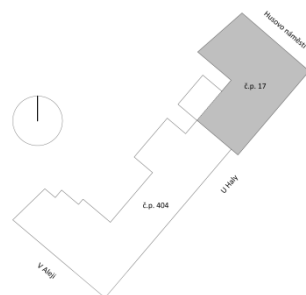
Č.p. 17_2. patro_Schodiště do podkroví_Pohledy na spodní rameno schodiště s původními kamennými stupni



Č.p. 17_2. patro_Schodiště do podkroví_Spodní rameno_Okna s původními záklenky jižní stěny schodiště



Č.p. 17_2. patro_Schodiště do podkroví_Detail původních kamenných stupňů spodního ramene

Podkroví - stávající stav

Podkroví je nečleněné, kopírující půdorysnou dvoukřídlovou stopu starší části budovy. Vystoupá se sem po schodišti, situovaném na vertikální osu vůči schodištím nižších podlaží budovy. Spodní přímé rameno s původními kamennými stupni, je od horního odděleno mezipodestou, na níž se ze spodního ramene vchází na výšku obdélným vstupem s dvoukřídlymi, nepochybně původními (novodobě upravenými) dveřmi. Dveřní křídla jsou do subtilní zárubně zavěšena na trojicích zapuštěných závěsů s členitými konci. Jižní křídlo je v uzavřené pozici fixováno horní a spodní zástrčí. Podlaha mezipodesty je opatřena původní pískovcovou dlažbou - dlaždice formátu 39x39 cm. Z mezipodesty stoupá k východu horní přímé rameno schodiště s původními pískovcovými stupni.

Podlaha podkroví je kryta cihelnou dlažbou - dlaždice formátu 17x17x3 cm.

Nad úroveň podlahy vystupuje cihelné zdivo půdní nadezdívky. Nadezdívka severní strany je opatřena sedmi malými naležato obdélnými okénky. Všechna jsou dnes zaslepena sekundárními zazdívkami. Devět identických okének se nacházelo i na východní nadezdívce. Čtveřice dalších byla u nadezdívky jižního průčelí východního křídla, trojice pak v severní polovině délky nadezdívky západního průčelí východního křídla a jedno na západní straně nadezdívky jižního průčelí severního křídla. Pro všechny platí, že tyto byly opět opatřeny sekundárními zazdívkami. U některých okének se dochovaly pozůstatky původních dřevěných výplní - jednoduchých okének s vyjmutelným křídélkem, uchyceným do rámu na dva obrtlíky.

Na rozhraní širšího (uličního) a užšího (dvorního) traktu východního křídla z mezitraktové zdi stoupají zděná tělesa komínů, popř. větracích průduchů. Další tři takové se nacházejí v západní části severního křídla.

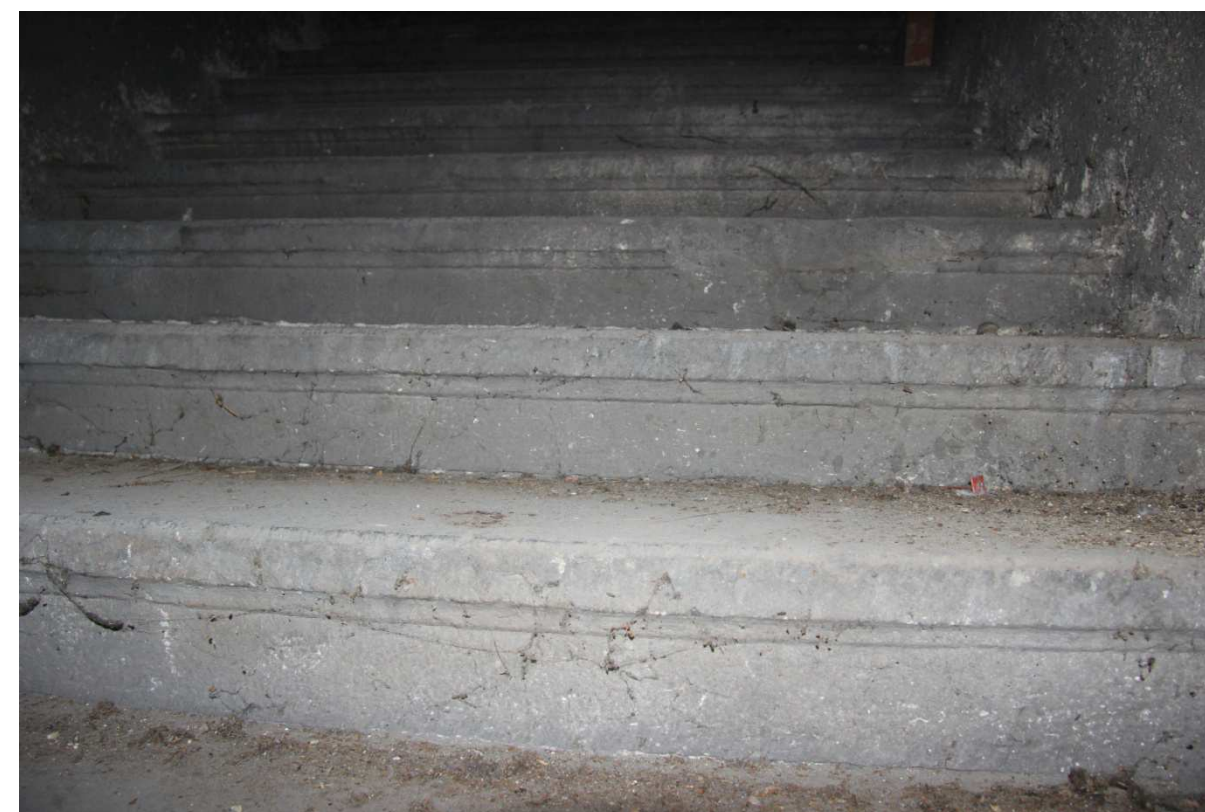
Krov je dřevěný, původní, vaznicový, podélně vázaný ležatou stolicí a centrální stojatou stolicí hřebenovou.



Č.p. 17_podkroví_Schodiště do podkroví_Vlevo původní kamenná dlažba mezipodesty schodiště.
Vpravo pohled na horní rameno schodiště



Č.p. 17_podkroví_Schodiště do podkroví_Vlevo mezipodesta schodiště z 2. patra při pohledu k jihu.
Vpravo detail dveří vstupu z dolního ramene schodiště na mezipodestu



Č.p. 17_podkroví_Schodiště do podkroví_Detail původních kamenných stupňů horního ramene



Č.p. 17_podkroví_Pohled k západu ke schodišti



Č.p. 17_podkroví_Detail jednoho z okének půdní nadezdívky, vč. původního rámu okna



Č.p. 17_podkroví_Pohled k jihu ke schodišti



Č.p. 17_podkroví_Průhled od severu k jihu



Č.p. 17_podkroví_Pohled na původní jižní valbu střechy nad východním křídlem



Č.p. 17_podkroví_Pohled do severovýchodního koutu



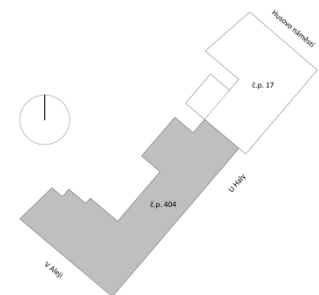
Č.p. 17_podkroví_Průhled od jihu k severu



Č.p. 17_podkroví_Pohled k jihu na krov střechy nad severním křídlem

ROZBOR INTERIÉRU Č.P.404

Přízemí - stávající stav



V dispozičním schématu přízemí budovy č.p. 404 lze jednoznačně odlišit její základní dvoufázovost.

Starší fáze je reprezentována severní částí východního křídla v rozsahu prvních osmi os od severu, resp. od navazující budovy s č.p. 17. Tato má dvoutraktové uspořádání, s hlubším traktem obracejícím se do ulice U Haly (přední trakt) a mělčím traktem obracejícím se do dvora (zadní trakt), k němuž přiléhá schodišťový rizalit. Druhý díl od severu předního traktu zaujímá vstupní vestibul 1.28 se vstupem z ulice. Jeho hloubkové stěny člení ploché pilastry s toskánskými hlavicemi. Předmětné stěny v ose délky prolamují půlkruhově zakončené niky s

přímými špaletami, rámované profilovanou šambránou a ve vrcholu akcentované lichoběžnými svazkovými klenáky. Prostora je zastropena polem zrcadlové klenby. Po stranách vestibulu, z něhož se na západě vchází do chodby 1.29, se v předním traktu nachází po jednom velkém plochostropém dílu; oba jsou přístupné z chodby 1.29. Severní z nich je sekundárními příčkami rozčleněn do dnešních prostor 1.31 až 1.34. Jižní díl tvoří místnost 1.39. Čtvrtý plochostropý díl od severu, v rozsahu rizalitu uličního průčelí, je hlubší tvořený místností 1.40, na níž v zadním traktu navazuje užší část chodby sklenuté polem segmentově valené klenby.

Chodba 1.29, vytvářející větší část zadního traktu, je zastropena třemi poli původní klenby. Krajiní klenby jsou zrcadlové, mezi nimi je krátký úsek klenby segmentově valené. Na severu je ze zadního traktu vydělena segmentově valenou klenbou zastropená místnost 1.30.

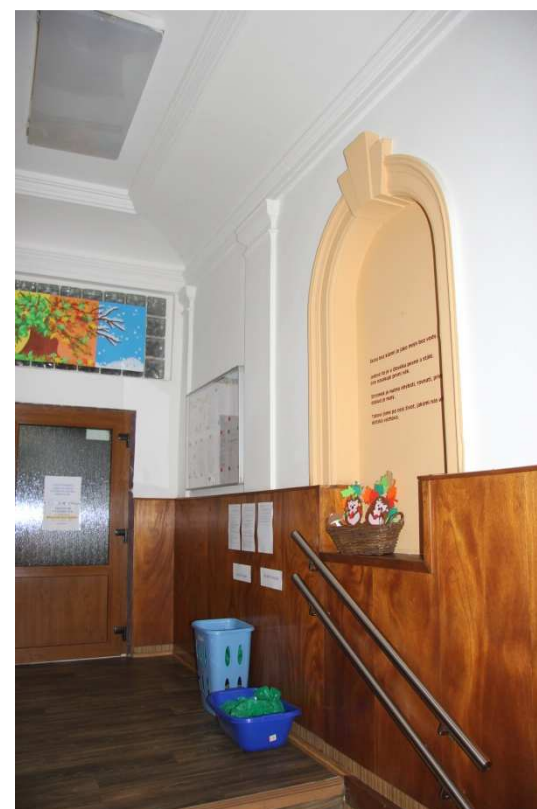
Západně na chodbu 1.29 navazuje schodiště do 1. patra a chodbička 1.35 směřující ke schodišti do suterénu, jejíž část před vstupem do suterénu je sklenuta segmentově valenou klenbou (rovněž je z ní přístup do dvora). Jižně ke schodišti přiléhají prostory hygienického zázemí 1.36 až 1.38 se segmentově valenými klenbami.

Mladší dvoukřídlá část budovy je v obou křídlech dvoutraktového rozvrhu - hlubší trakty do ulic, mělčí do dvora. U východního křídla zadní trakt tvoří chodba, navazující na chodbu 1.29 u starší části č.p. 404, oproti níž je však o poznání užší. Chodba, lomící se dále do jižního křídla, je sklenuta řadou segmentově valených kleneb. V jižním křídle byly z chodby sekundárními příčkami vyděleny dnešní prostory 1.44, 1.58 a 1.59. Z chodby ve východním křídle se vstupuje do plochostropé přístavby se záchody (místnosti 1.42, 1.43). Z místnosti 1.58 se pak vchází do původně záchodového rizalitu, který je dnes dělen příčkami do místností 1.62 až 1.64, zastropených společnou segmentově valenou klenbou.

Hlubší trakt do ulice u východního křídla tvoří plochostropé místnosti 1.41, přístupná z chodby. Hlubší trakt jižního křídla (do ulice V Aleji) je dnes tvořen pěti vedle sebe řazenými díly, vesměs plochostropými (viz dále). Bráno od východu se v první řadě jedná o místnost 1.45. Druhý díl je sekundárními příčkami rozdělen do stávajících prostor 1.46, 1.48 až 1.50. Třetí díl je opět rozpříčkován do vícera místností - 1.47, 1.52 a 1.53. I čtvrtý díl dělí příčka na dvě samostatné místnosti 1.54 a 1.56. Konečně pátý (západní) krajní díl, dělený druhotnou příčkou na místnosti 1.55 a 1.57, je jako jediný klenutý řadou segmentově valených kleneb.



Č.p. 404_přízemí_Vestibul 1.28_Vlevo pohled k východu. Vpravo pohled k západu



Č.p. 404_přízemí_Vestibul 1.28_Vlevo pohled k západu na severní stěnu.
Vpravo pohled k západu na jižní stěnu



Č.p. 404_přízemí_Chodba 1.29 (ve starší části č.p. 404)_Pohledy k severu



Č.p. 404_přízemí_Chodba 1.29 (v mladší části č.p. 404)_Pohledy k jihu



Č.p. 404_přízemí_Chodba 1.29 (ve starší části č.p. 404)_Pohled k jihu



Č.p. 404_přízemí_Pohledy k západu z chodby 1.29 k místnosti 1.44





Č.p. 404_přízemí_Místnost 1.30_Vlevo pohled k severu. Vpravo pohled k jihu



Č.p. 404_přízemí_Vlevo místnost 1.34 při pohledu k východu.
Vpravo chodba 1.35 (úsek paralelní se schodištěm do patra) při pohledu k východu



Č.p. 404_přízemí_Vlevo místnost 1.31 při pohledu k jihu.
Vpravo místnost 1.33 při pohledu k východu



Č.p. 404_přízemí_Chodba 1.35_Vlevo úsek paralelní se schodištěm do patra při pohledu k západu.
Vpravo klenutá část před vstupem do suterénu při pohledu k jihu



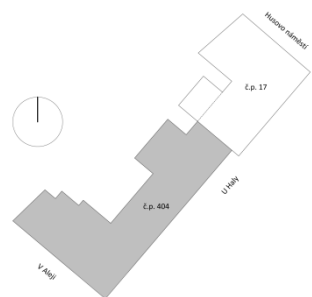
Č.p. 404_přízemí_Místnost 1.42_Pohled k západu



Č.p. 404_přízemí_Schodiště do patra_Mezipodesta při pohledu k jihu



Č.p. 404_přízemí_Schodiště do patra_Vlevo pohled k západu na spodní rameno schodiště. Vpravo pohled k východu na horní rameno schodiště

Suterén - stávající stav

Do suterénu se sestoupá po jednoramenném přímém schodišti, situovaném na vertikální osu vůči spodnímu rameni schodiště do patra budovy. Původní stupně schodiště jsou kamenné.

Z výše uvedeného schodiště se sestoupí do chodby 0.06, sklenuté původními segmentově valenými klenbami. Severní polovina délky chodby je přepažena sekundárními příčkami; na severu je komunikačně propojena s chodbou 0.05 pod budovou č.p. 17. Na jihu na chodbu 0.06 navazuje nízká chodba 0.09 s původními segmentově valenými klenbami, půdorysně dále na jihu zalomená k západu pod jižní křídlo.

Východně od severní části chodby 0.06 se pod hlubším traktem východního křídla č.p. 404 nachází užší sklep 0.07 s původní segmentově valenou klenbou a severně od něho větší prostora kotelny 0.08. Tato je zastropena čtyřmi poli segmentově valené klenby do ocelových nosníků. Obě výše uvedené prostory jsou z chodby 0.06 přístupné. Propojeny vstupem byly i mezi sebou (dnes zaslepen zadržkou).

Na jižním konci chodby 0.06 se lze malým otvorem v její východní zdi podívat do jinak dnes nepřístupného nízkého prostoru, sklenutého cihelnou segmentově valenou klenbou, která je bodově podepřena řadou cihelných pilířků. Vlevo za otvorem z chodby se v hloubkové zdi nepřístupné prostory prolamuje nika. Pouze hypoteticky se v tuto chvíli můžeme domnívat, že by se mohlo jednat o relikt vstupu (pak by se ještě mezi touto prostorou a sklepem 0.07 musel nacházet ještě přinejmenším jeden další suterénní prostor??). Prostor nebyl nikdy omítnut. Otázkou zůstává jeho funkce - mělo se jednat o sklep, který nakonec nebyl potřeba (??).



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (severní část)_Pohled k jihu



Č.p. 404_suterén_Schodiště z přízemí_Vlevo pohled k západu. Vpravo pohled k východu



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (severní část)_Pohled k severu do navazující chodby 0.05 pod č.p. 17



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (jižní část)_Pohledy k jihu



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (jižní část)_Pohled na dvojici vodních jímek



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (jižní část)_Pohled k jihu



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.06 (jižní část)_Pohled na jižní z dvojice vodních jímek v 0.06 (na rozhraní s 0.09)



Č.p. 404_suterén_Sklep 0.07_Pohled k východu



Č.p. 404_suterén_Kotelna 0.08_Pohled k východu



Č.p. 404_suterén_Sklep 0.07_Pohled k západu



Č.p. 404_suterén_Kotelna 0.08_Pohled k jihu



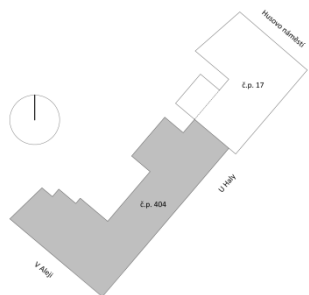
Č.p. 404_suterén_Pohled k východu do nízkého klenutého prostoru, do něhož lze nahlédnout malým otvorem v jižní části východní zdi chodby 0.06. Vlevo snad nika vstupu (??)



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.09 (jižní křídlo)_Průhled k západu



Č.p. 404_suterén_Chodba 0.09 (východní křídlo)_Průhled k jihu

1. patro - stávající stav

Do patra se vystoupá po dvouramenném schodišti, jehož obě ramena jsou přímá. Ramena jsou oddělena původní segmentově valenou klenbou sklenutou mezipodestou.

V dispozičním schématu 1. patra budovy č.p. 404 lze opět jednoznačně odlišit její základní dvoufázovost.

Starší fáze je i tady reprezentována severní částí východního křídla v rozsahu prvních osmi os od severu, resp. od navazující budovy s č.p. 17. Má, stejně jako v přízemí, dvoutraktové uspořádání, s hlubším traktem obracejícím se do ulice U Haly (přední trakt) a mělčím traktem obracejícím se do dvora (zadní trakt), k němuž přiléhá schodišťový rizalit. Původní schéma předního plochostropého traktu bylo čtyřdílné. Od severu druhý, výrazně užší díl, zaujímá místnost 2.20. Díl severně od ní náleží místnosti 2.19 a díl jižně od ní je dnes druhotnými příčkami rozčleněn na místnosti 2.26 až 2.28. Každá z uvedených místností je přístupná z chodby zadního traktu. Čtvrtý plochostropý díl od severu, v rozsahu rizalitu uličního průčelí, je hlubší tvořený místností 2.29, na níž v zadním traktu navazuje užší část chodby sklenuté polem segmentově valené klenby.

Z chodby 2.22 v zadním traktu byla na severu sekundární příčkou vydělena menší prostor 2.18. Chodba, v rozsahu obou výše uvedených místností, je zastropena třemi poli původní segmentově valené klenby (resp. střední pole je dnes nepochybně skryto nad novým plochým podhledem). Na severu je ze zadního traktu vydělena segmentově valenou klenbou zastropená místnost 2.17.

Západně na chodbu 2.22 navazuje schodiště do 2. patra. Jižně ke schodišti přiléhají prostory hygienického zázemí 2.23 až 2.25 se segmentově valenými klenbami.

Mladší dvoukřídlá část budovy je v obou křídlech dvoutraktového rozvrhu (opět stejně jako je tomu v přízemí) - hlubší trakty do ulic, mělčí do dvora. U východního křídla zadní trakt tvoří chodba, navazující na chodbu 2.22 u starší části č.p. 404, oproti níž je však o poznání užší. Chodba, lomící se dále do jižního křídla, je sklenuta řadou segmentově valených kleneb. V jižním křídle byly z chodby sekundárními příčkami vyděleny dnešní prostory 2.34 a 2.35. Z místnosti 2.35 se pak vchází do původně záchodového rizalitu s místností 2.36 zastropenou segmentově valenou klenbou.

Hlubší trakt do ulice u východního křídla tvoří plochostropá místnost 2.30, přístupná z chodby. Hlubší trakt jižního křídla (do ulice V Aleji) je tvořen třemi vedle sebe řazenými díly, plochostropými. Bráno od východu se jedná o místnosti 2.31, 2.32 a 2.33.



Č.p. 404_1. patro_Chodba 2.22 (ve starší části č.p. 404)_Vlevo pohled k severu.
Vpravo pohled k jihu



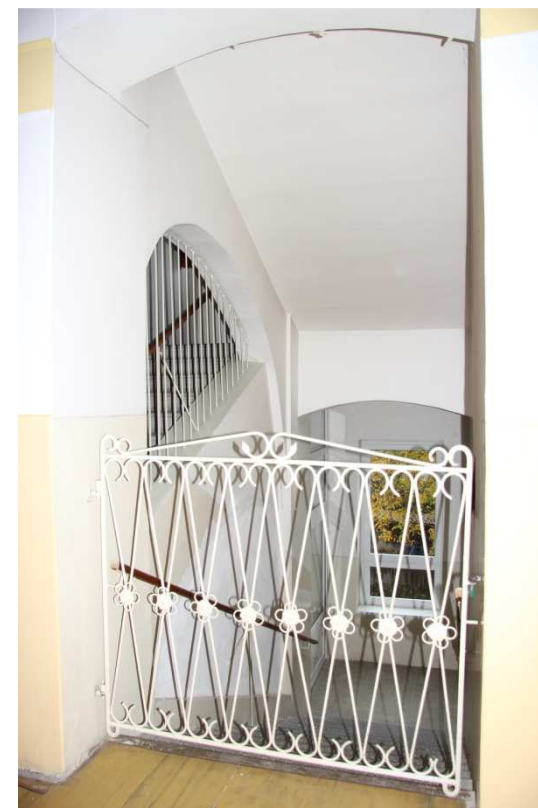
Č.p. 404_1. patro_Chodba 2.22 (v mladší části č.p. 404)_Vlevo pohled k jihu.
Vpravo pohled k severu



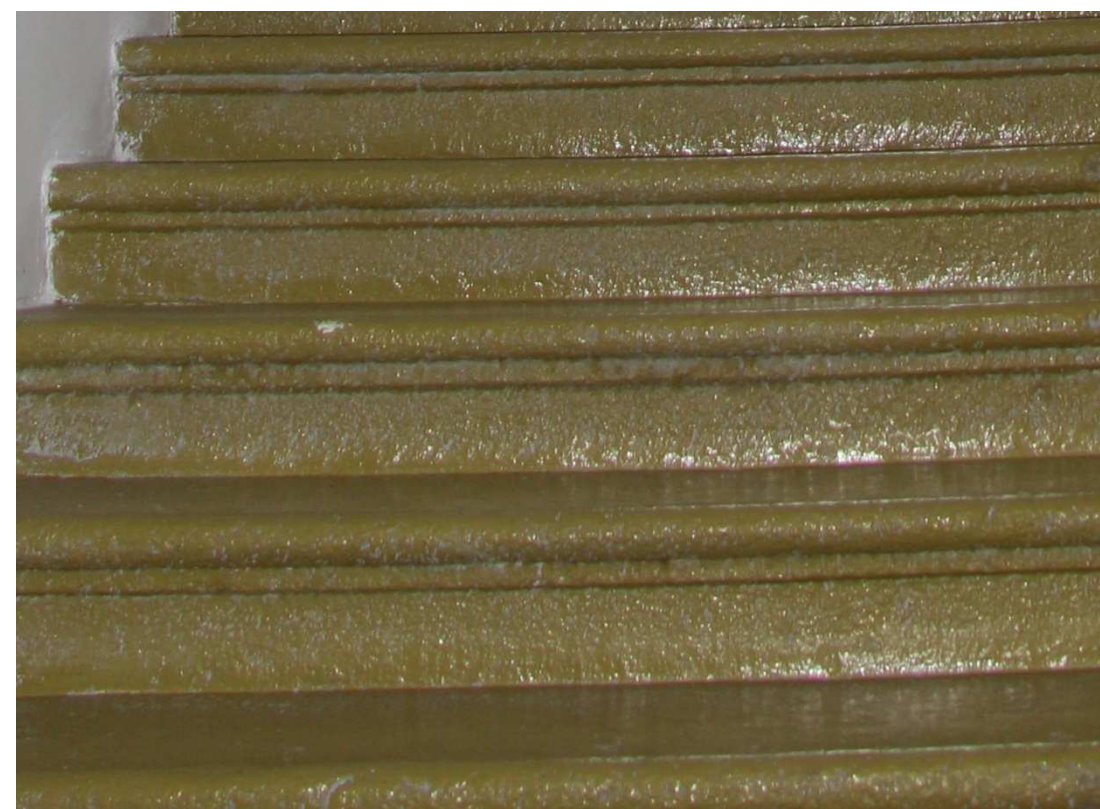
Č.p. 404_1. patro_Vlevo chodba 2.22 (úsek v jižním křídle) při pohledu k západu.
Vpravo místnost 2.34 při pohledu k západu



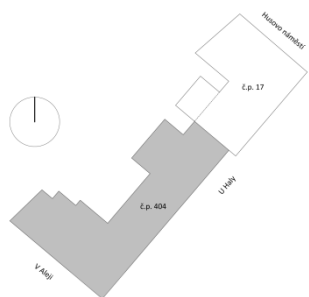
Č.p. 404_1. patro_Schodiště do 2. patra_Vlevo pohled k západu na spodní rameno schodiště.
Vpravo pohled z chodby 2. patra k západu na horní rameno schodiště



Č.p. 404_1. patro_Vlevo místnost 2.23 při pohledu k západu.
Vpravo místnost 2.24 při pohledu k západu



Č.p. 404_1. patro_Schodiště do 2. patra (spodní rameno)_Detail původních kamenných stupňů

2. patro - stávající stav

Do 2. patra, zplna plochostropého, se vystoupá po dvouramenném schodišti, jehož obě ramena jsou přímá. Ramena jsou oddělena plochostropou mezipodestou. Stupně jsou kamenné.

V dispozičním schématu 2. patra budovy č.p. 404 lze opět jednoznačně odlišit její základní dvoufázovost.

Starší fáze je i tady reprezentována severní částí východního křídla v rozsahu prvních osmi os od severu, resp. od navazující budovy s č.p. 17. Má, stejně jako v přízemí i patře, dvouraktové uspořádání, s hlubším traktem obracejícím se do ulice U Haly (přední trakt) a mělčím traktem obracejícím se do dvora (zadní trakt), k němuž přiléhá schodišťový rizalit. Schéma předního traktu je čtyřdílné. Od severu druhý, nejužší díl, zaujímá místnost 3.31. Díl severně od ní náleží místnosti 3.30 a díl jižně od ní místnosti 3.32. Každá z uvedených místností je přístupná z chodby zadního traktu. Čtvrtý díl od severu, v rozsahu rizalitu uličního průčelí, je hlubší tvořený místností 3.33, na níž v zadním traktu navazuje užší část chodby.

Chodba 3.24 zaujímá větší část zadního traktu. Na severu je ze zadního traktu vydělena místnost 3.23.

Západně na chodbu 3.24 navazuje schodiště do podkroví. Jižně ke schodišti přiléhají prostory hygienického zázemí 3.26 až 3.29 se segmentově valenými klenbami.

Mladší dvoukřídlá část budovy je v obou křídlech dvouraktového rozvrhu (opět stejně jako je tomu v přízemí a patře) - hlubší trakty do ulic, mělčí do dvora. U východního křídla zadní trakt tvoří chodba, navazující na chodbu 3.24 u starší části č.p. 404, oproti níž je však o poznání užší. V jižním křídle byla ze západního konce příčkou vydělena dnešní prostor 3.39. Z chodby jižního křídla se vstupuje do rizalitu se záchody (místnosti 3.40 až 3.44).

Hlubší trakt do ulice u východního křídla tvoří místnost 3.34, přístupná z chodby. Hlubší trakt jižního křídla (do ulice V Aleji) je tvořen třemi vedle sebe řazenými díly. Bráno od východu první díl zaujímá místnost 3.35. Druhý díl je dnes příčkou rozdělen na místnosti 3.36 a 3.37 a západní krajní díl náleží místnosti 3.38. Všechny jsou přístupné z chodby.



Č.p. 404_2. patro_Chodba 3.24 (ve starší části č.p. 404)_Pohled k jihu na východní stěnu, v popředí se vstupem do místnosti 3.31. Vpravo detail tohoto vstupu s původní nikou



Č.p. 404_2. patro_Chodba 3.24 (ve starší části č.p. 404)_Pohled k jihu



Č.p. 404_2. patro_Chodba 3.24 (v mladší části č.p. 404)_Vlevo pohled k jihu. Vpravo pohled k severu



Č.p. 404_2. patro_Chodba 3.24 (v jižním křídle mladší části č.p. 404)_Vlevo pohled k západu.
Vpravo pohled k východu



Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.31_Pohled k východu



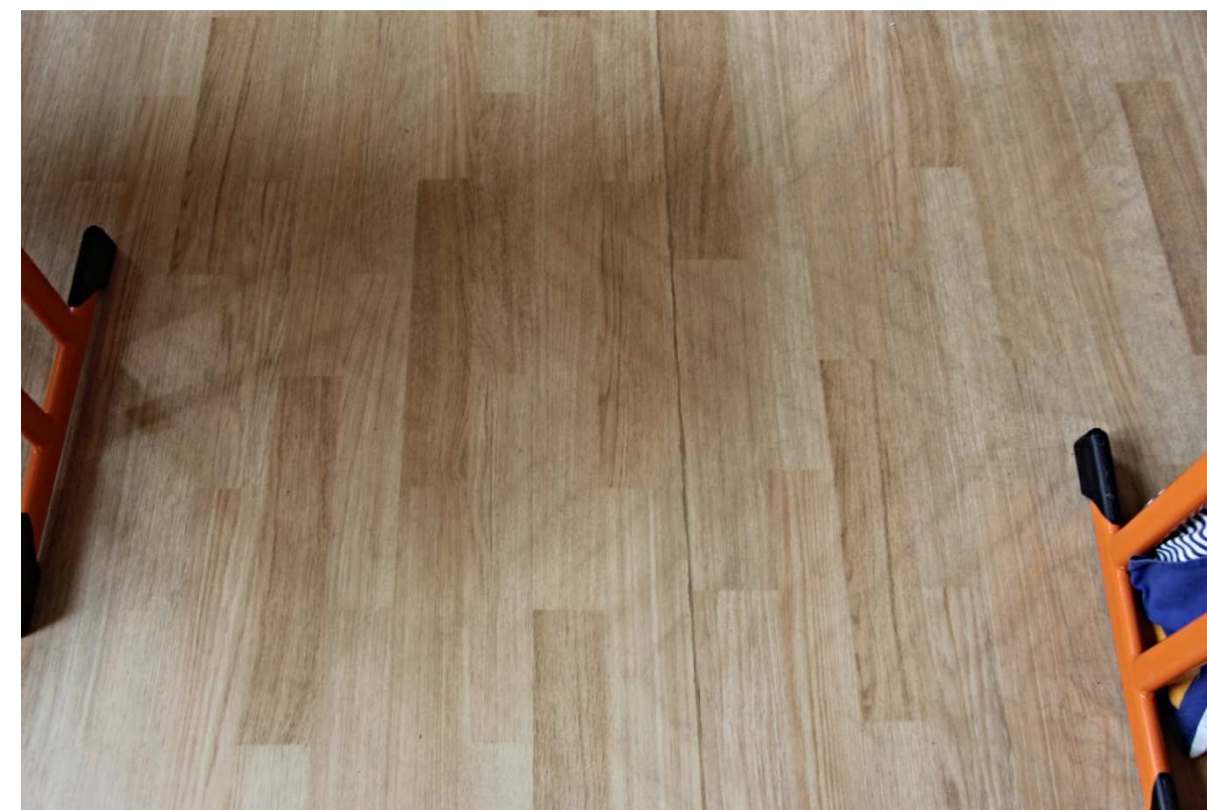
Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.23_Vlevo pohled k severu. Vpravo pohled k jihu



Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.31_Pohled k západu



Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.34_Pohled k východu



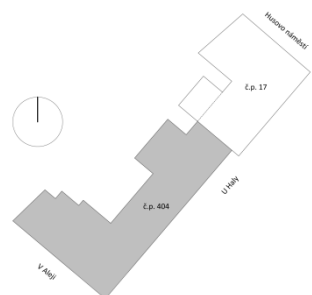
Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.34_Detail podlahy, kde se pod PVC povlakem propisuje starší podlahová vrstva z dřevěných vlýsek



Č.p. 404_2. patro_Místnost 3.34_Pohled k západu



Č.p. 404_2. patro_Schodiště do podkroví_Pohledy k západu na spodní rameno schodiště s původními kamennými stupni

Podkroví - stávající stav

Podkroví je nečleněné, kopírující půdorysnou dvoukřídlovou stopu budovy č.p. 404, a to včetně dvorního schodišťového rizalitu při východním křídle. Vystoupá se sem po původním schodišti s kamennými stupni, situovaném na vertikální osu vůči schodištím nižších podlaží budovy. Spodní přímé rameno je od horního odděleno mezipodestou. Horní rameno je odděleno na výšku obdélným vstupem s novodobými plechovými jednokřídlými dveřmi. Východní křídlo je na severu odděleno od starší budovy č.p. 17 cihelnou protipožární zdí.

Podlaha podkroví je kryta cihelnou dlažbou - dlaždice formátu 19,5x19,5x4 cm.

Nad úroveň podlahy vystupuje cihelné zdivo půdní nadezdívky. U nadezdívky dvorního západního průčelí, jižně od schodišťového rizalitu, je zratelná dvojice původních naležato obdélných okének. Obě jsou dnes zaslepena sekundárními zazdívkami.

Vesměs na rozhraní širšího (uličního) a užšího (dvorního) traktu obou křídel z mezitraktových zdí stoupají zděná tělesa komínů, popř. větracích průduchů. Další tři takové se nacházejí v západní části severního křídla.

Krov je dřevěný, původní, vaznicový, podélně vázaný dvojitou stojatou stolicí; nad schodišťovým rizalitem pak centrální stojatou stolicí hřebenovou.

I v krovu lze odlišit dvě samostatné fáze. Starší severní část budovy č.p. 404 byla na jižním konci (v úrovni rizalitu východního uličního průčelí) ukončena valbou, kterou připomínají její původní diagonální nárožní krokve.



Č.p. 404_podkroví_Pohled k západu na horní rameno schodiště z 2. patra



Č.p. 404_podkroví_Pohled k západu na krov nad schodišťovým rizalitem.
Vpravo schodiště z 2. patra



Č.p. 404_podkroví_Horní rameno schodiště z 2. patra. Detail původních kamenných schodů



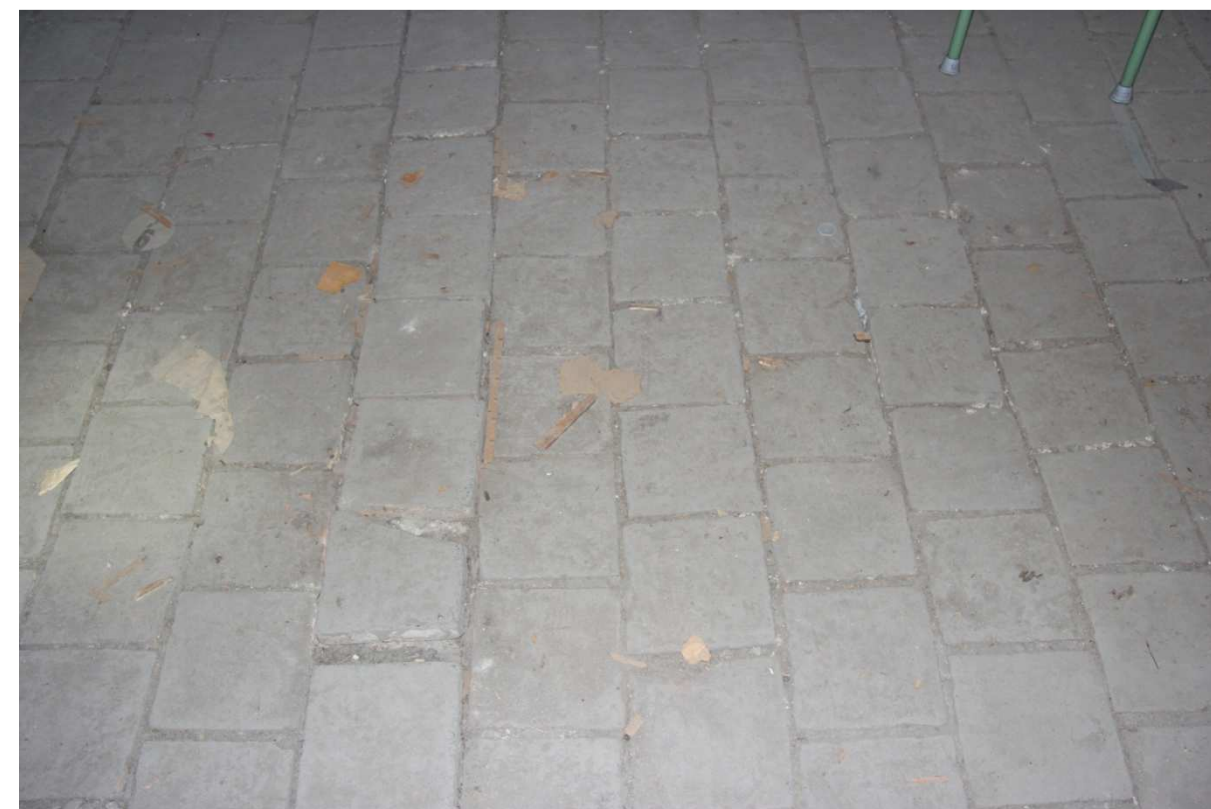
Č.p. 404_podkroví_Půdní nadezdívka jižně od schodišťového rizalitu se zazděnými původními okénky



Č.p. 404_podkroví_Půdní nadezdívka jižně od schodišťového rizalitu se zazděnými původními okénky.
Detail severního z nich



Č.p. 404_podkroví_Půdní nadezdívka jižně od schodišťového rizalitu se zazděnými původními okénky.
Detail jižního z nich



Č.p. 404_podkroví_Detail původní cihelné dlažby



Č.p. 404_podkroví_Východní křídlo. Krov nad starší severní částí při pohledu k severu.
V pozadí zděný protipožární štít oddělující budovu č.p. 17



Č.p. 404_podkroví_Východní křídlo. Pohled k severu na rozhraní krovu nad starší a mladší částí.
Na snímku je dobře patrná diagonální nárožní krokev původní jižní valby zakončující na jihu starší část



Č.p. 404_podkroví_Východní křídlo. Krov nad starší severní částí při pohledu k jihu



Č.p. 404_podkroví_Východní křídlo. Detail paty původní diagonální nárožní krokve jižní valby starší části (viz snímek nahoře)



Č.p. 404_podkroví_Východní křídlo. Krov nad mladší jižní částí při pohledu k jihu



Č.p. 404_podkroví_Detail krovu v místě úžlabí mezi jižním a východním křídlem



Č.p. 404_podkroví_Jižní křídlo. Průhled krovem k východu



Č.p. 404_podkroví_V podkroví deponované původní břidlicové plotny, kterými byly střechy školy pokryty

STAVEBNĚHISTORICKÝ VÝVOJ OBJEKTU

I přes novodobé úpravy, jimiž byla pauperizována průčelí, ale i další sekundární stavební zásahy, je z dochovaného hmotového členění (ale i vnitřního uspořádání) budovy školy patrné, že tato nevznikla naráz. Na budově lze nejen fyzicky, ale i na základě pramenů archivní povahy, rozlišit tři základní fáze výstavby.

Před novostavbou byla škola v Chabařovicích umístěna v domě č.p. 93, v němž se nacházely tři třídy a byt učitele. Zároveň s rozvojem města však v 19. století stoupl výrazně i počet žáků. Z toho důvodu po několik let byly další tři třídy umístěny i v pronajatých prostorách v hostincích č.p. 102 a 148.

1. FÁZE - VÝSTAVBA Č. P. 17

Nejstarší etapu výstavby potřebné nové školy ve městě reprezentuje budova s číslem popisným 17, zakomponovaná do zástavby uliční fronty náměstí zvaného dnes Husovo. Kvůli její stavbě musely být nejprve vykoupeny dva starší domy (č.p. 13 a č.p. 14), na jejichž místě byla škola zamýšlena. Jako první byl obcí odkoupen dům č.p. 13 a v roce 1874 dům č.p. 14, ve kterém se nacházel hostinec *Graf Westphalen*. V následujícím roce 1875 byly oba domy zbořeny a následně se započalo s výstavbou školní budovy, která byla dokončena v srpnu roku 1876. 24. září 1786 pak byla škola slavnostně vysvěcena.

Původní plánová dokumentace ke stavbě bohužel nebyla nalezena a je více, než jisté, že se ani nedochovala. Dle chabařovického děkana a kronikáře Gustava Mattaucha měl být autorem plánů Ferdinand Leinweber mladší, syn zednického mistra Ferdinanda Leinwebera, který měl zpracovat rozpočet na stavbu. Zakázku na výstavbu školy získal v dražbě městský radní Josef Haschke, který během stavební akce zemřel a zakázku tak dokončili jeho dědici. Jelikož rozpočet byl dle tvrzení Mattaucha údajně značně podhodnocen, trátili Hascheovi dědici při stavbě 6800 zlatých a následně při soudních sporech, zjevně neúspěšných, měli přijít o svůj majetek. Celkové náklady na výstavbu činily dle Mattaucha 50 284 zlatých 89 krejcarů, přičemž státní subvence byla 8000 zlatých.

Nová škola (tzv. obecná škola) byla postavena jako dvoukřídlá, dvoupatrová, částečně podsklepená. Dodnes lze u všech podlaží rozpoznat původní vnitřní uspořádání místností. O původním vzhledu uličních fasád novostavby jsme dobře spraveni z dochované obrazové dokumentace (tedy z fotografií a pohlednic). Architektonický výraz byl poplatný dobovým zvyklostem. Fasády měly historizující novorenesanční tvář, o níž více pojednáváme v kapitole zabírající se rozbořem exteriéru stavby. Dlužno podotknout, že novorenesanční architektura byla běžnou v té době právě mimo jiné u novostaveb školních (obecně veřejných) budov. Byť, jak jsme uvedli již výše, nemáme k dispozici původní plánovou dokumentaci, lze si i dnes, přes mladší zásahy, u stavby v jednotlivých podlažích učinit představu o původním vnitřním uspořádání. V přízemí se z náměstí vešlo do chodby, z níž byly po obou stranách přístupné učebny (každá v rozsahu tří okenních os). Jedna byla západně od chodby do náměstí a další tři východně od chodby. Z chodby se dále vcházelo na dvouramenné schodiště do vyšších podlaží, za nimiž byly situovány záchodky. Takovéto schéma se pak opakovalo i u obou pater, kde byl rozdíl pouze v tom, že z obou konců chodeb byly vyděleny menší prostory kabinetů (a rovněž ředitelny). Původní součástí stavby je i dodnes dochovaný vaznicový krov. Původní součástí této budovy jsou i dva klenuté sklepy, přístupné ze sklepní chodby, situované pod prostřední učebnou, obracející se do dnešní ulice U Haly.

Nutno dodat, že se stavbou nové školní budovy souvisela i dílčí změna v urbanistické struktuře historického jádra Chabařovic. Východně od ní totiž vznikla nová ulice zvaná kdysi Školní, dnes U Haly.

2. FÁZE - VÝSTAVBA SEVERNÍ ČÁSTI Č. P. 404

11. března 1893 povolila zemská školní rada zřízení chlapecké měšťanské školy v Chabařovicích. V letech 1875-1876 vystavěná budova č.p. 17 však postačovala kapacitně pouze potřebám školy obecné. Z toho důvodu bylo rozhodnuto postavit budovu novou, která by na obecnou školu navázala. Plány ke stavbě dodal okresní stavební úřad v Teplicích a 13.

září 1893 byly schváleny okresní školní radou. Z původní plánové dokumentace se dochoval pouze příčný řez stavbou, signovaný stavitelem R. Walterem. Rozpočet stavby činil 36 795 zlatých 46 krejcarů rakouské měny. Se stavbou se započalo 5. února 1894. Stavbu realizoval ústecký stavitel Alwin Köhler. Již 24. srpna 1894 byla nová část školní budovy předána obci. 28. srpna 1894 byla zkolaudována a 2. září téhož roku se pak konalo její slavnostní otevření a vysvěcení.

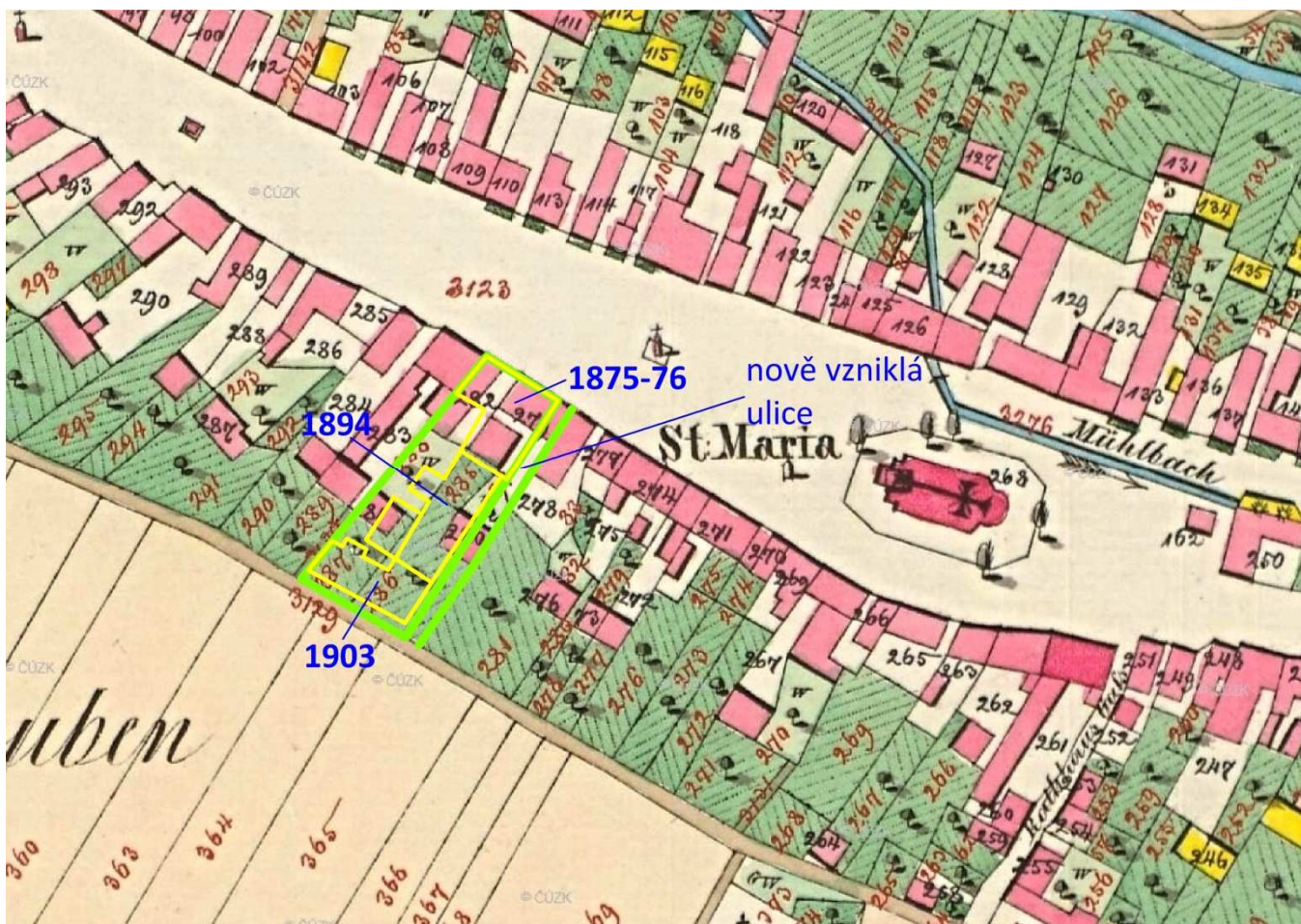
Nová budova, přistavěná k jižnímu konci č.p. 17, byla uličním průčelím od této částečně odsazena (zapuštěna). V souvislosti s přístavbou došlo k zazdění původních oken jižního průčelí východního křídla č.p. 17, a to ve všech třech nadzemních podlažích, jak dokládá i zápis z městské kroniky. Nová školní budova byla vystavěna v rozsahu dnešních prvních osmi okenních os od severu (myšleno u č.p. 404). Jižní konec uličního průčelí byl zvýrazněn jednoosým rizalitem. K zadnímu (západnímu) průčelí byl přiložen rizalit se schodištěm a záchody. Uliční fasáda byla i v tomto případě provedena v historizujícím duchu. Nenavázala však na starší školu s č.p. 17, ale byla pojata svébytně (blíže opět v kapitole zabírající se rozbořem exteriéru budovy). Z plánové dokumentace zachycující původní stav nové části se dochoval pouze příčný řez budovou při pohledu k jihu (viz výše; řez proveden severně od uvedeného zadního rizalitu). Ač tedy ani tady nejsou k dispozici původní půdorysné plány s určením jednotlivých prostor, víme ze zápisu ve školní kronice alespoň z části, co v sobě jednotlivá podlaží obsahovala, byť rozhodně nejsou zmíněny veškeré místnosti. V přízemí se tak dle kroniky nacházela jedna učebna a byt ředitele školy. Krom toho se zde nachází původní vestibul za vstupem z ulice, či chodba v úzkém zadním traktu, z níž se krom jiného vchází na dvouramenné schodiště do vyšších podlaží. Je otázkou, kam přesně lokalizovat onu učebnu a kam byt ředitele. Nejpravděpodobnější se nám jeví, že učebnou byla myšlena místnost o třech oknech jižně od vstupního vestibulu a bytem ředitele trojosá prostora severně od něho (ovšem vyloučit nemůžeme ani místnost v místě jižního uličního rizalitu). Poté nám tu však zbývá ještě jedna místnost, v traktu do ulice, u níž funkční náplň neznáme. Dispoziční rozvrh v obou patrech kopíroval schéma přízemí. Dle kroniky v 1. patře byly dvě učebny (nepochybně místnosti o 3 oknech do ulice), místnost na školní pomůcky, úřední kancelář a kabinet. Ve 2. patře jsou zmíněny také dvě učebny (opět beze všech pochyb místnosti o 3 oknech do ulice), kreslárna a kabinet. Nová budova byla vybavena splachovacími záchody a nízkotlakým parním topením od vídeňské firmy B. E. Körting. Kotelna pak byla umístěna v suterénu pod touto novou částí. S původním parním vytápění pak souvisí i dodnes dochovaná hmota komínu přiloženého k dvorní fasádě budovy, severně od jejího schodišťového rizalitu. I nad touto částí školy se dodnes dochoval původní vaznicový krov s dvojicí diagonálních nárožních krokví v místě původní jižní valby střechy.

3. FÁZE - VÝSTAVBA JIŽNÍ ČÁSTI Č. P. 404

Od listopadu roku 1902 byla obecná škola (tehdy chlapecká) sloučena s chlapeckou měšťanskou školou. Stále narůstající počet žáků a s tím zřejmě spojená i příprava otevření dívčí měšťanské školy si vyžádaly další rozšíření školní budovy. To bylo realizováno hned následujícího roku 1903, kdy k jižnímu konci starší severní části č.p. 404 byla připojena navazující opět dvoupatrová dvoukřídlá přístavba, čímž škola získala svůj stávající půdorysný rozsah. Náklady přístavby dosáhly přibližně 80 000 korun. Hrubá stavba proběhla v poměrně krátké době, neboť již v květnu 1903 se do jejího 2. patra nastěhovala chlapecká měšťanka. Během letních prázdnin pak byly stavebně dokončeny přízemí a 1. patro, kam byla přemístěna obecná škola. Součástí přístavby byla i tělocvična, která směřovala do dvora školy (dnes již zaniklá). Přístavba byla zkolaudována 30. září 1903. Od 1. září roku 1904 pak byla uvedena do provozu dívčí měšťanská škola, jejíž první třída byla situována do 2. patra v přední budově s č.p. 17.

Přístavba z roku 1903 zplna navázala na starší severní část č.p. 404, a to jak v základu dvouraktovým dispozičním rozvrhem vnitřku, tak i úpravou uličních fasád, jak je patrné z historické obrazové a plánové dokumentace. Stejně tak plynule navázala rovněž konstrukce střechy (včetně krovu). Lze se tak oprávněně domnívat, že autorem přístavby byl též projektant, který navrhl severní část č.p. 404. Bohužel i tady však postrádáme původní stavebně plánovou dokumentaci.

Postupem doby následovaly již jen menší, či větší stavební úpravy školy, uvedené v kapitole zabírající se dějinami objektu (mladší úpravy vyznačeny rovněž v grafickém vyhodnocení stavebněhistorického vývoje budovy).



Průmět obrysu školy s č.p. 17 a 404 do mapy stabilního katastru z roku 1843, kde je dobře patrná starší domovní zástavba, která musela novostavbě ustoupit

HODNOCENÍ

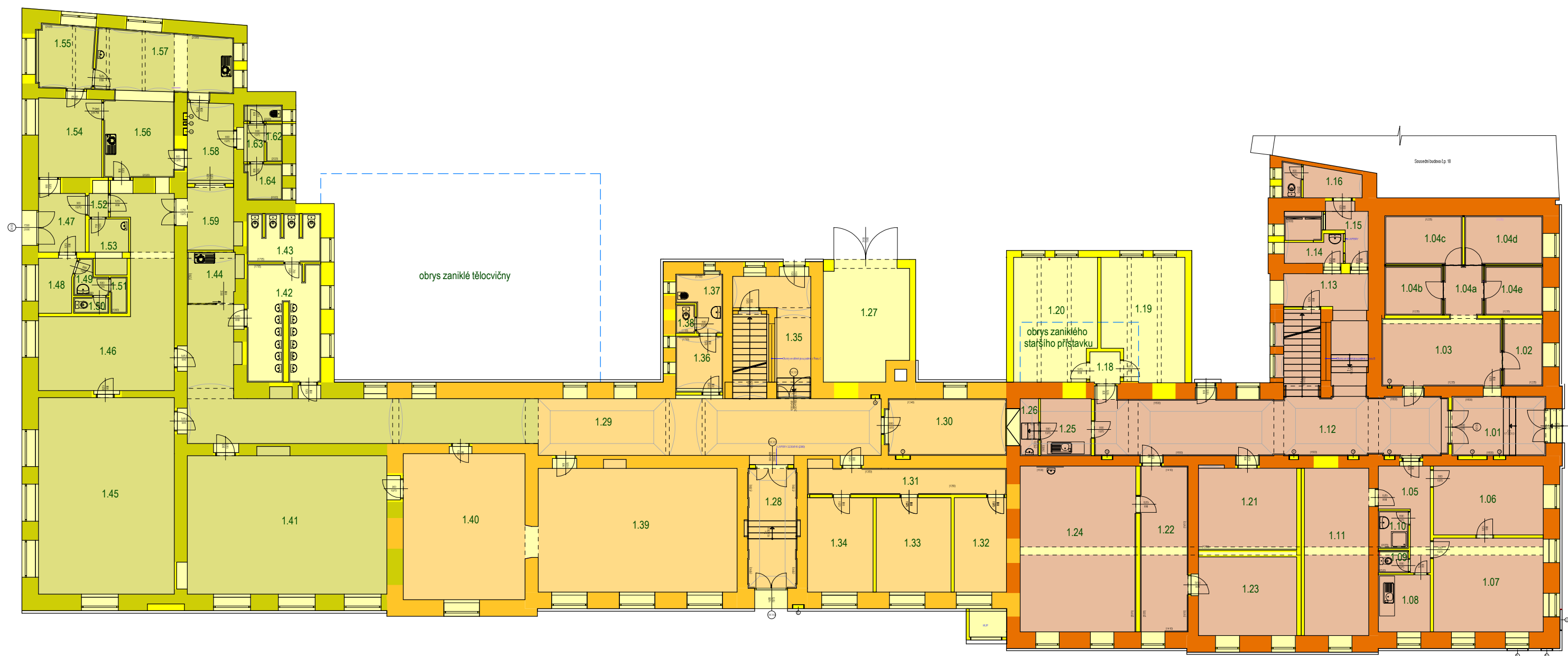
Budova školy, stavěná ve třech fázích od poslední čtvrtiny 19. století do počátků století 20., prošla postupem doby řadou modernizačních novodobých zásahů. Ty se výrazně podepsaly zejména na vnějším vzhledu stavby, byť původní hmotová skladba je dodnes dobře čitelná. Původní novorenesanční fasády byly pauperizovány do podoby stávajících fádnic sterilních průčelí. Z prvotního stavu architektonického výrazu se zachovaly pouhé drobné střípky, jako např. trojúhelný štít, jímž je ukončen osový rizalit severního průčelí č.p. 17. Z toho důvodu je třeba za velmi cenné považovat fragmenty původního architektonického řešení č.p. 17, skryté v současnosti v podkroví navazující severní části č.p. 404. Ke změnám pak došlo i v rámci vnitřního uspořádání jednotlivých nadzemních podlaží, což bylo z pochopitelných důvodů vedeno snahou po přizpůsobení se měnícím se potřebám (nárokům) provozu. Přes to vše však lze v interiéru ještě dnes rozpoznat původní prostorové schéma (což je nezpochybnitelnou hodnotou školy). Zachovány byly i původní konstrukce, zejména klenby, či vertikální komunikace, tedy schodiště, ale i konstrukce původních krovů. Z detailů, jakými jsou např. historické výplně dveřních a okenních otvorů se de facto takřka nic nedochovalo. Interiérové dveře byly vesměs vyměněny za stávající dveře typové s ocelovými zárubněmi, vnější pak za plastové (což platí i pro vstupní dveře do objektu). Výjimkou v interiéru jsou dveře do podkroví nad částí s č.p. 17, deponie starších oken v podkroví č.p. 17, či části z okének půdní nadezdívky u č.p. 17. Hodny ochrany a zachování jsou i původní kamenné dlažby (u většího ze sklepů pod č.p. 17, u mezipodesty schodiště do podkroví v č.p. 17), ale i původní dlažby cihelné v podkroví (u č.p. 17 i č.p. 404).

Původní vzhled budovy dnes připomínají pouze historické fotografie, pohlednice a historické stavební plány. Dlužno dodat, že novorenesanční úprava fasád se nikterak nevymykala ze stavební produkce své doby. Naopak mimo jiné u veřejných budov takové řešení bylo zcela běžné a odpovídalo dobovému vkusu. V interiéru je pak třeba vyzdvihnout zachování původní architektonické úpravy schodišť v č.p. 17 a úpravu vestibulu za vstupem z ulice u č.p. 404.

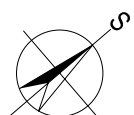
Ač tedy nelze budovu považovat za výjimečnou stavbu z hlediska stavební produkce doby, kdy tato vznikala, má přesto velký historický a sociálně kulturní význam pro město jako takové, a to vzhledem k původnímu vzdělávacímu účelu, který tu je kontinuálně dodnes zachován takřka půldruhého století. Při následujících stavebních úpravách budovy by proto bylo žádoucí zachovat její výše uvedené hodnotné původní součásti jako připomínku stavebního umu (stavební kultury) minulých generací.

GRAFICKÉ PŘÍLOHY

STAVEBNĚHISTORICKÉ VYHODNOCENÍ



PŘÍZEMÍ m 1:200



LEGENDA

konstrukce

v rovině řezu

nad rovinou řezu

		1875-1876
		1894
		1903
		mladší

Dvoubarevná šrafura značí 2 konstrukce odlišného stáří nad sebou.

CHABAŘOVICE

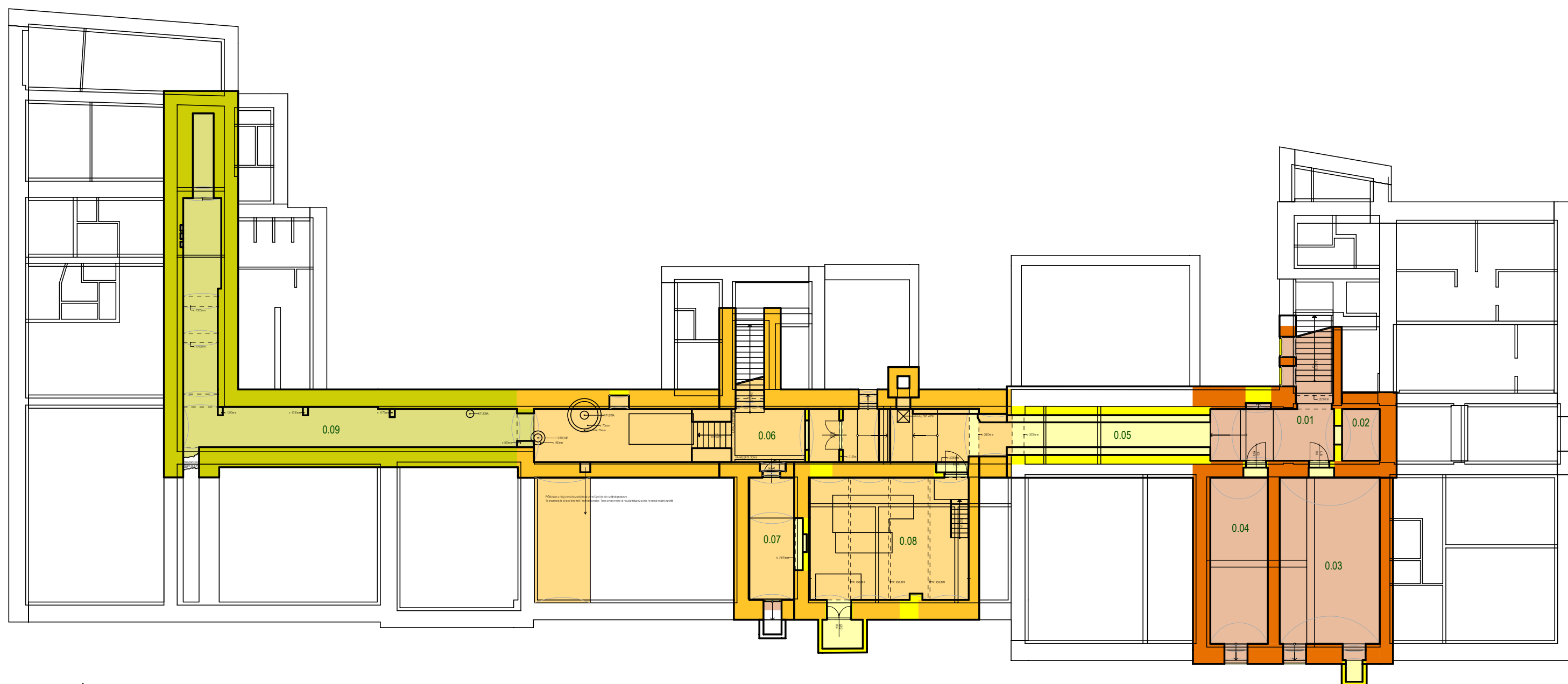
ZUŠ, MŠ, ZŠ

č.p. 17 a č.p. 404

Husovo nám., ul. U Haly

stavebněhistorická analýza

Mgr. Miroslav Nový / 2021



SUTERÉN m1:200



LEGENDA

konstrukce

v rovině řezu

nad rovinou řezu



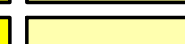
1875-1876



1894



1903



mladší

Dvoubarevná šrafura značí 2 konstrukce odlišného stáří nad sebou.

CHABAŘOVICE

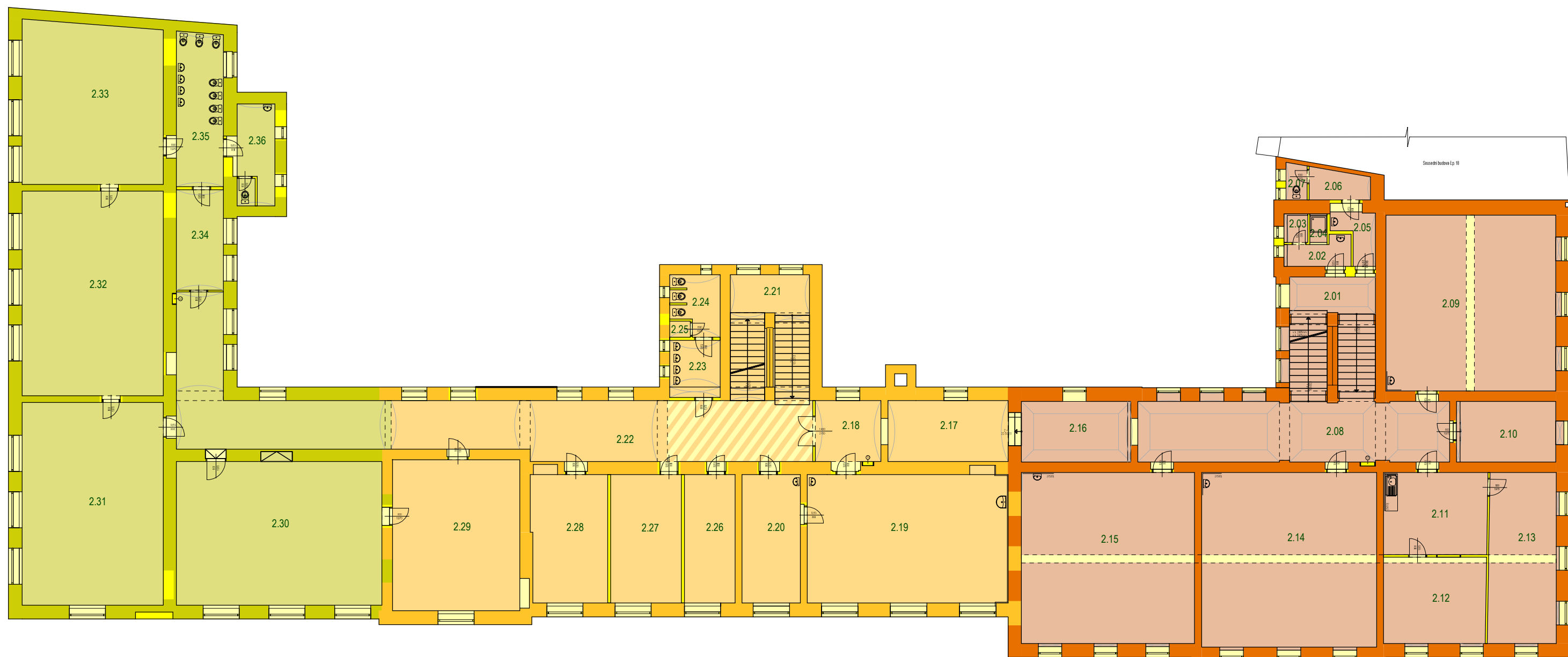
ZUŠ, MŠ, ZŠ

č.p. 17 a č.p. 404

Husovo nám., ul. U Haly

stavebněhistorická analýza

Mgr. Miroslav Nový / 2021



1. PATRO m1:200



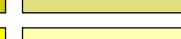
LEGENDA

konstrukce

v rovině řezu



nad rovinou řezu



1875-1876

1894

1903

mladší

Dvoubarevná šrafura značí 2 konstrukce odlišného stáří nad sebou.

CHABAŘOVICE

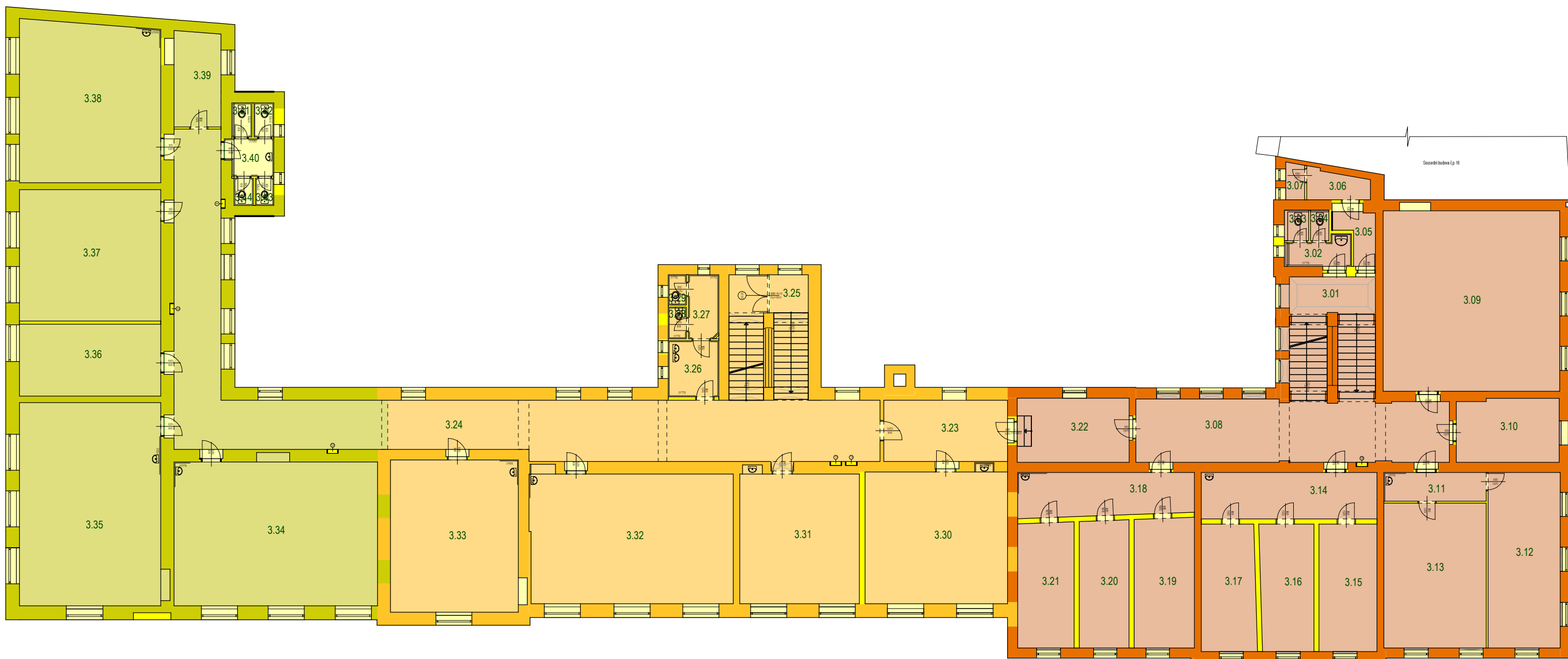
ZUŠ, MŠ, ZŠ

č.p. 17 a č.p. 404

Husovo nám., ul. U Haly

stavebněhistorická analýza

Mgr. Miroslav Nový / 2021



2. PATRO m1:200



LEGENDA

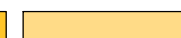
konstrukce

v rovině řezu

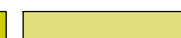
nad rovinou řezu



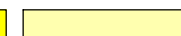
1875-1876



1894



1903



mladší

Dvoubarevná šrafura značí 2 konstrukce odlišného stáří nad sebou.

CHABAŘOVICE

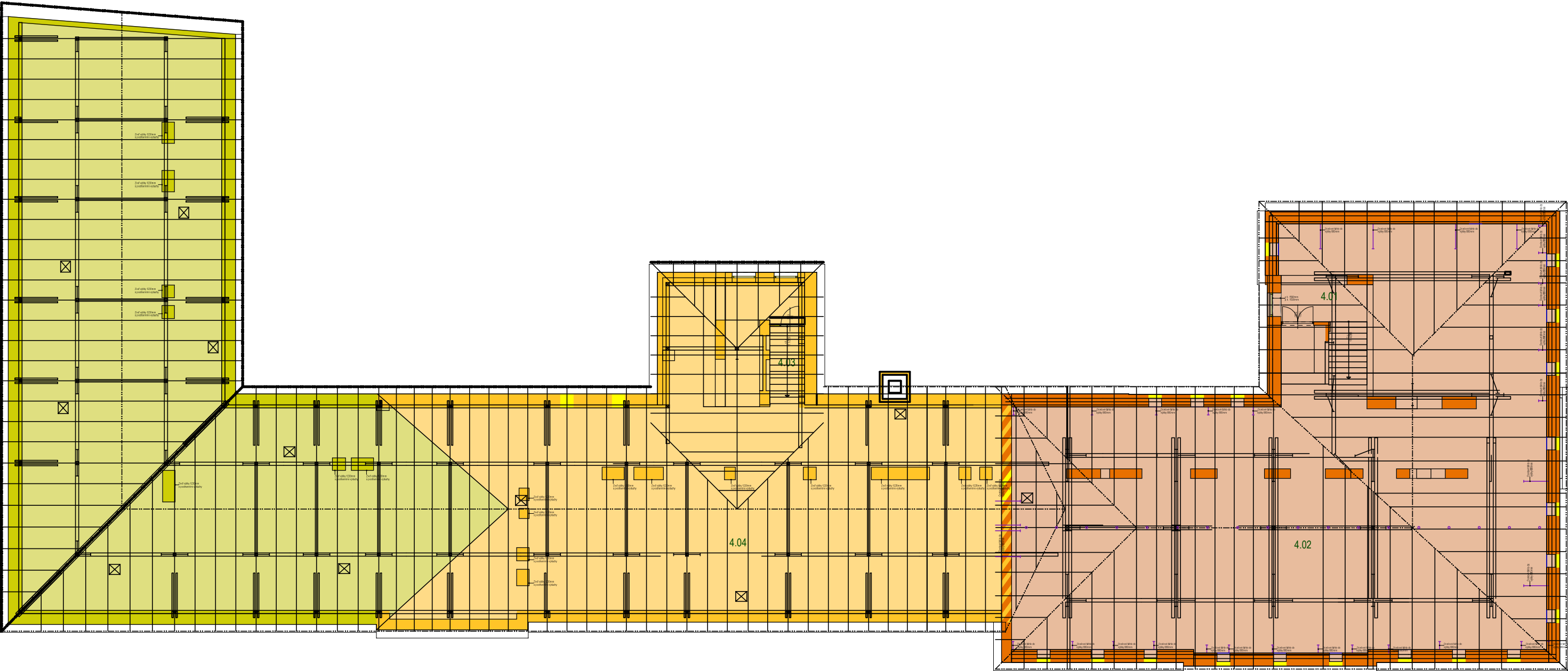
ZUŠ, MŠ, ZŠ

č.p. 17 a č.p. 404

Husovo nám., ul. U Haly

stavebněhistorická analýza

Mgr. Miroslav Nový / 2021



PODKROVÍ m1:200



LEGENDA

konstrukce	
v rovině řezu	nad rovinou řezu
	1875-1876
	1894
	1903
	mladší

Dvoubarevná šrafura značí 2 konstrukce odlišného stáří nad sebou.

CHABAŘOVICE

ZUŠ, MŠ, ZŠ

č.p. 17 a č.p. 404

Husovo nám., ul. U Haly

stavebněhistorická analýza

Mgr. Miroslav Nový / 2021